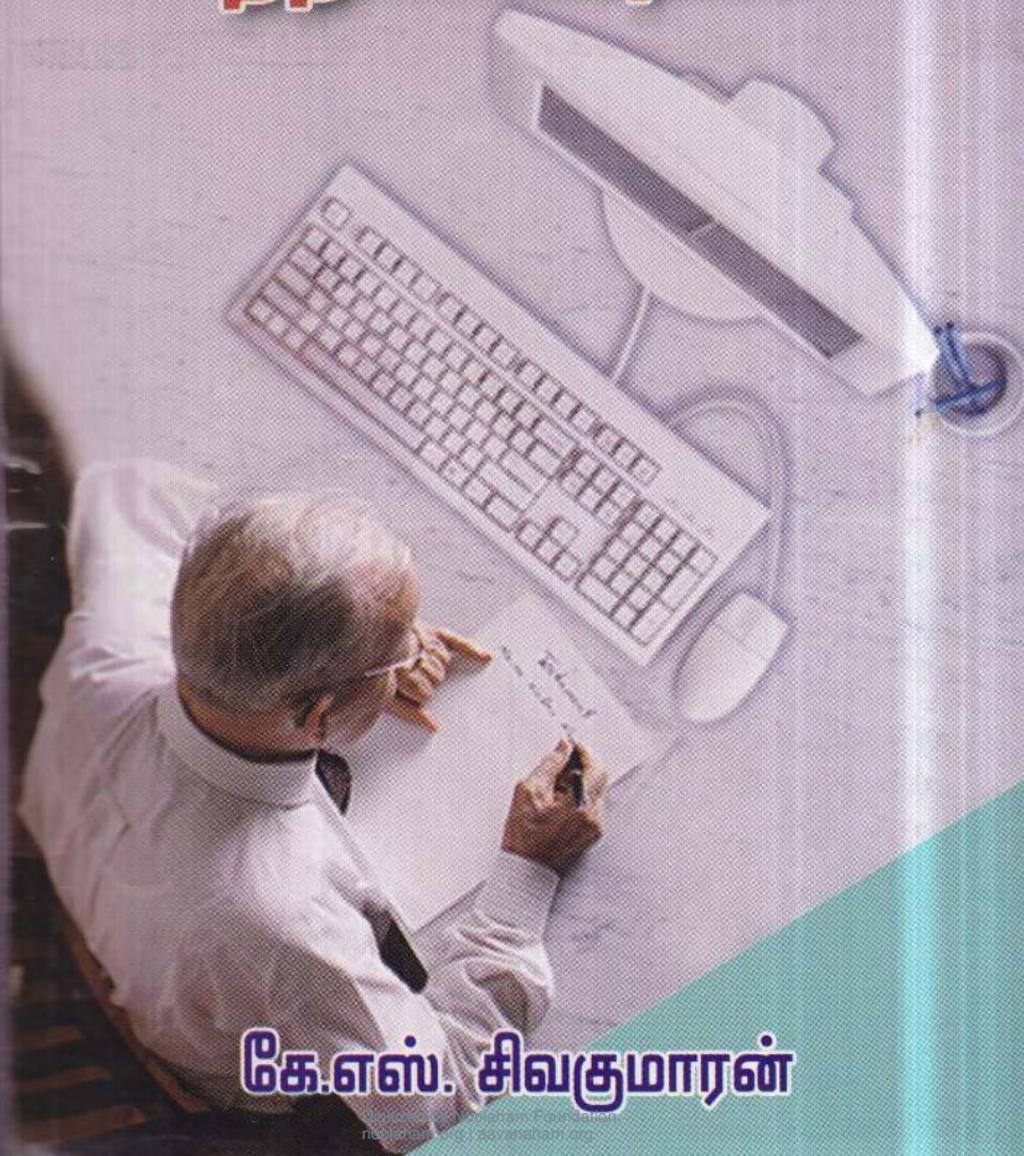


# சுவையான இலக்கியத் தீற்றாய்வுகள்



கே.எஸ். சிவகுமாரன்

Digitized by srujanika@gmail.com  
ncojgta@gmail.com / srujanika@gmail.org

# சுவையான கிளக்கியது திறனாயிவுகள்

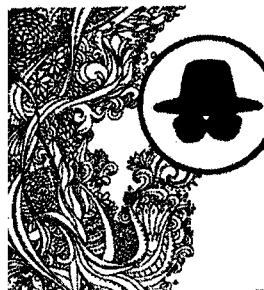


கே. எஸ். சீவகுமாரன்

இந்நூலாசிரியரின்

75ஆம் வயது சீறப்பு

வெளியீடு



மனிமேகலைப் பிரசுரம்

தபால் பெட்டி. எண்: 1447,  
7 [ப.எண்: 4], தணிகாசலம் சாலை,  
தியாகராய் நகர், சென்னை – 600 017.  
தொலைபேசி: 24342926, 24346082  
மின் அஞ்சல்: manimekalai1@dataone.in  
இணைய தளம்: www.tamilvanan.com

# நூல் விவரம்

நூல் தலைப்பு

ஆசிரியர்

உரிமை

மொழி

பதிப்பு ஆண்டு

பதிப்பு விவரம்

தூளின் தன்மை

நூலின் அளவு

அச்சு எழுத்து அளவு

மொத்த பக்கங்கள்

சுவையான இலக்கியத்  
திறனாய்வுகள்

கே. எஸ். சிவகுமாரன்

ஆசிரியருக்கு

தமிழ்

2011(ஒக்டோபர் 01)

முதற் பதிப்பு

மேப்பித்தோ

கிரேளன் கைசுப் (12 X 18 செ.மி.)

10.5 புள்ளி

VI + 182 = 188

நூலின் இந்திய விலை

₹ 70/-

இலங்கை விலை

₹ 200/-

அட்டைப்பட ஓவியம்

வேள் வடிவமைப்பு

அச்சிட்டோர்

நூல் கட்டுமாளம்

இலங்கையில் கிடைக்குமிடம்

மோகன் கிராஃபிக்ஸ்

ஸ்ரீ விக்னேஷ்வரா கிராஃபிக்ஸ்,  
போன் : 2650 3802.

பி.வி.ஆர். ஆப்ஸெட், சென்னை-94.

தையல்

கே.எஸ்.சிவகுமாரன்,  
21, முருகன் பிளேஸ்,  
ஹாவ்ஸிலாக் வீதி வழியாக பாமன்கண்ட.,  
கொழுப்பு-06 இலங்கை.  
தொலைபேசி: 0094-11-2587617

மொபைல்: 0094 - 077 0392234  
மின்னாஞ்சல்:ks.sivakumaran@yahoo.com.

## உள்ளே...



நூலாசிரியரின் விளக்கக் கூற்று

- |   |   |     |
|---|---|-----|
| 1. நான் ஏன் எழுதுகிறேன்?                | - | v   |
| 2. ரா.நித்தியானந்தனின் சிறுகதைகள்       | - | 1   |
| 3. கலை, இலக்கியத் திறனாய்வு             | - | 6   |
| 4. ஒலி நயமுக் திறனாய்வுக் கொள்கைகளும்   | - | 13  |
| 5. கவிதைக்கு இலக்கணம் உண்டா...!         | - | 24  |
| 6. கவிதையும் அச்சியலும்                 | - | 29  |
| 7. எம்.ஐ.எம்.மஸம்மில் கதைகள்            | - | 33  |
| 8. அன்ட்டோலி பார்ப்பரா சோவியத் கவிஞர்   | - | 36  |
| 9. படைப்பாளி வியோ டோல்ஸ்டோய்            | - | 41  |
| 10. வோலே சொயின்கா                       | - | 47  |
| 11. கந்தையா சண்முகலிங்கம் (நூல்)        | - | 56  |
| 12. மு.பஷ்ரி சிறுகதை பங்களிப்பு         | - | 61  |
| 13. சாந்தனின் உலக இலக்கிய நூல்          | - | 66  |
| 14. மலைகளிடையே மூட்டம் கலைகிறது         | - | 72  |
| 15. எனக்கு வயது பதின்மூன்று             | - | 78  |
| 16. சிந்தனைச் சரக் கவிதைகள்             | - | 83  |
| 17. சீட்டுக்குருவிகளும் வானம்பாடியும்   | - | 90  |
| 18. யாழ்ப்பாணப் பெண்ணின் ஆங்கில நூல்    | - | 95  |
| 19. ஈழத்துச் சிறுகதைத் திறனாய்வு        | - | 103 |
| 20. மாறிவரும் திரைப்படத் திறனாய்வு முறை | - | 106 |
|   | - | 109 |

21. சோவியத் யூனியனில் திரைப்படத் திறனாய்வு	- 113
22. திரையும் திறனாய்வும்	- 118
23. திரைப்படத் திறனாய்வு	- 120
24. பார்க்கவேண்டிய பிறமொழிப் படங்கள்	- 128
25. அலெய்ன் ரெனே படங்கள் இரண்டு	- 133
26. இங்மர் பேர்க்மன்	- 138
27. இளம் ஸரானியைப் பெண் நெறியாளர்	- 142
28. கவிட்ஸலாந்திலிருந்து ஒரு தமிழ்ப்படம்	- 146
29. ரெனாஸி உவிலியம்ஸின் நாடகங்கள் இரண்டு	- 149
30. இதழியல்	- 157
31. எஸ்ஹான் செனஜாவும் டைம்ஸ் பாலாவும்	- 163
32. டொமினிக் ஜீவா	- 169
33. புலோலியூர் ஆ.இரத்தினவேலோன்	- 171
34. தனித்துவமிக்க தயாபரன்	- 173
35. ஹாஸிம் ஓமர்: தவிர்க்க முடியாத பரோபகாரி	- 177



## நூலாசிரியரின் விளக்கக் கவற்று



**அன்பார்ந்த வாசகர்களுக்கு வணக்கம்.**

1953லும் ஆண்டு முதல் எழுதிவரும் எனக்கு 2011 ஒக்டோபர் முதலாந் திகதி 75 வயது ஆரம்பமாகிறது. ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய இரண்டு மொழிகளிலும் எழுதி வருகிறேன். எனது எழுத்துகள் சில சிங்கள மொழியிலும் தரப்பட்டுள்ளன. சிறுமீன், ஈக்பீம் ஆகிய சிங்களச் செய்தித் தாள்களின் ஞாயிறு பதிப்புகளில் எனது நேர்காணல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

Daily News, The Island, Sunday Island, Sunday Observer, Sunday Times, Sunday Leader, Sunday Standard, The Nation, Lakkima News on Sunday, Daily Mirror, The Sun, The Weekend ஆகிய இலங்கையின் முக்கிய ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் எனது திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன.

தமிழிலும் - இலங்கையின் முக்கிய பத்திரிகையாக விளங்கியவற்றிலும் - தற்சமயம் வெளியிடப்பட்டு வருபவையுமான சுதந்திரன், ஈழ நாடு, ஈழ முரசு, தினகரன், தினகரன் வார மஞ்சளி, வீரகேசரி, வீரகேசரி வார வெளியீடு, தினபதி, சிந்தாமணி, செய்தி, தினக்குரல், ஞாயிறு தினக்குரல் ஆகியனவற்றில் எனது சிறுகதைகள், கவிதைகள், புத்தக மதிப்புரைகள், திறனாய்வுகள், இலக்கியக் கட்டுரைகள், மொழியாக்கங்கள் போன்றவை நிறையவே வெளிவந்துள்ளன.

கலை, இலக்கியத்துறைகளில் எனது நாட்டம் திறனாய்வு, சிறுகதை, கவிதை, திரைப்படம், நாடகம் ஆகியனவற்றில் மாத்திரமே இருந்து வந்துள்ளது.

புதினப் பத்திரிகைகள் தவிர, கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை களிலும் நிறைய ஆக்கங்கள் வெளிவந்துள்ளன. தமிழ்நாட்டுச் சிற்றேடுகள் சிலவற்றிலும் எனது ஆக்கங்கள் பிரசரமாகினா. எழுத்து, சர்வதே, தீபம், யாத்ரா, வைகை, படிகள், தமிழ் சினிமா, அமுத காபி போன்றவற்றில் இவை வெளியிடப்பட்டன.

இவை தவிர, ஏராளமான கட்டுரைகள் இலக்கிய ஏடுகளில் பிரசரமாயின. இவற்றுள் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து, 'சைவயான இலக்கியத் திறனாய்வுகள்' என்ற இத்தொகுப்பில் தந்துள்ளேன.

எனது நூல்கள் உள்ளடக்கியவை இவ்வாறான கட்டுரைகளின் தொகுப்பே. இத்தொகுப்புகளைக் கொண்டு வருவதன் நோக்கம், பிற்காலத்தில், எனது இலக்கியப் பங்களிப்புகளை ஆய்வு செய்யப்போகும் ஆய்வாளர்களுக்கு அங்குமிங்கும் சிதறிக் கிடக்கும் எனது கட்டுரைகளை ஒரே சீரில் இன்னால்கள் மூலம் தேர்ந்தெடுத்து பரிசீலிக்க உதவுமுகமாகவேயாகும்.

இதுவரை தமிழில் 25க்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் வெளியாகி உள்ளன. ஆய்கிலத்தில் இதுவரை இரண்டு நூல்களே வெளியிடப்பட்டுள்ளன. வேறு இரண்டு நூல்கள் விரைவில் வெளிவர உள்ளன.

எழுந்தாள நன்பார்கள் சிலரின் நூல்களுக்கு நான் எழுதிய முன்னுரைகள் சிலவும், நீங்கள் படிக்கும் இந்த நூலிலே இடம் பெற்றுள்ளன.

எனது நூல்கள் பற்றியும் என்னைப் பற்றியும் ஏனைய அறிஞர்கள் எழுதியவற்றையும், எழுத்து ஊடகங்களிலும் மின்னியக்க ஊடகங்களிலும் என்னுடன் நிகழ்த்தப்பட்ட நேர்காணல்களையும் உள்ளடக்கிய பிறிதொரு நூலையும் விரைவில் வெளியிட ஆவலாய் திருக்கிறேன். இறைவன் அருள்பிரிவானாக.

எனது பதிவுகளை உங்கள் முன் ஈன்பபிக்கிறேன். அவற்றைப் படித்து, பாரப்பட்டமின்றி தங்களுடு பார்வைகளை எனக்கு அறியத் தாருங்கள். நன்றி.

**கே.எஸ்.சிவகுமாரன்**

எனது முகவரி:  
**K.S. Sivakumaran,**  
**21, Murugan Place,**  
**Havelock Road,**  
**Colombo - 06, SRI LANKA**  
**Telephone: 094-11-2587617**  
**Mobile: 077 0392234**  
**e-mail: ks.sivakumaran@yahoo.com.**

# 1

## நான் ஏன் எழுதுகிறேன்?

- நான் ஏன் எழுதுகிறேன்?
- என்ன எழுதுகிறேன்?
- யாருக்காக எழுதுகிறேன்?
- ஏன் எழுத வேண்டும்?
- எழுத்து பயனளிக்கிறதா?
- இலக்கிய / கலைக்கொள்கை என்ன?
- அரசியல், தத்துவம், சமூகப் பிரக்ஞங் உண்டா?
- என்ன மொழிகளில் எழுதுகிறேன்?
- எழுதும் வடிவங்கள் என்ன?
- ஆக்க இலக்கியங்கள் எழுதுவதில்லையா?
- தவிர்க்கும் சொற்பதங்கள் எவை?

எனது சிற்றறிவும், சிற்சில அனுபவங்களும் என்னைத் தழுவியபோது அவற்றை விருத்திசெய்து பேரறிவுடையவர்களுக்காக எனது சிறிய அளவிலான பரிமாண வீச்சில் ஏனையோருடன் (ஆர்வமுள்ளவர்களுக்கு மாத்திரம்) பசிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்காகக் கடந்த அரை நூற்றாண்டாக எழுதுகிறேன்.

தீர்ணாய்வு சார்ந்த மதிப்பீடுகளை எழுதுகிறேன். நூல்கள், சினமா, நாடகம், கலை நிகழ்ச்சிகள் ஆகியன என் பார்வைக்கு வரும்போது மட்டும் அவை பற்றி எழுதுகிறேன். முழுநேர வாசகளாகவும், எழுத்தாளனாகவும் இல்லாததனால், எனது பார்வைக்கு வந்தவற்றுள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவை சம்பந்தமாகவே, பாராபட்சமின்றி எழுத முற்படுகிறேன்.

பேரறிஞர்களும், தீர்ணாய்வாளர்களும், ஆய்வறி வாளர்களும், ஆய்வாளர்களும், மதிப்புரையாளர்களும், விமர்சகர்களும் (கண்டனக்காரர்) தத்தம் அளவில் தமது பங்களிப்புக்களைச் செய்து வருவதனால், அத்தகையோரின் எழுத்து முறைகளைத் தவிர்த்து ‘பத்தி’ (Column) எழுத்து முறையைக் கையாண்டு, அவர்களுக்கும் அக்கறையுள்ள பொது வாசகர்களுக்கும் உயர்கல்வி மாணவர்களுக்கும் எழுத்தாளர்களுக்குமாக எழுதுகிறேன்.

அத்தகையோரின் இரசனை மட்டத்தைச் சற்று உயர்த்துமுகமாகத் தகவல்களையும், ரசனைக் குறிப்புக்களையும் வித்தியாசமான பார்வைகளை (உதாரணமாக - ஆழ்கியல் சார்ந்த பார்வைகளை) அவர்கள் விருத்தி செய்யுமாறு எழுதுகிறேன்.

இவ்வாறு ஏன் எழுதவேண்டுமென்றால், ஒடுங்கிய பார்வையினின்றும் வேறுபட்டுப் பரந்த, விரிந்த பார்வையைச் செலுத்த வேண்டுமென்பதற்காக, ஒப்பிட்டு அடிப்படையிலும் எழுதுகிறேன்.

இவ்விதமான எழுத்து பயனளிக்கிறது என்பதற்கு ஜனரஞ்சக வாசகர்களிடமிருந்தும் சாதகமான எதிர்விளைகள் வரவேற்கப்படுவதன் மூலம் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனக்கென்று பிரத்தியேகமானதொரு கலை / இலக்ஷியக் கொள்கைகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எல்லா வற்றையும் படிக்கிறேன், படித்துப் புரிந்து கொள்ள முற்படுகிறேன். அவற்றுள்ளே எனக்குப் பிடித்தவற்றை மாத்திரம் உள்வாங்கி, அவற்றுள்ளும் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பிரயோகிக்கிறேன். எனது அனுகு முறையை Multi Disciplinary Approach எனலாம்.

நான் ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் நிறைய செய்தித் தாள்களிலும் இலக்ஷிய ஏடுகளிலும் எழுதியிருக்கிறேன். எனது ஆங்கில எழுத்துக்கள் மூலம் தமிழ் வாசகர்களை விட, பிறமொழி வாசகர்கள், அறிஞர்களின் நன் மதிப்பையும் ஆதரவையும் பெற்றிருக்கிறேன்.

உலகமெங்கிலுமிருந்து தமிழர் உட்பட பல வெவ்வேறு மொழிகள் பேசும் பலர் மின்கடிதம் மூலம் ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் என்னுடன் தொடர்பு கொண்டு தமது ஆசிகளைத் தெரிவித்து வருகின்றனர். அண்மையில் 2007 ஆம் ஆண்டின் தலைசிறந்த ஆங்கில மொழிப் ‘பத்தியாளராக’ விருது பெற்றேன். ஆங்கில மொழியில் எழுதும் பிற பத்தி எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களுடன் ஒப்பிட்டு, என்னைத்

தேர்ந்தெடுத்தமை, தமிழருக்குக் கிடைத்த பேராகவே நான் கருதுகிறேன்.

உலக ஆங்கில மொழிக் கலைக் களஞ்சியங்களில் எனது தீரனாய்வுக் குறிப்புக்களும் இடம்பெற்றமையும் தமிழருக்குப் பெருமை தருவது. ஆங்கில இலக்கியத்தையும் பாடமாக நான் பட்டப்படிப்புக்கு மேற்கொண்டமை எனக்கு ஆங்கில மொழியில் எழுதும் ஸாகவத்தையும் தருகிறது எனலாம்.

நான் எழுதும் இலக்கிய வடிவங்கள் பத்தி எழுத்து (தீரனாய்வு / மதிப்பரை), சிறுகதை, கவிதை ஆகியன். நான் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய A Subliminal Assault என்ற ஆங்கிலக் கவிதை 2003 ஆம் ஆண்டு சிறந்த கவிதையாக அமெரிக்கக் கவிஞர்கள் சங்கத்தினரால் கருதப்பட்டு விருது பெற்றமையும் இங்கு குறிப்பிடலாம்.

எனது ‘இருமை’ என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பில் நான் எழுதிய உளவியல் சார்ந்த கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. ‘விமர்சனம்’, ‘தீரனாய்வு’ என்ற சொற்கள், ஏறத்தாழ ஒரே அர்த்தத்தைத் தருவன. ஆயினும், ‘விமர்சனம்’ எனும்போது ஆக்கபூர்வமற்ற கண்டனத்தையே பலர் மனதிற் கொள்வதனால், அந்தச் சொல்லைத் தவிர்த்து ‘தீரனாய்வு’ என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி ஆக்கபூர்வமான, உற்சாகப்படுத்தும் முறையில் Positive அம்சங்களையும் உருவச் சிறப்புக்களையும், உத்திகளையும் கவனத்திற்கொண்டு எழுதுகிறேன்.

ஒரு தீரனாய்வாளன் முதலிலே ரசிகனாக இருக்க வேண்டும். அதன் பின்னரே தீரன்களை ஆராய

வேண்டும். அதே சமயம் பலவீனங்களையும் சுட்டிக் காட்டி ஆக்கபூர்வமாகவும் எழுத வேண்டும். இதுவே என் தீரனாய்வுப் பிரயோக முறை.

‘சினிமா’ என்பதைத் தவிர்த்து, பிரெஞ்சுமொழி தமிழிய ‘Cinema’ என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் சரியான உச்சரிப்பிலே ‘சினமா’ என்று எழுதுகிறேன்.

□□□

## 2

# ரா.நித்தியானந்தனின் சிறுகதைகள்

நான் அடிப்படையில் களிப்பூட்டலை விரும்புபவன். அழகியல் சார்ந்தவை எனது மதிப்பீடுகள். ஆயினும், அத்துடன் நான் நின்று விடுவதில்லை. புதுமையையும், புத்தாக்கங்களையும் ஊக்குவிப்பேன். சமூக யதார்த்தமான, வளர்ச்சிப்போக்கின் பரிமாணங்களை உள்வாங்கி, ஆக்க இலக்கியம் படைப்பவர்களை இனங்காண விரும்புபவன். இந்த உள்ளடக்கம், உருவம் என்ற பழைய செல்லாக்காசாகிவிட்ட பாகுபாடுகள் எனக்குப் புரிவதில்லை. மனிதம், அன்பு, நியாயம், தார்மீகம் போன்றவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பவன். பரிசோதனைக்குத் தடைக்கற்களாக இருப்பவற்றை நிதானமாக மீறினால் அதனை ஏற்றுக் கொள்பவன்.

இவ்விதமான அடிப்படைகளில் தொடர்ந்தும் எனது பத்தி எழுத்துக்களை எழுதி வருகிறேன்.

இவ்விதமிருக்கும்போது குறிப்பிடத்தக்க சமூகத் தமிழக எழுத்தாளர்களுள் ஒருவரான ரா.நித்தியானந் தன், தமது சிறுகதைத் தொகுதிக்கு ஒரு முன்னுரை எழுதும்படி என்னைக் கேட்டிருப்பது எனக்கு ஆச்சரியத்தைத் தந்தது.

இருந்தபோதிலும், அவருடைய அன்பு வேண்டு கோருக்கின்கி (இய்வின்மை காரணமாகச் சிறிது தாமதமாகத்தான்), எனது இரசனைக் குறிப்பை இங்கு தருகிறேன்.

‘முன்றாம் பரிணாமம்’ என்ற இத்தொகுதியில் நன்றாக எழுதப்பட்ட எட்டு கதைகள் அடங்கியுள்ளன. இக்கதைகள் கூறும் விபரங்களும், செய்திகளும், இக்கதைகள் வார்க்கப்பட்ட முறைகளும் நீங்களே பகுத்துரைக்க வேண்டியவை.

நான் மிகச் சுருக்கமாக எனது அவதானிப்புகளை இங்கு தருகிறேன்.

**சாஸ்திரியின் மௌனம்!**

இக்கதை வெறுமனே ஒரு காதற்கதையன்று. கதை உணர்த்தும் செய்திகள் உள்ளடக்கக் கிறப்புக்கு மிகவும் உதவுகின்றன. பசுமை நினைவுகள் மூலம் கடந்தகால மனிறைவான சம்பவங்களின் எடுத்துரைப்பு, அரசியல் சார்ந்த ஒப்பந்தம் மனிதரிடையே ஏற்படுத்தக் கூடிய விளைவுகள், ஆழ்ந்த காதல் நிமித்தம் நித்திய பிரம்மச்சாரி

யாக இருத்தல், மணமாகிப் பின்னர் விதவையானமை, தீவிர காதலுணர்வை மறக்காமை, பழமை சார்ந்த கட்டுப்பாடுகளையும் மீறி கடிதத் தொடர்புக்குப் பதில் எழுதுதல், மறுமணம் செய்தல் ஈற்றில் மகிழ்ச்சியாய் இருத்தல் போன்றவை இவை எனலாம். இது ஒரு இலட்சியக் காதற் கதை என்று ஒதுக்கிவிட முடியாது. ஏனெனில் கதை நிகழும் காலத்தின் பின்னணியில் பார்க்கும் பொழுது இது ஒரு முற்போக்கான கதை எனலாம்.

### பட்டுச் சேல....!

முன்னைய கதை ‘கடிதப் பரிமாற்றம்’ மூலம் கதையைச் சொல்வதாயிருக்க, இக்கதை பெரும்பாலும் உரையாடல் மூலம் சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதமான உத்திகளில் எழுதுபவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமில்லை. இக்கதை மூலம் மரபு வழியாகப் பழமையின் ஏச்சசொச்சங்கள் அறியாமை மூலம் பின்பற்றப்படுவதையும், சமூகப் பின்னணியில் மனித உறவுகளின் வேஷதாரித்தனம் இலகுவாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுவதும் இரசிக்கத்தக்கது. இன்னொரு சுவைக்கக் கூடிய அம்சம், மலையக மக்களிடையே குறிப்பாக பெருந்தோட்ட மக்களிடையே பயிலப்படும் பேச்சு மொழியை சுவாரஸ்யமான முறையில் கதாசிரியர் கொண்டுவந்தமை சிறப்பானதாகும்.

### ஒரு சுதந்திர தவிபான் பெண்ணைப்போல...

இன்றைய சூழலில், இந்தப் புதுப்பார்வை கதை அதிர்ச்சியைத் தராதுதான். இருந்த போதிலும், ஈழத்து அண்மைக்காலச் சிறுகதைகளின்றும், குறிப்பாக

மலையகக் கதைகளின்றும் இது வேறுபட்டு நிற்கிறது எனலாம். மலையக மக்களின் ஓரளவு வசதி படித்த ஒரு குடும்பத்தின் - மனைவியின் நியாயபூர்வமான செயல், ஆணாதிக்கமுள்ளவர்களின் செயல்களைக் கண்டனம் செய்யத் தூண்டும். எதிர்பாராத முடிவும் சிறுகதைக் குணாதிசயங்களில் ஒன்று என்பதாலும் கதாசிரியர் புதுப்புள்ளவான் வாக்கியங்களைப் புகுத்தியமையும் இரசிக்கத்தக்கது.

### மீண்டும் சிவநாதன்...

இந்தக் கதையும் யதார்த்தபூர்வமானது: ‘தொழிற் சங்கம்’ மூலம் - பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அணிதிரள்வதன் மூலம் நியாயத்துக்குப் போராடலாம் என்ற கருத்தை உணர்த்தி நிற்கின்றது. ஆயினும் சமூக மாற்றம் என்பது உடனடியாக ஏற்படப்போவதில்லை. சமூக மாற்றம் ஏற்பட மனித மனமாற்றம் தேவை. அதற்கு அறியாமை முதலில் ஒழிய வேண்டும். தன்னலம் வாய்ந்தவர்களின் ஆதிக்கவெறியை, கீழ்த்தரமான அரசியல் போக்கை மாற்ற அறிவு வளர்ச்சி தேவை. இது போன்ற கதைகள் படித்தவர்கள் மத்தியில் ஓரளவு விழிப்புணர்ச்சியை உண்டுபண்ணினாலும், பாதிக்கப்பட்ட மக்களிடையே உள்ளார்ந்த விழிப்புணர்வு தேவை. சூழலையறிந்து சமயோசிதமாக மெல்ல மெல்ல மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவதே யதார்த்தமானது. தொழிற்சங்க முனைப்புகள் அரசியலுடன் பிணைந்திருப்பது கண்கூடு.

இக்கதையின் பாத்திர வார்ப்பும் ஏனைய உறுதிப் பொருள்களும், கதை சொல்லும் முறைமையில் ஆசிரியர்

ஆற்றல் கைவரப்பெற்றுள்ளார் என்பதைக் காட்டி நிற்கின்றது.

### முன்றாம் பரிணாமம்....

பலவேறுபட்ட நடையில், பலவேறுபட்ட சூழல் களை கூடியவரை மிகநேர்த்தியாய் சித்திரிக்கும் ஆற்றல் கதாசிரியருக்கு இருப்பதை இங்கு அவதானிக்க முடிகிறது.

முன்னைய கதையில், இலட்சியப் போக்கான தொழிற்சங்க முக்கியத்துவத்துக்கு சார்பாக கதை எழுதப்பட்டது போல தெரிந்தது. ஆனால், இக்கதையில், வறட்டுப் பார்வைகளில் காணக்கூடிய முரண்பாடுகள் சொல்லாமற் சொல்லப்படுகின்றன. இதுவும் ஒரு உத்தி. இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள கதைகளில் என்மனதிற்கு ஆய்வறிவுரிதியில் பிடித்த கதை இதுவே. கதாசிரியருடன் உரையாட வேண்டும் என்ற விருப்பமும் என்னுள் இதனால் எழுந்துள்ளது. உங்களுக்கு எப்படியோ, அவ்வாறே செயற்படுக.

### முகமும் முகங்களும்....

கதாசிரியர் காலத்துக்கேற்ற அனுபவ முதிர்ச்சி கொண்டவர் என்பதும் அறிவு சார் நிலையில் நின்று முரண்பாடுகளை நோக்குபவர் என்பதும் புலனாகிறது. இந்தக் கதையின் முடிவில், கதாநாயகனின் மனைவி ஓர் இலட்சியவாதியாகக் காட்டப்படுகிறாள். வேஷதாரித் தனங்கள் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன. கதாசிரியரின் திறனாற்றல் வெளிப்படுத்தப்படும் அதேவேளையில் அவர் எடுத்துக்கொண்ட கதையின் உட்பொருளை விளக்க

அவர் தேர்ந்தெடுத்த பார்வையையும் நாம் அவரது உரிமை எனக் கொள்ளவேண்டும். கதாநாயகன் அரசியல் வாதிகளுக்கு அடிமையாவதை நான் அங்கீகரிக்கா விட்டாலும், அவன் கூறும் வாக்கியம் ஒன்று நடைமுறையதார்த்தம் நிரம்பியது. அவன் கூறுவது: ‘இந்த யதார்த்த உலகில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் Adjust பண்ணிக்கிட்டுத்தான் வாழுணும். மாறு!’

அதே வேளையில் கதாநாயகனின் இலட்சிய தரிசனம், நடைமுறையில் தவிடுபொடியாவதை ஆசிரியர் காட்டுவதும் பாராட்டத்தக்கது.

### சில ஈக்கிள் கூட்டுமார்கள் தலைகீழாக...!

நகைச்சுவையைச் சிறிது பெய்து, அங்கதம் தொனிக்கும் பாணியில் கதாசிரியர் எழுதுவதை அவருடைய கதைகளில் பொதுவாகக் காணலாம். இக்கதையில் அரசியல்வாதிகளின் உண்மைச் சொருபம் நம்முன் விரிகிறது. இது போன்ற சம்பவங்கள் இங்கு மட்டுமல்ல, வேறு இடங்களிலும் இடம்பெற்றதான் செய்கின்றன. அண்மைக்கால தமிழ் சினமாவில் அரசியல் வாதிகளின் ‘பொட்டுக்கேடு’களை அம்பலப்படுத்தப்பட்டு வருவது தமிழ் சினமாவின் வளர்ச்சியில் ஒரு கூறு.

இக்கதையில் வரும் கடைசி வசனம், கதை மூலம் எது உணர்த்துவிக்கப்படுகிறது என்பதை எமக்குப் புலப்படுத்தும்.

## ஒன்றுமில்லாத போது...!

பொய்மையை எதிர்க்கும் கோபத்தை கதாசிரியர் 'வாதுக்' என்று சிறுவனின் சித்தரிப்பு மூலம் காட்டுகிறார். இதுவும் அரசியல் வேஷதாரித்தனங்களைக் காட்டுகிறது.

இவரின் கதைகள் யாவும் யதார்த்தம் நிரம்பிய வையாய் அமைவதுடன், சிந்திக்கவும் எமக்கு வகை செய்கிறது. இவை படிப்பதற்கு அலுப்புத் தட்டாதவை. வெவ்வேறு உத்திகளை அவர் மிகவும் பொருத்தமான முறையில் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்.

மறைந்துபோன தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர் 'ஆதவன்' கதைகளை நான் விரும்பிப் படிப்பவன். அதே போன்று கு.அழகிரிசாமி, அசோகமித்திரன் போன்றோரின் கதைகளும் எனக்கு நிறையப் பிடிக்கும். அதுபோல, ஈழத்து மலையகச் சாதாரணைக் குடிமக்களைப் பற்றிய கதைகளை செய்நேர்த்தியாக எழுதுபவர்களில் ரா.நித்தியானந்தன் சிறப்பானவர் என்பது எனது கணிப்பு.

- 'மூன்றாம் பரிணாமம்' (2007)

**நாலுக்கான முன்னுரை**

□□□

3

## கலை, இலக்கியத் திறனாய்வு

விமர்சனம் என்ற வடமொழித் தமிழாக்கத்துக்குப் பதிலாகத் திறனாய்வு என்ற பொருத்தமான தமிழ்ச்சொல் இங்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. இலக்கியத் திறனாய்வு இருப்பது போல கலைகளின் திறனாய்வும் இருக்கிறது. இங்கு இரு திறனாய்வுகளையும் இணைத்தே கருத்து வழங்கப்படுகின்றது.

திறனாய்வு தொடர்பான எனது பார்வைகள் ஏனைய ஆய்வறிவாளர்கள், ஆய்வாளர்கள், விமர்சகர்கள் (திறனாய்வாளர்கள்), மதிப்புரையாளர்கள், கலை இலக்கியப் பத்தி எழுத்தாளர்கள் (Columnists), கலை இலக்கியச் செய்தியாளர்களின்றும் சிறிது வேறுபடக் கூடும். Structuralism, Post Structuralism போன்ற திறனாய்வு முறைகளை நான் என்னளவில் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவை மாத்திரம்தான் விமர்சன நெறிமுறைகள், ஏனைய நெறி முறைகள் காலாவதியாகிவிட்டன என்ற

அண்மைக்காலப் பிரகடனங்களை நான் ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. இலக்கிய வரலாறு, நூல் எழுந்த காலங்குமல், படைப்பு, படைப்பாளர் போன்றவற்றை மறந்து புறக்கணித்து, வாசகர்களின் தன்னிச்சையான பார்வையில் மாத்திரம் தீற்னாய்வு செய்வது உகந்ததல்ல என்பது எனது கணிப்பு.

தீற்னாய்வு தொடர்பாக நான் கொண்டுள்ள கருத்துக்கள் எனது நூல்களில் ஏற்கனவே வெளியாகியுள்ளன. அவையாவன: கலாசபதியும் நானும், கலை இலக்கியத் தீற்னாய்வு, ஈழத்து இலக்கியம்: நூல்களின் அறிமுகம், தீற்னாய்வுப் பார்வைகள், தீற்னாய்வு என்றால் என்ன?

இங்கு நான் ஈழத்துத் தீற்னாய்வு தொடர்பாகச் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

�ழத்தில் மூன்று விதமான தீற்னாய்வாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்:

1. பல்கலைக் கழக ஆய்வறிவாளர் / ஆய்வாளர்.

2. தீற்னாய்வை மேற்கொள்ளும் ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளிகள்.

3. பத்திரிகைகள் / சஞ்சிகைகள் / சிற்றேடுகளில் எழுதும் மதிப்புரையாளர்கள் / பத்தி எழுத்தாளர்கள்.

பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள், ஆய்வறிவாளர்களாகவும் (Intellectuals), ஆய்வாளர்களாகவும் செயற்படுவதனால் அவர்கள் தீற்னாய்வு சார்ந்த இலக்கிய

வரலாறுகளையும், கணிப்புகளையும், முழுஉள்ளிலான தீற்னாய்வுகளையும் மேற்கொள்வர். இத்தகைய தீற்னாய்வாளர்களுக்கு உதாரணமாகப் பேராசிரியர்கள் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, சண்முகதாஸ், தில்லைநாதன், நூல்மான், சுப்பிரமணிய ஜெயர், அருணாசலம், மெளன்குரு, துரைமனோகரன், மகேஸ்வரன், சிவலிங்கராசா, சித்திரலேகா போன்ற சிரேஷ்ட சிலரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களுடன் செ.யோகராசா போன்ற வேறுசில பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் இந்த ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இத்தகைய தீற்னாய்வாளர்களை Academic Critics என்பார்கள். இவர்களுள் சிலர் ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளிகளாயும் இருக்கின்றனர். உதாரணமாக எம்.ஏ.நூல்மான், சி.மெளன்குரு ஆசிரியரைக் குறிப்பிடலாம். பல்கலைக் கழகத் தீற்னாய்வாளர்கள் என சுவாமி விபுலானந்தர் தொடக்கம் கணபதிப்பிள்ளை, செல்வநாயகம், வித்தியானந்தன், சதாசிவம், தனஞ்செயராசசிங்கம், வேலுப்பிள்ளை போன்ற ஏனைய பேராசிரியர்களையும் நினைவு கூரலாம். பேராதனை, கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், கள்ளி, வந்தாறுமூலை, அட்டாளைச்சேனை, இரத்தினபுரி, ஊவா போன்ற இடங்களில் கல்வித்துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் பொதுவாக Academics எனப்படுவர்.

ஆக்க இலக்கியத்தில் ஈடுபட்டுக்கொண்டே தீற்னாய்வுத் துறையிலும் ஈடுபட்ட எழுத்தாளர்கள் நிறையப்பேர் இருக்கின்றனர். உதாரணமாக மறைந்த சில்லையர் செல்வராசன், முருகையன், வாழும் எஸ்.பொன்னுத்துரை, மறைந்த மு.தளையசிங்கம், மற்றும் மு.பொன்னம்பலம், தெளிவத்தை ஜோசப், மறைந்த களக

செந்திநாதன், சமுத்துச் சோழ, வாழும் காவலூர் ராசதுரை, அ.யேசுராசா, தெணியான், மறைந்த அகஸ்தியர், மறைந்த பெனடிக்ர் பாலன், சொக்கன், வாழும் சிற்பி, செம்பியன்செல்வன், வாழும் மேமன்கவி, ராஜ ஞாகாந்தன், கிருஷ்ணராஜா, சபா ஜெயராசா, சாரல்நாடன், சாந்தன், செ.கணேசலிங்கன், மறைந்த செ.யோகநாதன், அன்புமணி (இரா.நாகலிங்கம்), கருணையோகன் (செ.யோகராசா), தேவகெளரி, ஆ.சிவநேசச் செல்வன், கே.விஜயன், சேரன், மானா மக்கின், மயிலங்கூடலூர் நடராசன், புஷ்பராஜன், சி.சிவசேகரம், சண்முகம் சிவலிங்கன் போன்றோரின் பெயர்கள் உடனடி ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன. இவர்களை விட இன்னும் பலர் இருக்கிறார்கள். விரிவஞ்சி மாதிரிக்குச் சில பெயர்களைத் தந்துள்ளேன்.

மூன்றாவது பிரிவினருள்ளும் சில ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளிகள் இடம்பெறக்கூடும். அவர்கள் வெகுசன ஊடகங்களில் கலை இலக்கியம் தொடர்பாகச் செய்திகள், தகவல்கள், மதிப்புரைகள், அறிமுகங்கள், பத்தி எழுத்துக்கள் போன்றவற்றை எழுதியும், ஒளி / ஒலி பரப்பியும் வருபவர்கள். விமர்சகர்கள் / திறனாய் வாளர்கள் என்று இவர்கள் அழைக்கப்பட்டாலும், உண்மையில் அத்தகைய கெளரவமான மகுடத்தைச் சூட்டிக்கொள்ளத் தகுதியற்றவர்கள். ஏனெனில் இவர்கள் முழுக்க முழுக்கத் திறனாய்வு செய்யவர்களல்லர். ஆயினும் விமர்சனச் சாயல் படிந்த எழுத்துக்களை எழுதியும் ஒலிபரப்பியும் வந்துள்ளனர். அத்தகைய வெகுசன ஊடகப் பிரபல்யம் பெற்றவர்களுள் கே.எஸ்.சிவ குமாரனும் ஒருவர். இவர் தன்னை ஒரு விமர்சகன் /

திறனாய்வாளன் என்று கூறிக்கொள்வதில்லை. மாறாகப் பத்தி எழுத்தாளன் என்றே கூறிக் கொள்வார். காரணம் இவர் எழுத்துக்களில் விரிவான, பரவலான, ஆடம்பர மான ஆய்வுகள் இடம்பெறுவதில்லை. இடவசதி, எல்லைக்கட்டு காரணமாகவும், சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் பண்பு காரணமாகவும், ஆழமான செய்திகளை இலகுபடுத்தி, வாசகர் அறிவுக்கும் / அனுபவத்திற்கும் உதவுகிறாரேயாழிய கண்டனமும் பாராட்டும் கலந்த திறனாய்வுகளை இவர் எழுதுவதில்லை. இவருடைய எழுத்துக்கள் வாசகர் நலன் கருதியே எழுதப்படுகின்றன. பத்தி எழுத்துத்துறையில் திருச்செல்வம், லெ.முருகபதி, ஆர்.சடகோபன், ஆ.இரத்தினவேலோன், தவாசியூர் சச்சிதானந்தம், செல்லத்தம்பி மாணிக்கவாசகர், உமா வரதராஜன், அந்தனி ஜீவா, தெளிவத்தை ஜோசப், அன்னலட்சுமி ராசதுரை, கே.விஜயன், குரியகுமாரி பஞ்சநாதன், ஆர்.ராஜலிங்கம், காந்தன் (சமுத்துச் சோழ) போன்ற பல எண்ணிக்கையுடையவர்கள் தமது பங்களிப்புகளைச் செய்து வந்துள்ளனர். இங்கு பெயர் குறிப்பிடப்படாத பல பத்திரிகையாளர்களும், நிருபர்களும் இருக்கிறார்கள்.

எனவே, சமுத்தில் திறனாய்வு என்பது பலராலும் தத்தமது மட்டங்களில் நின்று செய்யப்படுகின்றது. ஒவ்வொருவரும் தத்தமது எல்லைக் கட்டுகளுக்குள் நின்றே செயற்படுகிறார்கள். ஆகவே, சமுத்தில் திறனாய்வு ஆக்கழுர்வமாகச் செயற்படுகிறது எனலாம்.

அதே வேளையில், புதிதாக எழுந்த சில அரசியல் சார்ந்த, குறுகிய வாசக வட்டத்தினருக்காகவும் பிரசர

மாகும் பத்திரிகைகளில் பத்திகளை எழுதுபவர்கள் சிலர், விஷமத்தனமான முறையில், சிறுபிள்ளைத்தனமான திவிரகண்டனங்களை எழுதிவருகின்றனர். இவர்களுடைய ஒரே நோக்கு, தாம் மெத்தப் படித்தவர்கள் (உண்மையில் இவர்களுக்கு கலை, இலக்கிய வரலாறு தெரியாது. அது மட்டுமல்லாமல், எடுத்துக்கொண்ட நூலைத்தன்னும் ‘ஆழமாக’ முழுவதுமாகப் படிப்பதுமில்லை) என்று எண்ணிக் கொண்டு முழுக்க முழுக்க ‘கண்டனமே’ விமர்சனம் என்ற சிறுபிள்ளைத்தனமான நோக்கில், நையாண்டியாக, நக்கலாக எழுதிவருகின்றனர். இவர்களுடைய எழுத்துக்கள் பெரும்பாலும் சிறுபிள்ளை வேளாண்மையாகவே அமைகின்றன.

சமுத்தில் திறனாய்வுப் போக்குகளை இவ்வாறு இனங்கண்ட பின்னர், நாம் திறனாய்வுக் கூறுகள் சிலவற்றைத் தெளிவுபடுத்துவோம்.

திறனாய்வுப் பார்வைகள் என்ற எனது நூலின் இரண்டாவது பகுதிக்குத் ‘திறனாய்வுத் தெளிவு’ என்று மருடம் இடப்பட்டுள்ளது. அதில் இடம் பெறும் கட்டுரைகளில் இருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட சில பகுதிகள்:

“இலக்கிய கர்த்தாவின் இதயானுபவத்தை எடைபோட்டு நிறுப்பது விமர்சனம். காமம் செப்பாது கண்டதை மொழிவதுதான் விமர்சனம். காமம் செப்புவது சுலபம். கண்டது மொழிவதோ என்றால் அதுதான் கூட்டமான காரியம். நூலைத்தான் மதிப்பிட வேண்டுமேயொழிய நூலாசிரியரின் கருத்துக்களில் தலையிட்டு அவளைத் தடைப்படுத்த எண்ணக்கூடாது. நூலாசிரியனுக்கும் நூல்

விமர்சகனுக்கும் நூல் ஒன்று தான் தொடர்புச் சங்கிலியாக இருக்க வேண்டும். அதாவது விமர்சகன் நூலாசிரியனின் உரிமைகளில் தலையிடக் கூடாது” (சிதம்பர ரகுநாதன்).

“நம் முன் உள்ள வாக்கியங்களின் தராதரங்களையும் பண்பு விகற்பங்களையும் கண்டு தெளிந்து கொள்வதே மதிப்பீடு. புகழ்ச்சியும், இகழ்ச்சியும் மதிப்பீடாகாது. எழுத்தாக்கம் ஒன்றை விளக்கியுரைப்பதும் அதன் பண்புகளை ஆராய்ந்து கூறுவதும் மதிப்பீடாகும்”. (இ.முருகையன்).

“இலக்கியம் மொழியால் ஆக்கப்படுவதனால் முதலில் மொழித்திறன் பற்றிய ஆய்வும், மொழி குறிக்கும் பொருள், காலதேச வர்த்தமானத்திற்குக் கட்டுப் பட்டவையாய் இருப்பதால், சரித்திரம், சமுதாயம் என்பவை பற்றிய ஆய்வும், இலக்கியத்தைப் படிப்போர் அனுபவத்தெளிவுடன் இன்பம் பெறுகின்றனராகையால், இன்ப நுகர்ச்சியின் இயல்பு பற்றிய ஆய்வும் குறைந்த பட்சம் இன்றியமையாதனவாகின்றன. சுருக்கமாகக் கூறுவதானால், ஓர் இலக்கியப் படைப்பின் மொழி நுட்பம், வாழ்க்கை நோக்கு அல்லது தத்துவம், இன்பச் சுவை என்பன ஒன்று சேர்ந்தே அதற்கு நிறைவை அளிக்கின்றன. இவை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையன. ஒன்றையொன்று ஆதாரமாகக் கொண்டன”. (க.கைலாசபதி).

“இலக்கியத்தன்மை, அதன் நோக்கம், அது ஏற்படுத்தக்கூடிய தாக்கம் ஆகியன பற்றிய ஆய்வுநிலை நின்று தேடுதல் இலக்கிய விமர்சனமாகும்”. (கா.சிவத் தம்பி).

இரு படைப்பு பற்றிய விரிவான் ஆய்வு திறனாய்வு எனலாம். சுருக்கமாகச் சொல்லி விளக்குவது மதிப்புரை எனலாம். மதிப்புரை, பத்தி எழுத்து ஆசியன பக்கவரையறைக்கு உட்பட்டவை. திறனாய்வுக்கோ, ஆராய்ச்சிகளுக்கோ, ஆய்வுகளுக்கோ அத்தகைய கட்டுப்பாடுகள் இல்லை. அனைவரும் புரிந்து கொள்வதாக எழுதப்படுவது மதிப்புரை. எனவே மதிப்புரை, பத்தி எழுத்து போன்றவற்றில் எனிமை, சுருக்கம் போன்றவை அவசியமாகின்றது.

இலக்கியப் பயிற்சி மிக்கோருக்காக, விரிவாக, மேற்கோள்களுடன், அடிக்குறிப்புகளுடன், விரிவரைகளுடன் எழுதப்படுபவை திறனாய்வாகவோ, ஆய்வாகவோ, ஆராய்ச்சியாகவோ அமைகின்றன.

மேலோட்டமான விமர்சனக்குறிப்புகள், தகவல்கள், அறிமுகங்கள், திறனாய்வுச் சாயல் கொண்ட மதிப்புரைகள், பத்தி எழுத்துக்களில் இடம்பெறுகின்றன.

இடவசதியின்மை, ஜனரஞ்சகம், கண்டனத் தவிர்ப்பு, திட்டவட்டமான முடிவுரைகளை வழங்காமை, பொருளைச் சுருக்கமாகத் தொகுத்துக் கூறுதல், கவர்ச்சித் தலைப்பு, இடம் பொருள் ஏவலுக்கேற்ப அழுத்தம் மாறுபடல் போன்றவை, பத்தி விமர்சனங்களுக்குப் பொதுவான அடிப்படை அம்சங்கள்.

இரு படைப்பைப் பற்றி விரிவாக, ஆழமாகச் சான்றாதாரங்களுடன் பகுத்து ஆராய்ந்து தீர்ப்பளித்தல் திறனாய்வு. “புத்தக மதிப்புரை, பத்திரிகை ஆசிரியத்

தலையங்கங்களுக்குச் சமமானது. அது பத்திரிகையின் சிறப்புச் சித்திராமசக் கட்டுரைக்குச் சமமானது, சிறப்புச் சித்திராமசக் கட்டுரையை Feature Article என்பர்”. (John E.Drewry).

சாதாரண வாசகன் ஒருவனுக்குத் தகவல் தருவதாகவும், களிப்பூட்டுவதாகவும், சவாரஷ்யமாயிருப்ப தாகவும், துரிதமாக வாசித்து முடிக்கத் தக்கதாகவும் அமைந்துள்ள விரிவான உண்மைத் தகவல் களஞ்சியமே Feature Article” (G.Blayer).

வாசகர் ஒருவர் புத்தகத்தைத் தேடி வாசிக்கும்படி தூண்டக்கூடிய விதத்தில் நன்றாக எழுதப்பட்ட புத்தக மதிப்புரை அமையும். அதாவது விமர்சனச் சாயல் படிந்த மதிப்புரைகள் ஓரிரு கட்டுரைகளைத் தவிர, ஏனைய எனது மதிப்புரைகளும் பத்தி எழுத்துக்களும், உண்மையான, விரிவான, ஆழமான, திறனாய்வுக் கட்டுரைகளாகவோ, ஆய்வுகளாகவோ அமையும்படி நான் எழுதுவதில்லை. சவாமி விபுலானந்தர் பற்றி நான் எழுதிய ஒரு கட்டுரையை இலக்கியத் திறனாய்வு எனலாம். எஞ்சியவை பிரக்ஞாபூர்வமாகவே புத்தக மதிப்புரைகளாகவும், பத்தி எழுத்துக்களாகவும் எழுதப்படுபவை. அவை நல்ல முறையில், விமர்சனச் சாயல் படிந்த விதத்தில் எழுதப்படுவதனாற் போலும், சௌகரியம் கருதி என்னையும் ஒரு திறனாய்வாளராகக் கருது கின்றனர்.

ஆய்வறிவாளர், ஆய்வாளர், திறனாய்வாளர், மதிப்புரையாளர், பத்தி எழுத்தாளர், கலை / இலக்கியச் செய்தியாளர் ஆசிய ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு

பாணியில் நின்று, வெவ்வேறு மட்ட வாசகர்களுக்காக வெவ்வேறு பாங்குகளில் எழுதுகின்றனர். அனைவரின் எழுத்துக்களிலும் விமர்சனச் சாயல் படிந்த நோக்கு இருக்கும். ஆயினும் எல்லோரையும் ஒரே கூடைக்குள் போட்டு, எல்லோரையும் விமர்சகர்கள் என்று அழைப்பதுதான் பொருத்தமுடையதாய் இல்லை.

“திறனாய்வாளர் பொதுவாகப் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் அல்லது விரிவுரையாளராக இருப்பார். உயர்தரக் கலை இலக்கிய ஏடுகளுக்கு எழுதுபவராய் இருப்பார். இடையிடையே ஜனரஞ்சகப் பத்திரிகைகளுக்கும் தமது விமர்சனக் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பவராக இருப்பார். திறனாய்வுக்கெனத் தமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட புத்தகத்தை அல்லது தமது விமர்சன ஆய்வுக்கு உகந்ததெனக் கருதும் நாலை அவர் தமது ஓய்வுவேளையில் ஆற அமர இருந்து படித்துத் திறனாய்வு செய்பவராக இருப்பார். தமது வாழ்நாள் முழுவதுமே ஆராய்ந்து பின்பற்றிக்கொண்ட ஓர் இலக்கியக் கொள்கை, திறனாய்வுக் கொள்கை ஆகியவற்றுக்கிணங்க உலக இலக்கியப் பின்னணியில் இலக்கிய உத்திகளைப் பகுத்து ஆராய்ந்து மதிப்பீடு செய்பவர் இலக்கியத் திறனாய்வாளராக இருப்பார். திறனாய்வாளர் பெரும்பாலும் நூலின் ஆசிரியருடன் பேசுவதாக எழுதுவார்.”

ஆனால் மதிப்புரையாளர், குறிப்பாக ஒரு பத்திரிகையில் மதிப்புரை எழுதுபவர், அல்லது பத்தி எழுத்தாளர், தனது பத்தி வாசகருடன் பேசுவதாக எழுதுவார். வாசகருக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக எழுத

வேண்டும். பதர்களைப் பொறுக்கி எடுக்கும் அரிதட்டுப் போல் அவர் இருப்பார். புத்தகங்கள் பற்றிய செய்திகளை அவர் தருவார். நூலாசிரியர் என்ன கூறுகிறார், எப்படிக் கூறுகிறார், ஏன் அப்படிக் கூறுகிறார் என்பதை மதிப்புரையாளர் / பத்தி எழுத்தாளர் கருக்கமாக விளக்குவார்.

இவ்வாறு, ஈழத்தில் இலக்கியத் திறனாய்வு என்ற பொதுத் தலைப்பிலே சில முக்கியமான அம்சங்களைத் தொட்டுச் சென்றோம்.

- ‘சமுத்து சமகாலத் தமிழ் இலக்கியம்’ நூலில் (2009) இடம் பெற்ற கட்டுரை

□□□

4



## இலி நயமும் திறனாய்வுக் கொள்கைகளும்

ஆங்கிலத்தில் Rhythm என்பதைத் தமிழில் நாம் ஒலிநயம் என்போம்.

இரு பாட்டிலே, ஓர் ஒழுங்கு முறையிலே, ஒவிகள் இயங்கும்போது அதனை ‘இலிநயம்’ என்கிறோம். அவ்வாறு அவை இயங்காவிட்டால் நயம் இல்லை என்று பொருள்படும்.

இந்த ஒவிகளுக்கு மூன்று தன்மைகள் இருக்கும்

1. கால அளவு (நீட்டல் - குறுக்கல்)
2. தன்மை - வன்மை ஒவிக்கும் வேறுபாடு.
3. ஒவிக்கும் முறை (எடுத்தும் - படுத்தும் ஒவிக்கும் ஒலியெழுத்து வேறுபாடு).

இலிக்கும் ஒலியெழுத்து வேறுபாடு இந்த மூவகையாலும் வேறுபடும். ஒவிகளை வெவ்வேறு வகையாக அமைக்கும்போது எழும் அமைப்பை, திரும்பத் திரும்ப வருமாறு செய்கையில் ஓர் இனிய ஒழுங்கு பிறக்கும். இதனையே ஒலிநயம் என்பர்.

இசையின் சாரமே ஒலிநயம் என்று கூறலாம். இசைக்கலையை நாம் எடுத்துக்கொண்டால் அதற்கு அடிப்படையாக அமைவது ஒலிநயமே. உணர்ச்சிக்கு வடிவமாக ஒலிநயமும், ஒலிநயத்தின் பயனாக உணர்ச்சியும் அமையும் வகையில் அது விளங்குகிறது எனத் திறனாய்வாளர் கூறுவர். ஒலிநயம் காரணமாக புலன்கள் ஒருங்கிணைந்து அடங்கி ஒடுங்குகின்றன. அதாவது, லயிப்பு காரணமாக நாம் மெய்மறந்து விடுகிறோம். உறங்குவது போன்ற ஓர் அனுபவம் நமக்கு ஏற்படுகிறது. பாட்டின் கற்பனை உலகத்திலும் மனம் இன்புற்று அமைதி பெற ஒலிநயந் துணை செய்கிறது.

பாட்டின் ஒலிநயத்தைக் கேட்டவுடன் நம் மனம் அறிவையும் ஆராய்ச்சியையும் கைவிடச் செய்கிறது. இதனைத்தான் மேலை நாட்டு மனோரதியக் கவிஞர் பி.பி.ஷெவி, Suspension of disbelief என்றான். நாம் உணர்ச்சி, கற்பனை உலகில் சஞ்சரிக்கத் தொடங்கி விடுகிறோம். கவிஞர்கள் உணரும் உணர்ச்சியை உண்மையாக அறிய ஒலிநயம் துணைசெய்கிறது என்பர்.

அளவாலும், தன்மையாலும், முயற்சியாலும் ஒழுங்காக அமைந்த ஒலிநயத்தை வளர்த்து வாய்பாடு களாக்கி ஒருவகைச் செயற்கை அமைப்பைத் தந்து யாப்பு

(ஆங்கிலத்தில் Metre என்பார்கள்) எனப் பெயரிட்டனர் என்பர் கவிதைத்துறை ஆய்வாளர்.

இந்த இடத்திலே, நாம் ஒரு விளக்கத்தைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். அதாவது ஒலிநயம் வேறு, எதுகை மோனை வேறு. எதுகை நன்கு அமைந்தால் ஒலிநயம் சிறந்து விளங்கும். ஒரே ஒலி திரும்பத் திரும்ப வரும்பொழுது ஒலிநயத்தை நாம் நுகரமுடிகிறது.

குறிப்பிட்ட இடத்தில் வந்த ஒலியே திரும்பத் திரும்ப வருதல் எதுகை. ஆங்கில இலக்கியத்தில் பாட்டுக்கு எதுகை இன்றியமையாதது அல்ல எனத் திறனாய்வாளர் கூறுவர். ஆயினும் ஒலிநயம்தான் இன்றியமையாதது என அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். தமிழிலும் அண்மைக்காலக் கவிதைகளில் செயற்கையாக எதுகை புகுத்தப்படுவதில்லை. யாப்பிற்குத் துணை செய்யும் விதத்தில் எதுகை, மோனை உள்ளன.

“பழகப் பழக இனபத்தின் பரப்பையும் துன்பத்தின் ஆழத்தையும் மேன்மேலும் விளக்கவல்ல புதுமைத் திறன் பாட்டுக்கே உண்டு” எனச் சில திறனாய்வாளர் கட்டிக் காட்டியுள்ளனர்.

பாட்டைப் பாடிய புலவரின் உணர்ச்சியும் படிப்பவரின் உணர்ச்சியும் சங்கமிக்கும் பொழுது கவிதை பயனாளிக்கிறது. கவிஞருக்கும் வாசகனுக்குமிடையே சொற்கள், சொற்றொடர்கள், ஒலிநயம் ஆகியன உள்ளன. இவை, உணர்ச்சிப் பரிவர்த்தனைக்கு உதவுபவை.

Poetry should be read aloud to get the feeling of the poet என்பர். கவிதையைக் கண்ணால் பார்த்துப் படித்தல் போதுமானதாய் இல்லை. வாய்விட்டு ஏற்றத்தாழ்வுடன் படித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

I.A.Richards என்ற British திறனாய்வாளர், கவிதை நுகர்வை ஆறு நிலைகளாகப் பிரித்துக் காட்டியிருக்கிறார். இது தனியாக அறிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம்.

அடுத்ததாக, இலக்கியம் தொடர்பான சில பொது அம்சங்களைப் பார்ப்போம். Winchester என்ற ஆங்கில இலக்கியத் திறனாய்வாளர் சிலவற்றை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். ஒன்று - உணர்ச்சியே இலக்கியத்தின் இன்றியமையாத சிறப்பாகும். சிறந்த இலக்கியத்தின் பயனும் உணர்ச்சிதான். இரண்டு - உணர்ச்சியைத் தூண்டுவதுதான் கற்பனை. மூன்று - இலக்கியப் படைப்பாளியின் சிந்தனை. நான்கு - உணர்ச்சி, சிந்தனை ஆகியவற்றை வெளியிடும் கருவி படைப்பின் வடிவமாகும்.

இனி, திறனாய்வாளன் ஒருவனுக்கு இருக்க வேண்டிய பண்புகளாக நாம் இவற்றைக் கொள்ளலாம். அவையாவன: நுண்மான் நுழைபுவன். கூர்ந்தறியும் ஆற்றல், எளிதில் பற்றும் திறன். படைப்பாளியின் உள்ளக்கிடக்கையை அறியும் ஆர்வம். நூல் எதுவாயினும், அதனைப் பரிவோடு நோக்க வேண்டும். ஆய்வுக்கு மேற்கொண்ட இலக்கியம் மட்டுமின்றிப் பிற நூல் களையும் கற்றவனாக இருத்தல் வேண்டும். படைப்பாளியின் வாழ்நாளெல்லாம் ஆய்ந்து கண்ட முடிவை அறிய வேண்டுமானால், அவனுக்கு முன் தோன்றிய இலக்கியங்களையும் கற்றிருக்க வேண்டும்.

அடுத்ததாக, சொற்களின் ஆற்றலை பொருள் சக்தி (அதாவது Semantics என்பர்) என்றும் ஒசைச் சக்தி (Phonetics) என்றும் இருவகையாகப் பிரிப்பர்.

தீற்னாய்வாளர் ஒருவரின் மற்றொரு விளக்கமும் நாம் மனங்கொள்ளத்தக்கது. அவர் கூறுகிறார்:

“சொல்லும் அது குறிக்கும் பொருஞ்சுமே கவிதைக்கு அடிப்படை எனலாம். சுருங்கக்கூறினால், எங்கே சொற்கள் தமக்குரிய பொருட் செறிவுடனும் எண்ணத்தைத் தோற்றுவிக்கும் ஆற்றலோடும் காணப்படுகின்றனவோ - எங்கே சொற்கள், ஒரு செயல் நேரே நடைபெறுவது போன்ற காட்சியை உள்ளத்துவன் தோற்றுவிக்கின்றனவோ அங்கே கவிதைக் கலையைக் காணமுடியும்.”

- ‘யாத்ரா’ முதலாம் ஆண்டு மலர்

□□□

## 5



# கவிதைக்கு இலக்கணம் உண்டா...!

கவிதைக்கு இலக்கணம் இல்லை என்பர் சில கவிஞர். இவ்வாறு கூறுபவர்களிற் பலர் மேலைக் கவிஞர்கள். இலக்கணம் இருக்கிறதோ இல்லையோ, அவர்களிற் சிலர் எவ்வாறு கவிதையை விபரிக்கின்றனர் எனப் பார்ப்போம்:

வொலஸ் ஸ்ஹவன்ஸ் (Wallace Stevens) அமெரிக்கா வில் வாழ்ந்த ஒரு கவிஞர். வாழ்ந்த காலம் : 1897 - 1955. அவன் சொன்னான்: All poetry is experimental - எல்லாக் கவிதைகளும் பரிசோதனைக் கவிதைகள் தாம். அவன் கவிதையின் உருவத்தைப் பற்றி மாத்திரமல்ல, உள்ளடக்கத்தையும் கருத்துக்கு எடுத்து, அதன் ஆழத்தை ஆன்மீக சடுபாட்டுடன் சமப்படுத்தினான். அவன் கூறுகிறான் : After one has abandoned a belief in god, poetry is that essence which takes its place as life's redemption.

அப்படியென்றால் கடவுள் நம்பிக்கையைக் கைவிட்ட பின்னர், வாழ்க்கையின் மீட்சிக்காக, அவ்விடத்தைப் பெறும் சாராம்சம் கவிதைதான். கவிதையை அவர் ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்காக சமப்படுத்துவதை இங்கு நாம் காணலாம்.

இரு பட்டுப் புடவையை புழுக்களைக் கொண்டு நெசவாளன் நெய்வது போலவே, கவிஞரும் தன் கவிதையாக்கத்தைத் தருகிறான் என்ற கருத்துப்பட வொலஸ் ஸ்டேவன்ஸ் கூறுகிறார் ; The poet makes silk dresses out of worms. இது ஓர் உருவகம் அல்லவா?

கவிதையை நாம் எவ்வாறு படிக்க வேண்டும் என்றும் இந்த அமெரிக்கக் கவிஞர் கூறுகிறார். One reads poetry with one's nerves. இதனைத் தமிழில் இப்படி நாம் கூறுவோமா? கவிதையை யொருவர் தம் கூருணர்வு நிலைதனில் படிக்கிறார். அதாவது எமது கூரிய உணர்ச்சிகளைப் பிரயோகித்துப் படிக்க வேண்டும் என்கிறார். அது மாத்திரமல்ல! கவிஞர் உலகத்தை எவ்வாறு பார்க்கிறான் என்பதையும் புதுமையாக அவர் கூறுகிறார்: A poet looks at the world as a man looks at a woman. பார்த்திர்களா? எவ்வளவு நுட்பமாக, வியந்து, ரசித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்பது இங்கு சொல்லாமற் சொல்லப்படுகிறதல்லவா? உலகத்தையே கவிஞர் பெண்ணாக்கி விட்டார். ஒரு பெண்ணை ஆண் பார்ப்பது போல கவிஞர் உலகத்தைப் பார்க்கிறான் என்று கூறும் கவிஞர், Aristotle is a skeleton என்கிறார். அதாவது அரிஸ்டோட்டில் என்ற கிரேக்க அறிஞர் வெறுமனே

உணர்ச்சியற்ற ஓர் எலும்புக் கூடு என்கிறார். கவிதையின் அடி நாதம் உணர்ச்சி என்பது இங்கு வெள்ளிடைமலை.

இதனை விளக்குவது போல அவர் தொடர்கிறார் : Poetry must resist the intelligence almost successfully என்கிறார். இதனைத் தமிழில் இவ்வாறு உணர்த்தலாம் என நினைக்கிறேன் : புத்தியை எதிர்த்து, இயலுமளவு வெற்றியைக் கவிதை காண வேண்டும். வொலஸ் ஸ்டேவன்சின் இன்னொரு கூற்றை மாத்திரம் எடுத்துக் கொள்வோம் : One cannot spend one's time in being modern, when so many important things are to be. இதன் விளக்கம்- என்னவென்றால் மேலும் பல மிக முக்கிய மானவை இருக்கையில், நவீனத்துவத்தைக் கிரகிக்க வருவார் முழு நேரத்தையும் செலவிட முடியாது. அதாவது, மரபைப் புறக்கணிக்க முடியாது. புதுமை மாத்திரம் எல்லாம் அல்ல. மரபும், நவீனத்துவமும் - இரண்டுமே தேவை என்பதுதான் இதன் பொருள்.

இனி, வொலஸ் ஸ்டேவன்சிலிருந்து உவிலியம் வேர்ட்ஸ்வர்துக்கு (William Wordsworth) வருவோம். இவர் 19 ஆம் நூற்றாண்டு ஆங்கிலேயக் கவிஞர். வாழ்ந்த காலம் 1770 - 1850. இவரை மனோரதியக் (Romantic) கவிஞர் என்பர். இயற்கையோடியைந்த வாழ்வை சித்திரிக்கும், இயற்கையைப் பாடிய கவிஞர்களை மனோரதியக் கவிஞர் என்பர். அவர் கூறினார்: Emotion recollected in tranquillity is poetry. அதாவது அமைதிக் குழலில் திரட்டப்பட்ட உணர்ச்சி வடிவமே கவிதை. இதனைக் கவிஞர் இவ்வாறு ஆங்கிலத்தில் விளக்குகிறார்: Poetry is spontaneous outflow of powerful feelings : it takes its origin from emotion

recollected in tranquillity. இதனைச் சுருக்கமாக இவ்வாறு தமிழில் கூறலாம்:

வலிமை உணர்வுகளின் தன்னியல்பான ஊற்றுப் பெருக்கே கவிதை. அமைதியான முறையில், உணர்ச்சியை மீட்டெடுக்கும்போது கவிதை ஊற்றெடுக்கிறது.

கவிதையைப் பற்றிப் பலரும் பலவாறு கூறியிருப்பினும், இரு கவிஞர்கள் கூற்றை மாத்திரம் நாம் கண்டோம். இக் கவிஞர்களின் கூற்று எனக்குப் பிடித்தமையால் இங்கு தந்தேன். இக் கூற்றுகளுக்கு உடன்படாத கவிஞர்களும் இருக்கின்றனர். அத்தகையவர்களின் கூற்றுக்களையும் இங்கு தருவதாயின் அது ஆய்வுக்கட்டுரையாகிவிடும்.

நன்பர் சட்கோபன் கவிதைகளை எடை போடுவது எனது நோக்கமல்ல. அவருடைய முயற்சிகளும் கவிதை என்ற படுதாவில் இடம் பெற்றுவிடுகின்றன. அவை எவ்வாறு இலக்கிய நயம் பெறுகின்றன என ஆராயின் அது திறனாய்வு ஆகும்.

- 'வசந்தங்களும் வசீகரங்களும்' (1998)  
நாலுக்கான அணிந்துரை

□□□

## 6

# கவிதையும் அரசியலும்

இரு பொருளைப் பற்றிப் பாடுவது கவிதையாகாது. பொருளே கவிதையாக வேண்டும் என்பது பல மேலைநாட்டு ஆங்கில விமர்சகர்களின் அபிப்பிராயம்.

அப்படியாயின் அரசியலைப் பற்றிப் பாடுவது எங்ஙனம் கவிதையாகும்?

அதற்குமுன் அரசியற் கவிதை என்று எதனைக் குறிக்கிறோம் என்று பார்ப்போம்.

பொதுமக்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளையும், கொள்கை யாக்கங்களையும் குறிப்பன அரசியல் எனலாம்.

விரும்பத்தகாத போக்குகளை வெறுமேனே சுட்டிக் காட்டுவதுடன் நின்றுவிடாது. அவற்றை மாற்றவும், வலியுறுத்தவும் துணிவன்.

மக்கள் சமுதாயத்தில் கவிஞரும் ஓர் அங்கத் தவணேயாகையால் 'கலை' என்ற பெயரில் சமூகத்தினின்று அந்நியப்பட்டோ, ஒதுங்கி நின்றோ இல்லாமல் படைக்கப்படுவன.

மேற்கண்டவற்றை அரசியற் கவிதை எனலாம் என்கிறார் பிரபல பிரிட்டிஷ் விமர்சகர் ஆர்னல்ட் கெட்டில்.

கவிதைக்கும் அரசியலுக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டு விடுகிறது. வரலாற்று வளர்ச்சி, தொடர்பு சாதனங்களில் மாற்றம், இலக்கியத்தின் சமூகப் பணி, சித்தாந்தப் பிரதிபலிப்புகள் போன்றவை யாவும் கவிதையுடன் தொடர்பு கொண்டதாய் இருக்கக் காண்கிறோம். அது அவ்வாறிருக்க இந்தக் கவிதைதான் என்ன?

ஏதாவது ஒன்றை உன்னதமான, தனித்துவமான முறையில் சொல்வதுதான் கவிதை என்பது பல விமர்சகர்களின் விவரணை.

அப்படியாயின், அரசியலை உன்னதமான, தனித் துவமான முறையில் சொல்லும் படைப்பும் கவிதை யாகிறது. அரசியற் கவிதையில் பிரசாரம் கலைநுட்பமாக அமையின் அது எழுப்பும் சலனம் வீறு கொண்டதாக இருக்கும்.

நமக்கு உகந்த கருத்தைத் தரும் அரசியற் கவிதை பரிவர்த்தனை செய்யும் அனுபவத்தைப் பாராட்டுகிறோம். எதிர்க் கருத்துக் கொண்ட கவிதையாயின், அதனைப் பிரச்சார வாடைக் கவிதை என்கிறோம். ஆகவே யார்

யார் எதற்காகப் பாராட்டுகிறார்கள் என்பதையும் அவதானித்தல் வேண்டும்.

அதே சமயத்தில் நமக்கு உகந்த கருத்தைக் கொண்டதால் மட்டும் ஒரு படைப்பு நல்ல கவிதையாகிவிட முடியாது. அதே போலவே, கவிதை சொல்லும் பொருள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படா விட்டாலும், கவிதை எழுதப்பட்ட முறை நன்றாகத்தான் இருக்கிறது என்று கூறிச் சான்றிதழ் வழங்குவதும் நேர்மையாகாது. ஒரு விமர்சகன் ஒரு படைப்பை வரவேற்கும் பொழுது, அதன் உள்ளடக்கம், உருவம் இரண்டையுமே வரவேற்கிறான்.

மொழியை ஆக்கழுர்வமாகப் பயன்படுத்தி, வித்தியாசமான முறையில் கூற வருவதைக் கூறுவது கவிதை எனலாம்.

பல்லாயிரக் கணக்கான கவிதைகளில், பெரும் பாலானவற்றைப் பெரும்பாலான வாசகர்கள் புறக் கணித்து விடுகிறார்கள். இது ஏன்? அக்கவிதைகள் மக்களைப் பற்றியதாக அமையாமற் போன்றே இதற்குக் காரணம்.

எனவே அரசியல் மக்களின் வாழ்க்கையுடன் இணைந்ததாக இருப்பதனால், அதுபற்றி உன்னதமான, தனித்துவமான முறையில் சொல்லுவது யாவுமே கவிதை தான். அரசியலைக் காண முடியாதவாறு அரசியலே கவிதையாக வேண்டும். அது கவிஞரின் உள்ளத்தின் ஒளியிலிருந்துதான் வெளிப்படும்.

- 'மல்லிகை', ஒகஸ்ட் - 1982.



7

## எம்.ஐ.எம்.முஸ்மில் கதைகள்

கவிதை வேறு, செய்யுள் வேறு, கதை வேறு, சிறுகதை வேறு. சிறுகதை என்றால் சிறிய கதை அல்ல. ‘சிறுகதை’ தன்னுணர்ச்சிப் பாடல் போன்ற ஓர் இலக்கிய வடிவம் என்பர். இந்த நூற்றாண்டிலே தமிழுக்கு அறிமுகமாகி நன்கு வளர்ச்சி பெற்று வரும் ஓர் இலக்கிய வகை சிறுகதை.

சிறுகதை என்றால் என்ன, தமிழ்ச் சிறுகதைகள் எத்தகையவை போன்ற ஆய்வுக் கட்டுரைகளும், நூல்களும் ஏராளமாகவே தமிழில் வெளிவந்துள்ளன. இலக்கிய மாணவரும், எழுத்தாளரும் இவற்றைத் தேடிப் படித் தறிந்து வைத்திருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

நாம் 21ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்கிறோம். நவீன வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் மூலம் தகவல் / தரகுப் பரிவர்த்தனை வியத்தகு வகையில் செயற்படுகிறது. இந்த நிலையிலே பின்னணி அறிவை விசாலப்படுத்த வேண்டியது எழுத்தாளரின் தேவையாகிறது. வரலாற்றுணர்வு, நிதர்சனப் பரிச்சயம், எதிர்காலப் போக்கை நிர்ணயங்க செய்தல் ஆகியன எழுத்தாளனிடமும் இருக்க வேண்டிய பண்புகளாகும். காலத்தின் தேவைக்கேற்ப நமது அனுஞ் முறைகளை விசாலப்படுத்த வேண்டும். உள்ளத்தாலும், அறிவாலும் நவீன முறைகளில் எழுத்தாளனும் பரிச்சயங் கொண்டிருத்தல் இன்றியமையாதது.

எழுத்தாளன், வாசகன் இருவருமே இவ்வாறு இற்றைவரையும் ஏற்பட்டுள்ள மாறுதல்களில் பரிச்சயங் கொண்டிருப்பதனால், எழுத்தாளரிடமிருந்து சிறப்பான படைப்புகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

புத்தனுபவம், புத்தறிவு, கூருணர்ச்சித் தன்மை மெருகுற வாய்ப்பு போன்றவற்றை ஒவ்வொரு புதிய படைப்பிலுமிருந்து வாசகன் எதிர்பார்க்கிறான். பயிற்சியும், தேர்ச்சியும் பெற்ற வாசகனே இவ்வாறு எதிர்பார்க்கிறான். நன்கு பயிற்சி பெற்ற எழுத்தாளன் நன்கு பயிற்சி பெற்ற வாசகனுக்காக எழுதுகிறான். சாதாரண வாசகனுக்காக ஆரம்ப எழுத்தாளன் எழுதுகிறான் எனச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டாலும், ஓர் இலக்கிய வகையைப் படைப்பதிலும், எடை போடுவதிலும் முதிர்ச்சி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்தப் பீடிகையுடன், நண்பர் எம்.ஐ.எம்.முஸம்மில் எழுதிய 11 கதைகளையும் படித்துப் பார்த்தேன். 1977க்கும் 1981க்குமிடையே இக்கதைகளை இவர் எழுதியிருக்கிறார். இவை பத்திரிகைகளிலும், வானொலியிலும் வெளி யானவை. இந்தச் சாதனங்களின் தேவைக்கேற்ப ‘பத்திரிகை ரக்க’ கதைகளாகவே இவர் எழுதியிருக்கிறார். எனவே இக்கதைகள் எழுதப்பட்ட காலம், களம் ஆகியவற்றை மனத்திலிருத்தியே இக்கதைகளை நாம் ஆராய் வேண்டும்.

நண்பர் முஸம்மிலின் கதைகளில் அருமையான கருத்துக்கள் பொதிந்துள்ளன. 1981ஆம் ஆண்டிலே இவர் எழுதிய ‘அவள் ஏன் போகிறாள்?’ என்ற கதை பெரு மளவுக்குச் சமகால அனுபவத்தைப் பரிவர்த்தனை செய்கிறது எனலாம்.

எழுத்தாளனுக்கு அனுபவம் ஓர் அத்தியாவசியமான தேவை. சிராமங்களிலே வாழும் ஓர் எழுத்தாளன், தனது சற்றாடல் வாழ்க்கையைச் சித்திரிப்பது என்றால், ஒரு குறுகிய வட்டத்துக்குள்ளேயே தனது அனுபவத்தைப் பெற வேண்டும். தவிரவும் சிராமியப்படு வாழ்க்கை, நகரப்படு வாழ்க்கை போன்று அவ்வளவு சிக்கலானதல்ல. நண்பர் முஸம்மில், தமது கதைகளின் சூழலையும், பாத்திரங்களின் தேர்வையும் பெரும்பாலும் சிராமத்தை யொட்டியே வைத்துள்ளார்.

முஸம்மிலின் கதைகள் சமுதாயச் சிர்கேடுகள் சிலவற்றைக் கூட்டிக் காட்டுகின்றன. சிதனம் வாங்கும் பழக்கம், கன்னி கழியாமை, பொய்க் காதல், போலி

அந்தஸ்து, சாதியில் எளியவராயினும் மனிதத்துவங் கொண்ட மாந்தரை இழிவுபடுத்தல், வரட்டுக் கௌரவம், நன்றி மறத்தல், ஆற்றாமை, பொறாமை போன்றவற்றை ஆசிரியர் வெறுக்கிறார். இந்த வெறுப்பை வெளிப் படுத்தும் விதத்திலேயே இவருடைய கதைகள் கட்டப் பட்டுள்ளன. கட்டமைப்பு இன்னுஞ் செம்மையாகவும், நுணுக்கமாகவும், அழகியற்றனமை கொண்டதாகவும் அமைந்திருந்தால் பகுத்தாயும் வாசகர்களை மேலும் பரவசப்படுத்தியிருக்கும்.

வாசகர்கள் பலதரப்பட்டவர்கள் என்பதையும் நாம் இங்கு மறக்கக் கூடாது. சாதாரண வாசகர்கள் - அதாவது விசேஷ கலை, இலக்கியப் பயிற்சி குன்றியவர்கள் - கதையில் வரும் கருத்து நன்றாக அமைந்திருந்தால் நிச்சயம் அதனை வரவேற்பார். அதேசமயம், எளிமையான முறையிலே, நேரிடையாகக் கதை சொல்லப்படுவதை விரும்புவார். பத்திரிகைக் கதைகள் பெரும்பாலும் பூரண வடிவம் பெறாதவையாகவும், இலக்கிய நயங்குன்றியதாகவும் அமைகின்ற போதிலும், வாசகனுக்குச் சிரமந் தராது துலாம்பரமாக, விளக்கமாக, அறநெறிகளை அறிமுகப்படுத்துபவை. அந்த விதத்திலே இக்கதைகள் மாணவருக்குத்தான் பெரிதும் பயனளிக்கிறது எனலாம்.

ஆக, எழுத்தாளன் எத்தகைய வாசகர்களுக்காக எழுதுகிறான் என்பதையும் நாம் கவனித்தல் வேண்டும். நண்பர் முஸம்மில் தானுணர்ந்த, அவதானித்த சில வாழ்க்கைப் போக்குகளைச் சாதாரண வாசகனுக்குச் சொல்ல விரும்பி, பத்திரிகை, வானொலி போன்ற ஊடகங்களின் தேவைக்கேற்பத் தமது கதைகளை எழுதியிருக்கிறார்.

‘வெராக்கியம்’, ‘புதிய உலகை நோக்கி’, ‘சோதனை மேல் சோதனை’, ‘அவர்கள் பலிக்கடாக்கள் அல்ல’, ‘அவள் ஏன் போகிறாள்?’ ஆகிய கதைகள் மூலம் எல்லா விதமான வாசகர்களையும் அவர் சிந்திக்க வைக்கிறார்.

இத்தொகுதியைத் தந்துள்ள நண்பர் எம்.ஐ.எம். முஸம்மில் ஓர் இளைஞர். இவரை உற்சாகப்படுத்துவதும், வழிகாட்டுவதும் நமது கடன். எழுத, எழுத எழுத்துக் கலையின் நுட்பங்களை இவர் எளிதில் கற்றுத் தேர்ந்து விடுவார். இவருடைய முதல் முயற்சியே வரவேற்கத்தக்கதாய் இருக்கும்பொழுது ஏனைய படைப்புகளை இவர் பட்டை தீட்டப்பட்ட கலை வடிவங்களாக உருவாக்குவார் என்பதில் ஐயமும் வேண்டுமோ! வாழ்த்துக்கள்.

- ‘ஸிரார்த்தனை’ நாலுக்கான கருத்துரை (1988).

□□□

## 8



# அன்டோலி பார்ப்பரா

## (சோவியத் கவிஞன்)

கே.கணேஷன் தமிழாக்கம்

இளைய பரம்பரையினர் மத்தியில் நன்கு அறிமுகமில்லாத முத்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் கே.கணேஷன். விளம்பரமின்றியே நிலையான இடத்தைப் பெற்ற ஒரு சிலரில் இவரும் ஒருவர். மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்ஹ, எதிரிவீர சரச்சந்திர போன்ற சிங்கள இலக்கியப் பிரமுகர்களையும் அணைத்து சுவாமி விபுலானந்தர் தலைமையிலே, இலங்கை எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தை இவர் அமைத்துச் செயற்பட்டிருக்கிறார். இவருடைய பரந்த நோக்கத்தையும், எழுத்தாளாக இவர் கொண்டுள்ள நெஞ்சத்தையும் வெளிப்படுத்துவதற்கு இது ஒன்றே போதும்.

மறைந்த கே.கணேஷன் சிறுகதை, கவிதை, திறனாய்வு போன்ற பல துறைகளிலும் ஈடுபட்டார். சஞ்சிகையாளராக, கவிஞராக, மொழி பெயர்ப்பாளராக, கதைஞராக,

திறனாய்வாளராக, பேச்சாளராக, அமைப்பாளராக, ஆலோசகராக பல துறைகளிலும் சிறப்புப் பணியாற்றி யுள்ள கணேஷ் 12 நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

கே.கணேஷ் பழுத்த ஒரு கனி - முற்போக்குச் சிந்தனைகளைப் பச்சையாகப் பரிவர்த்தனை செய்யாது, எமது ஆழ்ந்த அறநெறிகள், தார்மீகங்கள், பண்பாட்டுக் கோலங்கள் போன்றவற்றில் அமிழ்ந்து பெறப்பட்டவற்றைத் தெளிந்து தருபவர் என்பதை இவருடைய பார்ப்பரா போன்றவர்களின் கவிதைகளைத் தமிழ் மயமாய்த் தந்ததில் இருந்து நாமறியலர்ம்.

அனட்டவி் பார்ப்பரா (Anatoly Parpara) என்ற ரஷ்ய மொழிக் கவிஞர் பற்றி ஆங்கில மொழி வாயிலாக நாம் அதிகம் அறிந்ததில்லை. கணேஷ் தரும் தகவலின் படி பார்ப்பரா ரஷ்ய மொழி இலக்கிய ஏடான் ‘மஸ்கோவா’வின் கவிதைப் பகுதி ஆசிரியராவர். ஐந்து கவிதைத் தொகுப்புகள், வரலாற்றுக் காலியம் ஒன்று, மற்றும் பல ஆய்வு நூல்களின் ஆசிரியர் பார்ப்பரா. அது மாத்திரமல்லாமல், பல இந்திய மொழிப் படைப்புகளை மொழிபெயர்ப்பு சுகிதம் சோவியத் மக்களுக்கு அறிமுகப் படுத்துகிறார். ‘இந்தியா குறித்து ஒரு சொல்’ என்ற பார்ப்பராவின் நூல் வெளியிடப்பட்டிருப் பதாக அறிகிறோம்.

தமிழ்க் கவிஞர்கள் சுப்பிரமணிய பாரதி குறித்து பார்ப்பரா இயற்றிய பாடல் விதந்து கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்காகவாகுதல் நாம் பார்ப்பராவை அறிமுகஞ் செய்து கொள்ளல் அவசியமாகிறது.

கணேஷின் தமிழாக்கத்தினாடாக பார்ப்பராவை நாம் ஓரளவு அறிந்து கொள்ள முன்னர், தமிழாக்கம் செய்தவரான கணேஷின் கூற்று ஒன்றையும் நாம் மனதிற் பதித்துக் கொள்ள வேண்டும். இதுதான் அந்தக் கூற்று:

“பார்ப்பராவின் கவிதைகளில் கீழ் நாட்டின்குறிப்பாக பெளத்த - இந்து, தத்துவங்கள் இழையோடி உள்ளதையும், மகாகவி தாகூரின் தாக்கத்தையும் காணலாம்” கணேஷின் கூற்று சரியானது என்பதை பார்ப்பராவின் கவிதைகள் காட்டுகின்றன.

இனி, இந்தப் பண்ணிரெண்டு கவிதைகளையும் பார்ப்போம். முதலிலே, சுப்பிரமணிய பாரதியை இந்த சோவியத் கவிஞர் எவ்வாறு கணிக்கிறார் என்று கவனிப்போம். பாரதி ரஷ்யப் புரட்சி நிகழ்வுகளை நன்குணர்ந்தவன். புரட்சியின் சித்தாந்த உண்மைகளை முதன் முதலில் இந்தியாவில் பரப்பியவன் பாரதி. ரஷ்யாவின் அந்த நாள் உண்மை நிலைகளை ‘சதேச மித்திரன்’ மூலம் பரப்பியவன். புரட்சிப் பெருந்தத்துவத்தின் சாளரத்தைத் திறந்து காட்டிய காந்தியை மகாத்மா என்று வாழ்த்தியவன் பாரதி. ஜெகம் அனைத்தும் எமது நாடு போல் சிறந்தவை தான் என்பதை உணர்த்தியவன் பாரதி. அனைத்துலகுக் கவிஞர்களும் பாரதி கவிதையைப் போற்றுகின்றனர்.

இந்த உண்மைகளை உள்ளடக்கிய பார்ப்பராவின் கவிதையைத் தமிழில் தருகையில் கணேஷ் முதலாவது செய்யுளில் உள்ள சில வரிகளை வேறு ஒழுங்கில் அமைத்திருந்தால் நன்றாயிருந்திருக்கும்.

**உதாரணமாக** - ‘சித்தாந்த உண்மைகளை முதலிற் கண்ட’ என்பதை ‘சித்தாந்த உண்மைகளை முதலிற் கண்டாய்’ என்றும் ‘உரம் பெற்ற கொடுங்கோன்மை எதிர்ப்புச் சின்னமாய் உருவான சிரஞ்சிவி புதிய ருஷ்யாதனை’ என்றும் அமைந்திருப்பின் நன்று.

‘ஆக்ரா நகர்’ என்ற தலைப்பிலே கணேஷ் தமிழாக்கியுள்ள கவிதையில் உயிரோட்டம் இருக்கிறது, ஒத்திசை இருக்கிறது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தாழ்மஹாலை உருவாக்கிய உழைப்பாளிகளின் ஆற்றலைக் கவிஞர் வாழ்த்துகிறான். ‘வெண்பனி வெண்மை நிறை தீம்பாலை வெட்க வைக்கும் தோற்றத்தில்’ என்ற வரி கவித்துவமாய் வந்தமைந்துள்ளது.

‘இந்திய நன்னாட்டிற்கு’ என்ற தலைப்புள்ள கவிதையிலே “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர், எல்லோரும் ஓர் குலம் எல்லோரும் ஓரினம்” என்ற தமிழனின் கிலகநோக்கைப் பெரிதும் வரவேற்று ருஷ்யக் கவிஞர் பார்ப்பரா பாடுவதை கணேஷ் பின்வருமாறு தருகிறார்:

“இத்தயை வெளிப்பரப்பில்  
இருப்பவர் உள்ளத்தின்  
சித்தத்தில் எழுகின்ற  
சிந்தனையில் உதித்ததுவாம்  
இத்தரையில் வாழ்மக்கள்  
எல்லோரும் உறவென்ற  
மெத்த பெரும் கொள்கையதும்  
விதைத்தார்கள்”

அன்டோலி பார்ப்பரா மேலும் ஒரு படி சென்று,

“வெளி நாடும்  
எல்லையற்ற ஸ்தெப்பி வெளி  
என்னாட்டில் உள்ளதுபோல்  
இன்னாட்டில் கண்டிடவும்  
இணைப்புதனை உணர்கின்றேன்” என்கிறான்.

இந்த இணைப்பு வேறுபாடுகளிடையே ஒருமைப் பாட்டைக் காண்கிறது. இதே கவிதையில் வரும்,

“அங்கொன்று இங்கொன்றாய் அமைந்துள்ளது சிற்றேரி  
அவற்றுள்ளே காரெருமை காட்சி தரும்  
பொட்டைப்போல்”

என்ற உவமையும் ரசிக்கத் தக்கது.

குறிப்பிட்ட சூழலுக்குப்பட்ட எவரும் குறிப்பிட்ட விதத்தில் இயங்குபவர் என்பதற்கு ‘உதாரணமாக சிசவவண்ணம் இன்பத்தை யளிப்பதாய் சோவியத் சிறுமி கண்டு கேட்டு உண்டு உணர்ந்துள்ளான். நம்மில் சிலருக்கு பச்சை நிறம் குளிர்ச்சி தருவதாய் இருக்கக்கூடும். எனவே அவரவர் அனுபவத்தைப் பொறுத்துள்ளது.

‘நற்செயல்’ என்ற செய்யுள் நமது ஆத்தி சூடி, கொன்றை வேந்தன், நன்நெறி, நல்வழி போன்ற நூல்களை நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறது. இதே போன்றே ‘அறிவுரை’ என்ற முதற் செய்யுளும் அமைந்திருக்கிறது.

‘உன்முகம்’, ‘உன்னைக் குறித்த கவிதை’ ஆகிய இரண்டும் ஒருவிதத்தில் காதற் பாடல் என்று நாம் விபரிக்க முடியும்.

'மழையும் மண்தரையும்' என்ற கவிதையில் வரும் 'நனெந்தவொரு கடற்பறவை சிறகடித்துப் பறப்பதற்கு முடியாது தடுமாறும் நிலைபோல தமது உணர்வு தத்தித் தத்திச் செல்கிறது' என்ற உவமையும் ரசிக்கத் தக்கது.

இதே கவிதையில் வரும்,

"சொல்லைத் தொடர்ந்து  
செயலின்றேல் அப்பொழுது  
பொய்யே ஆட்சி செய்யும்" என்ற கருத்தும்

'சொந்த நாட்டை விட்டுப் பிரிக்கப்பட்ட கவிஞர் கவிஞராவதில்லை' என்ற கருத்தும் வரவேற்கத் தக்க சிந்தனைகள் எனலாம்.

ஊழி, 'மலைப் பள்ளம் வாழ்மக்கள்' 'குண்ட சோவா' 'காட்சி' ஆகிய மூன்று கவிதைகளிலும் சொற் சிக்கனம், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட காட்சிப் படிமங்கள், ஒருமுகப்படுத்திய செல்நெறி ஆகியன கட்டுக்கோப்பாய் அமைந்திருக்குமாயின், இவற்றை மேலும் நாம் ரசித்திருக்கலாம்.

மொத்தத்தில், இக்கவிதைத் தொகுப்பு மூலம் சோவியத் கவிஞர் ஒருவரின் ஆக்கத் திறனையும், எல்லைக் கட்டையும் நாம் ஓரளவு அறிந்து கொள்கிறோம். பிறநாட்டு நல்லறிஞர் படைப்புகள் தமிழின் வளத்தை மேலும் மெருகுபடுத்தும். கே.கணேஷ் அவர்களுக்கு நமது நன்றிகள்.

- 'தாயகம்' - 21, ஜூவரி - பெப்ரவரி, 1990.



## 9 படைப்பாளி லியோ டோல்ஸ்டோய்

ரூருஷ் ஞானியும் எழுத்தாளருமான லீயோ டோல்ஸ்டோய் (Leo Tolstoi) பற்றிய விபரங்களை தமிழ் மொழி பேசும் நமது இளம் பராயத்தினர் கூட அறிந்து வைத்திருப்பர். அவருடைய படைப்புகள் சில தமிழாக்கங் செய்யப்பட்டுள்ளன. எனவே வாசகர்கள் கடந்த நூற்றாண்டின் மிகச்சிறந்த படைப்பாளி பற்றி ஏற்கெனவே அறிந்து வைத்திருப்பர். இருந்த போதிலும் நினைத்துப் பார்க்கும் பொருட்டு சில தகவல்களை இங்கே தொகுத்துத் தருகிறேன்.

**LT (லீயோ டோல்ஸ்டோய்)**

1828 ஆம் ஆண்டு ஒகஸ்ட் மாதம் 28ஆம் திகதி பிறந்தார். இது ரூஷ் காலண்டர் திகதி. ஆனால் அனைத்து லுக்கக் கலண்டரின் படி LT யின் பிறந்தநாள் செப்ரெம்பர்

மாதம் 09 ஆம் திகதியாகும். 1910ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 08 ஆம் திகதி தமது 82 ஆவது வயதில் அவர் இயற்கை யெய்தினார்.

மாபெரும் மனிதனும் பன்முக ஆற்றல் கொண்டவருமான LT தொடர்பாக ஆங்கிலத்தில் சில நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றிலிருந்து பெறப் பட்டவை வருமாறு :

- LT யின் நூல்கள் ஆண்டு தோறும் இருபதுக்கு மேலான நாடுகளில் வெளியிடப்படுகின்றன. முன்னைய சோவியத் யூனியனில் அவருடைய நூல்களைப் பற்றிய 676 நூல்கள் சிறியவையாகவும், பெரியவையாகவும் வெளிவந்துள்ளன. ஆய்வு நூல்களாக 84 வெளிவந்துள்ளன.
- மூன்று கரடிகள், பிலிபொக், பூனைக்குட்டி, சிறிய கதைகள், மூன்று கதைகள் ஆகிய பிரபல்ய சிறுவர் கதைகளும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.
- யாங்னயா போல்யானா என்ற இடத்தில் LT பிறந்தார். அங்கு அவர் 50 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார். அவருடைய இல்லம் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. 284 hectare நிலப்பரப்புக் கொண்ட தோட்டத்தில் புதுப்பிக்கப்பட்ட 29 நிலைங்கள் சின்னங்கள் உள்ளன.
- LT க்குக் கிட்டப் பார்வைதான் இருந்ததாம். ஆயினும் மூக்குக் கண்ணாடியை அணிய அவர் மறுத்து விட்டாராம்.

- மகாத்மா காந்தி, மக்சிம் கோர்க்கி ஆகியோர் LT ஜ் தமது குருவாகக் கருதினார்கள்.
- LT யின் சிஷ்யர்களாகப் பல உலக எழுத்தாளர்கள் விருப்பம் கொண்டனர். ரொமேயன் ரொலாண்ட், ஜோன் கல்ஸ்வர்தி, பேர்னாட்சேஷா, அன்ட்டோல் ப்ரான்ஸ் போன்றோர் அவர்களிற் சிலர்.
- LT யின் கூற்றுக்கள் சில மகத்தானவை. அவற்றுள் ஒன்று :

“யோக்கியமாக வாழ்வதற்கு நீ எப்போதும் இடையராது முயன்று கொண்டேயிருக்க வேண்டும். ஆரம்பித்து, கைவிட்டு, மீண்டும் துவங்கி, மறுபடியும் கைவிட்டு, போராடி, நேரம் முழுவதை யும் செலவிட வேண்டும். சலனமின்மை என்பது ஆன்மாவின் இழி நிலையாகும்.”

- LT மேற்கொண்ட ஆன்ம விசாரணையின் ஈற்றில் கண்ட முடிவு இது தான்:

“இருவன் தனது சுயநலத்துக்காக விழைவது மட்டுமின்றி, மற்றோரின் நலன்களுக்காகவும் ஊழியர்கள் செய்கின்ற தேவை தவிர்க்க முடியாதது. நான் புரிந்து கொண்ட விதத்தில் இயற்கை என்பது மனுக்குலத்திற்கு வகுத்தளித்துள்ள நீதியாகும். இந்த நீதியின் அடிப்படையிலேயே - இந்த நீதியை நெறிப் படுத்துவதன் மூலமே - மனிதன் தனது தலை விதியைப் பூர்த்தி செய்து கொள்கிறான். அதனால் சந்தோஷிக்கவும் செய்கிறான்.”

- அமெரிக்காவின் முன்னாள் ஜனாதிபதி ஜிம் காட்டர் தமக்கு மிகவும் பிடித்த எழுத்தாளர் LT தான் எனக் கூறியிருந்தார். கால தேச வர்த்தமானம் கடந்து LTயின் பெருமை வியாபகமடைந்துள்ளது எனலாம்.
- பிறமொழியாளர்கள் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட செவ்விகளை மேற்கொண்டு அவர் பெருமையைப் பரப்பியுள்ளனர்.
- உலகின் வெவ்வேறு பாகங்களிலுமிருந்தும் LTக்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதங்கள் 50 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்டவை என அறிகிறோம். அவர் கைப்பட எழுதிய சமார் 10 ஆயிரம் பதில்கள் ருஷ்யாவில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தியா, சினா, இலங்கை, பர்மா, சிரியா, எசிப்து உட்படப் பல நாடுகளில் அவருக்குத் தீவிர வாசகர்கள் இருந்துள்ளனர். மகாத்மா காந்தி தென்னாப்பிரிக்கா விவிருந்து LT யுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்.
- LTயின் மற்றொரு முக்கிய கூற்று வருமாறு :

“எனது நாவலின் கதாநாயகர்களை இதயபூர்வமாக நான் நேசிக்கிறேன். என்றுமே எழில் குன்றாத கதாநாயகளை, அவன்து அழுகு குன்றாது படம் பிடித்துக்காட்ட முயன்றுள்ளேன். ஆம், அந்தக் கதாநாயகனின் பெயர் ‘உண்மை’”.

இந்தக் கூற்றிலிருந்தே மகாத்மா காந்திக்கும் LTக்கும் இடையே ஏற்பட்ட உறவை நாம் அனுமானிக்க

முடிகிறது. இருவருமே சத்திய தரிசனத்தை நாடினார்கள். LT உண்மையை மனித நேயத்தில் கண்டார்.

- LT பிரபுத்துவ வர்க்கத்தினரைச் சேர்ந்தவராக இருந்த பொழுதிலும் உழைக்கும் மக்களின், விவசாயிகளின் சட்டத்தரணியாகவே தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார். பல்வேறு தட்டுகளாக சமூகம் துண்டு பட்டிருப்பதைத் தனது ஆரம்ப காலத்து எழுத்துக்களிலேயே LT சாடி யிருக்கிறார். அதே வேளையில் அவர் வன் செயல்களையும் அவற்றின் சாயல் கொண்ட புரட்சிகர விஷயங்களையும் நிராகரித்தார். அன்பும், அஹிம்சையும் மனுக்குலத்திற்கும் மனிதனின் சயமேம்பாட்டிற்கு உதவும் என நம்பினார்.
- “ஓர் எழுத்தாளன் மக்களிடையே பிரபலம் அடைய வேண்டுமாயின் முதலில் அவன் தன் கதாபாத்திரங்கள் அனைத்தையும் அன்புடன் நேசிக்க வேண்டும்” என LT தமது இளமைப் பருவத்திலேயே எழுதி வைத்தார்.
- LT எழுதிய மூன்று நாவல்களாவன : அனா கரின்னா, போரும் சமாதானமும், புத்துயிர்ப்பு இவற்றை விட குறுநாவல்கள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், நாடகங்கள் போன்றவற்றையும் அவர் எழுதியுள்ளார். ‘இருளின் சக்தி’ என்னும் இவருடைய துன்பீற்று (Tragedy) நாடகமும் ‘ஞானோதயத்தின் பலாபலன்கள்’ என்னும் இன்பீற்று (Comedy) நாடகமும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

“KREUTZER SONATA” என்பது திறனாய்வு சார்ந்த படைப்பு.

- ‘இரு மனிதனுக்கு எவ்வளவு நிலம் வேண்டும்’ என்ற தலைப்பில் இவரால் எழுதப்பட்ட கதையே உலக இலக்கியத்தின் சிறந்த கதை என்றார் ஜேம்ஸ் ஜோய்ஸ்.
- உலக நாவல் இலக்கியத்தின் கொடுமூடிகளுள் ஒருவராகக் கருதப்படுவார் LT. அவருடைய எழுத்தின் கலையழகை ஆங்கில மொழியில் எவரும் ஆராயவில்லை என்று திறனாய்வாளர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும் ஆங்கில மொழி ஆக்கம் வழியாக நாம் ஆராயும்பொழுது உருவமும் உள்ளடக்கமும் ஒருங்கிணைந்த விதத்தில் கலையழகு கொண்டதாக அவரது படைப்புகள் இருப்பதை நாம் காணகிறோம்.
- ருஷிய மொழியில் புஷ்கின் கவிதை அளித்த பங்கு எத்தகையதோ, உரைநடையில் LT அளித்த மெருகும் முக்கியத்துவம் அமையும் எனத் திறனாய்வாளர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.
- ‘இவான் கிலியாச்’ என்ற அவருடைய நாவலின் பின் இறுதிப் பகுதியைத் தமிழில் இவ்வாறு இயற்றுகிறேன்:

“தனக்குப் பழக்கப்பட்ட முன்னாள் பயத்தை அவன் தேடினான், காணவில்லை. எங்கே அது? என்ன பயம்? எந்த பயமும் இல்லை, ஏனெனில் எந்த

மரணமுமில்லை. மரணத்திற்குப் பதிலாக உயிர்ப்பு இருந்தது”. LTயின் காலத்திற்கு முன்னர் எழுதிய புஷ்கின், லெமன்டோப் ஆகியோரின் பரிசோதனை களை ஓட்டி எழுதத் தொடங்கினார். அவருடைய படைப்புகளின் ஜீவநாடி ஒரு தேடுதல் முயற்சியென திறனாய்வாளர்கள் விபரித்துள்ளனர். வாழ்க்கையின் தொடர்ச்சியை - அதாவது கதைகளைச் சப்பென்று நிறுத்திவிடாது - அவர் படைப்புகள் காட்டி நிற்கின்றன என்றும் அவர்கள் கூறுவார்.

- Plot இல் - கதைப்பின்னவில் - ஒரு படைப்பின் வடிவம் தங்கியிருக்கவில்லை என்றும், பாத்திரங்களிடையே உள்ள தொடர்புகளில் தங்கியிருக்க வில்லை என்றும் கூறிய LT உண்மையில் கதையின் உள்ளார்ந்த சங்கிலிப் பினைப்பான தொடர்பி வேயே தங்கியிருக்கிறது என்றும் கூறியிருக்கிறார்.
- The Death of Ivan Ilijich, How Much Land does a man need? After The Ball, Anna Karanena, Ressurrection, War and Peace போன்ற அவருடைய படைப்புகளில் இந்தப் பண்பைக் காணலாம்.
- After The Ball - நடனத்தின் பின்னர் - என்ற கதை, உலகத்துச் சிறுகதைகளுள் தலைசிறந்தது என மறைந்த சமூத்துத் திறனாய்வாளர் ரெஜி சிறி வர்த்தன நியாயப்படுத்தியிருந்தார். அவருக்கு ருஷ்ய மொழி தெரிந்திருந்ததனால் அவரது கூற்றை நாம் நம்பலாம்.

➤ தான் காதலிக்கும் ஒரு பெண்ணுடன் இரவு முழுவதும் நடனமாடிய இவான் காலையில் வயலுக்குச் செல்கிறான். அவன் உவகையுடன் காணப்படுகிறான். வயலில் தற்செயலாக ஒரு காட்சியை அவன் காண்கிறான். சில போர் வீரர்கள் Tartan ஒருவனை அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவன் பின்புறம் இரத்த வெள்ளமாய் காட்சியளிக்கிறது.

இக்காட்சியை ஒரு இராணுவ கேணல் ஈவிரக்க மின்றி இரசித்துக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் யாருமல்ல, இவானின் காதலியின் தந்தையே அந்த இராணுவத்தினன்.

இந்த நிகழ்ச்சி இவானின் வாழ்க்கையை முற்றிலும் மாற்றியமைத்து விடுகிறது. இராணுவத்தில் இணையவேண்டும் என்ற அவன் ஆசை தவிடு பொடியாகி விடுகிறது. அவன் காதலுக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்படுகிறது. அவன் காதலி அவனைப் பின்னர் சந்தித்த பொழுது அவள் முறுவலிக்கிறாள். கேணவின் சிரிப்பின் அதே சாயல். அதே பாவம்.

தனது காதலியின் புன்சிரிப்பில் கேணவின் கொடுர மான மனோபாவத்தை இவான் காண்கிறான் என்ற தொனியுடன் கதை முடிகிறது.

இக்கதை மூலம் 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் நிலவிய ருஷ் சமூகத்தை மாத்திரமல்ல, இக்

- காலத்திற்கும் பொருந்தக்கூடிய பண்புகளை LT கலை நயமாக விளக்கி விடுகிறார்.
- LT பல்கலைக் கழக வாய்ப்பைத் துறந்தவர். பிரபுத்துவ வம்சத்தில் பிறந்தவர். இராணுவத்தில் பணிபுரிந்தவர். தமது 82 ஆவது வயதில் தமது வீட்டை விட்டு வெளியேறினார்.
- “அமைதியாகவும் தனிமையாகவும் எனது காதலை காப்பாற்றிக் காக்கவும் கழிக்கவும் வீட்டை விட்டுச் செல்கிறேன்” என்று அவர் அப்பொழுது குறிப்பிட டிருந்தார். சில நாள்களின் பின்னர் அவர் கால மானார். அவருடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்க அவர் சகோதரர் ஒளித்து வைத்திருந்த ஒரு மர்ம பச்சைத் தடிக்கருகே LT அடக்கம் செய்யப்பட்டார். LT மரணத்திற்கு அஞ்சியவர் என்பதை அவருடைய எழுத்துக்கள் காட்டியிருப்பதாகத் திறனாட்டவாளர் கள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கின்றனர்.
- LTயின் ஆக்கங்கள் பற்றித் தமிழ்த் திறனாய் வாளர்களும் எழுதியுள்ளனர். ‘உலகத்துச் சிறந்த நாவல்கள்’ என்ற நூலில், க.நா.சுப்ரமணியம் LTயின் அனா கரின்னா பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.
- லீயோ டோல்ஸ்டாய் (LT) பற்றித் தெரிந்து கொள்ள இவை மாத்திரம் போதாது. இன்னும் நிறைய விடயங்கள் அவரைப் பற்றி அறிவதற்கு உண்டு.
- ‘கலைமுகம்’ 50வது சிறப்பிதழ்.
-

10

## வோலே சொயின்கா

**நோபேல் இலக்கியப் பரிசு பெற்றவரான வோலே சொயின்கா.** இவர் ஆபிரிக்காக் கண்டத்திலேயுள்ள நெல்லீரியா தேசத்திலே பிறந்தவர். சொயின்கா ஆங்கில மொழியிற்தான் எழுதுகிறார்.

கவிதை, கட்டுரை, நினைவுப் படைப்பு, சமூக விமர்சனம் போன்றவற்றில் ஈடுபாடு காட்டினாலும், நாடகத்துறையிலேயே இவர் கூடுதலான புகழை ஈட்டியிருக்கிறார். மேற்குலக நாடுகளில் நன்கு அறியப்பட்ட நாடகாசிரியர்களில் சொயின்காவும் ஒருவர். கடந்த பல வருடங்களாக இவர் எழுத்துலகில் இயங்கி வந்த பொழுதிலும் நம்மில் பலருக்கு இவருடைய எழுத்துக்கள் பற்றி எதுவுமே தெரிந்திருக்கவில்லை. இவருக்கு இலக்கியத்திற்கான ‘நோபேல் பரிசு’ கிடைத்த பின்னரே இவரைப் பற்றி நாம் அறிந்து கொள்ள முற்படுகிறோம்.

சொயின்கா தமது சொந்த தாய்நாடான நெல்லீரியாவிலும் இங்கிலாந்திலும் கல்வி பயின்றவர். இங்கிலாந்திலே ‘லீட்ஸ்’ பல்கலைக்கழகத்தில் படித்து வந்த வேளையிலே பிரிட்டிஷ் நாடகாசிரியர்களாகிய ஜோன் ஓஸ்பர்ண், ஆர்னல்ட் உவெஸ்கர், எட்வர்ட் பொன்ட் போன்றவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகி வந்தார் என்று அறிகிறோம்.

கிறிஸ்துவப் பெற்றோருக்குப் பிறந்த வோலோ சொயின்கா நெல்லீரியாவிலே ‘யோரூபா’ இனக் குழுவைச் சேர்ந்தவர். இருந்தபோதிலும் இவர் கிறிஸ்துவச் சமயக் கிரியைகளைத் தனிப்பட்ட முறையிலே வெறுக்கிறார் என அறிகிறோம். அதேசமயம் யொரூபா இனக்குழு சம்பந்தப்பட்ட கற்பிதங்களை இவர் அங்கீகரிக்கிறார். எனவே தான், தனக்கென்று ஓர் இலக்கியப் பிரபையை (தனித்துவப் பண்பு கொண்ட உருவகத்தை) சொயின்கா ஏற்படுத்தியுள்ளார். இவரை அவ்வாறு இனங்காணும்பொழுது இந்த கிறிஸ்துவ சமயக் கிரியைகளும், யொரூபா இனக்குழு பற்றிய படிமங்களும் இவருடைய ‘நாடகங்களிற்’ காணப்படுவதாக விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர்.

அமெரிக்காவிலிருந்து வெளிவரும் ‘நியூயோர்க் டைம்ஸ்’ பத்திரிகையின் நாடக விமர்சகர் ஜெரோமி ஜெராட் கூறுகிறார்:

“சொபோக்கினினில் இருந்து பேர்னாட் ஷோ வரையிலுமான அரசியல் நாடகாசிரியர்கள் வரிசையிலே சொயின்காவும் கவிதை, அரசியல் விமர்சனம், சமுதாய

விமர்சனம், பழைய ஞாபகங்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய நாடகப் படைப்புக்களைத் தந்துள்ளார்.”

அமெரிக்க விமர்சகரின் இந்தக் கூற்று உண்மை தான். தமது அரசியல் கருத்துக்களுக்காக நெல்ஜீரியாவிலே இரு தடவை சொயின்கா சிறையில் இடப்பட்டவர் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடலாம்.

சுமார் 13 வருடங்களுக்கு முன் இவர் எழுதிய நாடகங்கள் ஒன்றின் பெயர் : ‘பெத் எண்ட் த’ ‘கிங்ஸ் ஹோஸ் மன்’ - மரணமும் மன்னவனின் குதிரை வீரனும் என்ற பெயர் கொண்ட இந்த நாடகம் பிரிட்டிஷ்ஐஞ்சார் நெல்ஜீரியாவைக் கைப்பற்றிய காலத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டது. நெல்ஜீரியக் கிராமம் ஒன்றிலே நடைபெறுவதாகக் கூறப்படும் இந்நாடகம், கவிதைப் படிமங்களுடாக அரசியலைக் கிண்டல் செய்கிறது. இது ஒரு நையாண்டி நாடகம்.

சமய அடிப்படைகளைக் கொண்ட ஒரு பண்பாடு, கலாசாரம் வெளியிலக படாடோபங்களினால் சீரழிவதை நாடகம் புலப்படுத்துவதாக விமர்சகர்கள் கூட்டிக் காட்டியுள்ளனர்.

இவர் தமது கருத்துக்கள் எவையாக இருந்தாலும் ஒளிவுமறைவினரிக் கூறிவிடுகிறார். கலை இலக்கியங்கள் மூலம் மாற்றங்களைக் கொண்டு வரலாம் என இவர் தீவிரமாகவே நம்புகிறார். கலை, இலக்கியச் சக்திகளை இவர் வியந்து பாராட்டுகிறார்.

ஒர் எழுத்தாளன் என்ற முறையில் அவர் தன்னைப் பற்றி எவ்வாறு நினைக்கிறார்?

‘நான் ஒரு வசன நடை எழுத்தாளன் என்று என்னைக் கருதிக் கொண்டது கிடையாது. நாடக அரங்கில் நான் எழுத்தாளனாக உருவாகினேன். ஒரு சக்தி வாய்ந்த நாடக மரபிலே நான் உருவாகி வளர்ந்தவன். நாடோடி நாடக மரபு எங்களுடையது. நாட்டுக் கூத்துப் போன்று நாடகப் பா நாடகம் (ஓப்பரா) எங்கள் நாட்டில் பலகாலமாகவே இருந்து வருகிறது. அந்த விதமான நாடக மரபின் காதலினால் தான் மேடை நாடக உலகத்தில் பிரவேசித்தேன் என்று நினைக்கிறேன். அதன் பின்னரே அரசியல் அடிப்படையிலே நாடகத்துறை ஆற்றக்கூடிய மக்தான் பணியை நான் உணர முற்பட்டேன். சமுதாய மாற்றம், கூட்டுமொத்தமான மனித அனுபவம் பரிவர்த்தனை, அதனைப் பொருள் கொண்டு விளக்கும் வாய்ப்பு, வரலாற்று அனுபவம், அரசியல் அனுபவம் இத்தனையும் மேடை நாடகம் மூலம் சாத்தியமாகின்றன’.

நமது நாட்டைச் சேர்ந்த சிதா குலத்துங்க என்ற எழுத்தாளர் சிறிது காலம் நெல்ஜீரியாவிலே ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். 1980களில் வோலே சொயின்கா பற்றி ஒர் உரையாற்றினார். இதுதான் : நெல்ஜீரியா, காளா, சியரோவியோன், ஸம்பியா, கினியா போன்ற ஆபிரிக்க நாடுகளிலே வாழும் பலகோடி மக்கள் தமது வெளிப்பாட்டு மொழியான ஆங்கிலத்திலேயே மக்களுடன் நான் பேச விரும்புகிறேன். அதே சமயம் அமெரிக்கா, மேற்கிந்தியத் தீவுகள் போன்ற இடங்களில் வாழும் கறுப்பு நிறச் சகோதரர்களுடனும், ஜோப்பியர்

கருடனும் பேச விரும்புகிறேன். எனவே ஆங்கிலத்தில் எழுதுகிறேன். ஆங்கிலத்தில் எழுதுவதனால் என்னிடத் தில் முரண்பாடும் இல்லை. குற்ற உணர்வும் இல்லை.” இவ்வாறு வோலே சொயின்கா குறிப்பிடுகிறார்.

உலக மொழியாகிய ஆங்கிலத்தில் எழுதுவதனால் உலக கவனத்தை அவர் பெற முடிந்தது என்றும் கூறலாம்.

(கலைப்பூங்கா வாணோலி நிகழ்ச்சியில் இடம்பெற்ற பேச்சு).

- ‘மல்லிகை’ ஒக்டோபர் 1988.

□□□

## 11



# கந்தையா சன்முகலிங்கம் (நால்)

The Sociology and Development என்று ஆங்கிலத்தில் கூறத்தக்க விடயப் பொருளை விளக்கும் விதத்தில் ‘அபி விருத்தியின் சமூகவியல்’ என்ற தலைப்பிலே இந்நால் வெளியாகியிருக்கிறது. Sociology of Development என்றும் தமிழ்த் தலைப்பை நாம் பொருள் கொள்ளலாம். இதனை எழுதிய கந்தையா சன்முகலிங்கம் நாம் பெருமைப்படக் கூடிய ஓர் ஆய்வறிவாளர் (Intellectual). தாம் எடுத்துக் கொண்ட பொதுத் தலைப்புக்கிணங்க நூலாசிரியர் இலங்கைக்கு வெளியே உள்ள பிறநாட்டு நல்லறிஞரின் கருத்துக்களைத் தொகுத்தும், இடையிடையே தாம் பொருள் கொண்ட விதத்திலே (Interpretation) விளக்கம் கூறியும்’ இவ்வருமையான ஆக்கத்தினை நமக்குத் தந்துள்ளார்.

இந்த நூல் ‘அருமையானது’ ஏனெனில், இன்றைய சமூத்துப் புதிய பரம்பரையினருக்கு ஆங்கிலம் அல்லது பிறமொழியில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளையோ நூல்களையோ அம்மொழிகள் மூலம் அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு அனேகமாக இல்லாமற் போய் விட்டது. இது ஒரு பெரிய தடங்கல்தான். இந்திலை தூர நோக்கு இல்லாத கொள்கைகளாலும், எமக்கு ஏற்பட்ட இக்கட்டான் சூழ்நிலையாலும் உருவானதொன்று. ஆங்கில அறிவு போதாமையாக இருப்பதனால், உயர்மட்டச் சிந்தனைகளையோ கருத்தியல்களையோ உரிய முறையில் புரிந்து கொள்ள வாய்ப்பில்லாமற் போய்விட்டது.

இருந்த போதிலும் அவ்வப்போது தமிழ்நாட்டுச் சிற்றெருக்களில் அத்தி பூத்தாற் போன்று வெளியாகும் உயர்மட்டச் சிந்தனைக் கட்டுரைகளைப் படித்துப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் அவர்களுக்கு இருந்திருக்கக்கூடும். ஆயினும் தமிழ்நாட்டு அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்கள் போன்றவர்கள் ‘அபிவிருத்தியின் சமூகவியல்’ பற்றி எளிமையாகவும் தெளிவுபடுத்தும் விதத்திலும் விளக்கக் கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கிறார்களா என்பது தெரிய வில்லை.

எனவேதான் நமது நாட்டு ஆய்வறிவாளரான க.சண்முகலிங்கத்தின் இந்தப் பங்களிப்பு வரவேற்கத்தக்க தாகவும் பயனுள்ளதாகவும் அமைகிறது.

திரு.க.சண்முகலிங்கம் கலை, சட்டம் என்ற இரு துறைகளில் பட்டதாரி ஆவார். கலை, இலக்கியங்களில்

தீவிரமான ஈடுபாடு காட்டுபவர். தேடல் முயற்சிகளில் நெடுங்காலமாக இயங்கிவரும் இவர் ஓர் இளைப்பாறிய அரச நிர்வாகி. பல பதவிகளை வகித்தவர். அவற்றின் மூலம் சமூகத்தின் பல் மட்டத்தினருடனும் பழகி நேரடியனுபவம் பெற்றவர். இந்து பண்பாட்டுத் தினைக்களத்தின் அதிபராக இருந்த பொழுது அவராற்றிய பணிகள் தமிழ் ஆய்வுலகில் நிரந்தரச் செயற்பாட்டுக்கு அத்திவாரமிட்டன. உதாரணமாக ஒன்றை மட்டும் நினைவுபடுத்துவதாய் இருந்தால், அவர் தொடக்கி வைத்த ‘பண்பாடு’ என்ற பருவகால ஏட்டைக் குறிப்பிடலாம்.

சண்முகலிங்கம் அவர்கள் தமது தேடல் முயற்சியில் வெறுமனே ஆய்வாளராக இயங்கவில்லை. அதற்கு மேலும் சென்று ஓர் ஆய்வறிவாளராக இயங்கி வருகிறார். இந்த நிலையையடைய பல விடயங்கள் அவருக்குத் துணைபுரிந்தன. தமிழ்மொழியிலும் இலக்கியத்திலும் அறிவு, ஆங்கில மொழியறிவு, நுண்மான் நுழைபுலம், பல்நெறி சார்ந்த திறனாய்வு அனுகுமுறை, (Multi Disciplinary Approach) சமூகவியல், சட்டம், அரசியல், பொருளாதாரம் போன்ற துறைகளில் அண்மைக்காலம் வரை வெளியாகும் கருத்துக்களை அறிந்து, உள்வாங்கி, இலகுவாகவும், தொடர்புநிலை (Continuity) தவறாமல் இருக்கும் வண்ணம் அவர் எழுதியும் பேசியும் வருகிறார். இவைதான் அவரை ஏனைய ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்துகின்றன.

நம்மிடையே தற்போது க.சண்முகலிங்கம், சபா.ஜெயராசா, சோ.சந்திரசேகரம் ஆகியோர்

க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி போன்றோரின் வரிசையில் அவர்களுக்கு அடுத்த தலைமுறை ஆய்வறிவாளராக (Intellectuals) இருந்து வருகின்றனர். இது எனது தனிப்பட்ட கணிப்பு.

‘அபிவிருத்தியின் சமூகவியல்’ என்ற இந்த நூலிலே, ‘ஆசிரியர் உரை’ என்ற பகுதியில் இந்த நூல் என்ன கூறுகின்றது, எப்படிக் கூறுகின்றது, ஏன் குறித்த முறையில் கூறுகின்றது என்ற வினாக்களுக்கு பதில் தரும் வகையில் நூலாசிரியர் தமது கருத்துக்களையும் அனுகுமுறையையும் தெளிவாகத் தந்திருக்கிறார்.

இந்த நூல் எனக்குப் பெரிதும் பயனளிக்கிறது. கலை, இலக்கியம், உளவியல், வரலாறு, தத்துவம், சமயம் போன்ற துறைகளில் விருப்பும் தீவிர வாசிப்பும் எனக்கு உண்டாயினும், சமூகவியல், பொருளாதாரம் போன்றவற்றில் அடிப்படைகளைத் தவிர ஆழமான பரிச்சயமோ அறிவோ என்னிடம் இல்லை என்பதை உணருகிறேன். எனவேதான் இந்தக் குறைபாட்டை நீக்கும் பொருட்டு, தமிழ்மொழி மூலமாக, இத்துறைகள் தொடர்பான சிந்தனைகளை இந்துல் மூலம் பெறக்கூடியதாக இருக்கிறது.

எட்டு கட்டுரைகள் அடங்கிய இந்த நூலிலே ‘அபிவிருத்தியின் சமூகவியல்’, ‘குறைவிருத்தியின் விருத்தி: வடக்கிழக்கு மாகாணங்களின் பொருளாதாரம் பற்றிய சார்புக் கோட்டபாடு நோக்கிலான சில குறிப்புகள்’ ஆகிய இரு கட்டுரைகளும் புதிய தகவல்களைத் தந்தன.

‘அபிவிருத்தியின் சமூகவியல்’ என்ற முதலாவது கட்டுரையில், நூலாசிரியர் கூறும் இப்பகுதி எனக்கு உடன்பாடானது.

“பெளதிகம், உயிரியல் போன்ற இயற்கை விஞ்ஞானங்கள் போன்று ‘தூய’ விஞ்ஞானமாக பொருளி யலையும் கற்றுக் கொள்வதையே எமது கல்வி முறை ஊக்குவிக்கிறது. இதனால் கோட்பாடு முறையான விவாதங்கள் எமது கல்விமுறையில் ஊக்குவிக்கப்படுவதில்லை. பொருளியல் ஒன்றோடொன்று முரண்பட்டு நிற்கும் சிந்தனை முறைகளின் விவாதக்களம் ஆகும். மனித வாழ்க்கையோடு தொடர்புடைய விடயங்களுக்கும் பின்னால் பலமிக்க சமூக சக்திகள் தொழிற்படுகின்றன”.

க.சண்முகவிங்கத்தின் பணி நமது நன்றிக்குரியது. வெளியிட்டாளர் பத்மசீலனும் பாராட்டத்தக்கவர்.

- ‘அபிவிருத்தியின் சமூகவியல்’ என்ற நாலுக்காள (2010) முன்னுரை.

□□□

12



## மு.பஷ்டின் சிறுகதை யங்களிப்பு

சிறுகதை ஒரு கலை. ப.கோதண்டராமன் எழுதிய அருமையான தொரு விளக்க நூல் இது. நமது அண்மைக்கால எழுத்தாளர்கள், இதனைப் படித்தார்களோ தெரியவில்லை. தலைசிறந்த சிறுகதைகளைத் தமிழில் தந்த, புதுள்மப்பித்தன் கதைகள் பற்றி, மற்றுமொரு சிறந்த எழுத்தாளர் சுந்தர ராமசாமி ஒரு ஆய்வுக் கட்டுரையை ஞானரதம் இதழில், (1970) எழுதியிருந்தார்.

அதில் சிறுகதை எப்படியிருக்க வேண்டும் என்பதை விளக்கியிருக்கிறார். அதில் இடம்பெறும் முக்கியமான பண்புகள், திறனாய்வு என்றால் என்ன? மணிமேகலைப் பிரசரம் 2004, கே.எஸ்.சிவகுமாரன், நூலின் 65 - 68ஆம் பக்கங்களில் தரப்பட்டுள்ளன.

மேற்கண்டவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு சிறுகதை பற்றிய எனது பார்வை அமைகிறது. மு.பஷ்டின், 'நிலங்களின் வலி' என்ற தொகுப்பில் அதிக கண்டனம் (Criticism) அன்றி, ஆக்கழிப்புவர்மான திறனாய்வாக (Constructive Criticism) உங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த விழைகிறேன்.

நாவல், காவியம், பெருங்கதை போன்றவற்றினின்றும் வேறுபட்டது சிறுகதை. உரைநடையில் சருக்கமாக அமைந்த விவரணம் அது எனலாம். பல பாத்திரங்கள் குறுக்கிடுவது அழூர்வம். பெரும்பாலும் ஒற்றை யுணர்ச்சியே அங்கு பரிவர்த்தனை செய்யப்படும். ஒரேயொரு காட்சியில், அல்லது ஒரே கட்டத்தில் (Phase) இடம்பெறுவதே விரும்பத்தக்கது. காட்சிப் பின்னணி யிலும், விவரணையிலும் மிக மிகச் சிக்கனம் தேவை.

பாத்திரங்களின் செயல்களிலேயே பாத்திரத்தன்மை உருவாகிறது. சிறுகதையில், கதை சொல்லப்படுவதற்கு பதிலாக, மனப்பாங்கு, அல்லது மனநிலையே உணர்த்தப்படுகிறது.

மேனாட்டில் பலர் சிறுகதை செம்மையூற்ப பங்களித் துள்ளனர். அண்டன் செகோவ், கி (G) தி மோப்பஸோன், ஓ ஹென்றி ஆகியோருடன், ஏர்னஸ்ட் ஹெமிங்வே, தொஸ்தோயே வஸ்கி, ஹோர்ஷே லூயி போ, ஜோர்ஜ் லுயிஸ்போர்க்ஸ்; கத்தரின் ஆன் போர்ட்டர், சூடோரா உவைஸ்டி, அவிஸ் மன்றோ ஆகியோர் முக்கிய மானவர்கள்.

இந்திய மொழிகளில் - வங்காள, மலையாள, ஹிந்தி, பஞ்சாபி, கன்னட, தெலுங்கு, மராத்தி போன்ற மொழிகளில் - அற்புதமான சிறுகதைகள் அறுவடையாயிருக்கின்றன. தமிழில் புதுமைப்பித்தன் முதல், இன்றைய படைப்பாளர்களில் சிலரும், பாராட்டும்படியான படைப்புகளைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

எனக்குப் பிடித்த எழுத்தாளர்களுள், புதுமைப்பித்தன், கு.அழகிரிசாமி, சுந்தர ராமசாமி, அசோக மித்திரன், ஜெயகாந்தன், நீல பத்மநாபன், கு.ப.ராஜ கோபாலன், ஆதவன், பிரபஞ்சன் போன்றோர்களின் படைப்புகள், மானுட நேய அனுபவங்களைத் தருகின்றன.

சமூத்து எழுத்தாளர் சிலரின் சிறுகதைகள் செம்மையாக அமைந்துள்ளன. ஒரு இருபது எழுத்தாளர்வரை, சிறுகதை என்ற இலக்கிய வகையினுள் அடங்கக் கூடிய படைப்புக்களைத் தந்துள்ளனர். அவர்களுள் என் உணர்வினைத் தொட்டவர்கள் -

சட்டநாதன், சாந்தன், உமா வரதராஜன், ரஞ்சகுமார், கேகாலை கயிலநாதன், ஆனந்தராகவன், எம்.எல்.எம்.மன்குர் போன்றவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இனி மு.பஷ்டர் என்ற படைப்பாளியைப் பற்றிய சிறு விபரங்கள்.

இவரது முதல் தொகுப்பான மீறல்கள் பற்றிய மதிப்புரை எழுதிய (மூன்றாவது மனிதன் இதழில்), சபாஷினி சிவஞானம், இவரது தலைமுறை இடைவெளி நால் பற்றிய மதிப்புரை எழுதிய தினகரன் (ஐ.காதிர்கான்) -

இதே நூல் பற்றிய (வீரகேசரி) அன்னலட்சுமி இராஜதுரை, இதே நூல் பற்றிய (தினக்குரல்) அஷ்ரப் சிஹாப்தின் ஆகியோர் எழுதிய மதிப்புரைகள், மு.பஷ்டர் என்ற இலக்கிய சிந்தனாவாதியின், மனிதாபிமானத்தைக் காட்டி நிற்கின்றன.

கலாபூஷணம் என்ற உயர் மட்ட விருதுனைப் பெற்றுள்ள மு.பஷ்டர் பற்றிய முக்கிய விபரங்களை எம்.ஏ.எம்.நிலாம் எழுதிய மல்லிகை, நொவெம்பர் 2003, அட்டைப்பட விளக்கக் குறிப்பிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். 'நினைகளின் வலி' என்ற மு.பஷ்டரின் தொகுப்பிலே வித்தியாசமான 12 கதைகள் அடங்கி யுள்ளன. இவற்றை ஒவ்வொன்றாக எடுத்துப் பகுப்பாய்வு செய்யாமல் பொதுப் பண்புகள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

இந்தக் கதைகளை முதற் தடவையாக நான் படித்த போது மகிழ்ச்சியற்றேன். காரணம், மொழிவளம், விபரிக்கும் ஆற்றல், பிறர் அதிகம் தேர்ந்தெடுக்காத பாத்திரங்கள், சமூக விமர்சனம், யதார்த்தச் சித்திரிப்பு, மனித நேயம் ஆகிய பண்புகள் அடங்கியிருந்தமையே.

இவருடைய கதைகள் பலவற்றை ஆசிரியர் மேலும் சிக்கனமாகக் கையாண்டிருக்கலாம் என்று சொல்லத் தோன்றுகின்றது. சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் பண்பு கவிதைக்கு மாத்திரமல்ல, சிறுகதைக்கும் பொருந்தும். பஷ்டர் யாருக்காக, ஏன் எழுதுகின்றார்? என்பதினையும் நாம் மனதிலிருத்த வேண்டும். பஷ்டர் எழுதுவது, நன்கு படித்த, மத்திய தர வாசகர்களுக்காக அல்ல. அவருக்கு சாதாரண மக்களுக்காக, சில

செய்திகளை உணர்ச்சிப் பாங்கில் சொல்ல வேண்டி யிருக்கிறது.

சில விபரங்களை நீட்டி முழக்கியும், சிலவற்றை வேறு சிலவற்றை நீட்டி முழக்கியும், சிலவற்றை வேறு அவருக்கிருக்கிறது. இவற்றை நீக்கிவிட்டு, நாம் கதைகளில் ஒன்றி மனம் லயித்தால், பெறும் அனுபவம், நிறை வானதாய் இருக்கும்.

இந்தப் பன்னிரண்டு கதைகளுள் எனக்கு அதிகம் பிடித்த கதை, ‘பாம்பு மனிதன்’. இதனைப் படித்ததும், டி.எச்.லோரன்ஸ் எனும் சென்ற நூற்றாண்டு கவிஞரின் பாம்பு (Snake) என்ற கவிதையே ஞாபகத்திற்கு வந்தது. ‘பாம்பு மனிதன்’ கதையை நான் விபரிக்க விரும்பவில்லை. நீங்களே படித்துப் பாருங்கள். நான் ரசித்த மற்றுமொரு கதை, ‘மீட்பு’. 2005இல் வெளியான இந்தக் கதையின் கட்டுக்கோப்பும், யதார்த்தச் சித்திரிப்பும், சிக்கனமாகவும், நேர்த்தியாகவும் அமைந்துள்ளன.

தொகுப்பின் தலைப்புக்கதையான, ‘நிலைங்களின் வலி’ மலையாளத் தமிழில் சரளமான முறையில் எழுதப் பட்டுள்ளது. சற்று நீண்டுவிட்டாலும் கூட, வெவ்வேறு உணர்ச்சி அலைகளை கதை வீசச் செய்கிறது. நடைச்சித்திர பாணியில் அமைந்த ‘மைமுன் ஆச்சி’ தற்கொலையாளனாக செல்ல வேண்டியவன், தனது முடிவை மாற்றிக் கொள்வது பற்றிய கதை. ‘கையெட்டும் தூரம்’, ‘இது இவர்கள் உலகம்’, ‘ஒரு யனன்லோர இருக்கை’, ‘அக்னி மழை’, ‘மிருக உத்தி’ ஆகிய கதைகளின் மூலம், ஈழத்துச் சிறுகதை மரபிற்குப் புதிதான்,

வித்தியாசமான மனிதர்களை பஷ்டி அறிமுகப்படுத்து கிறார். மு.பஷ்டிரின் எழுத்தாற்றல் (Short Fiction) குறுநாவல்களுக்கு இடங்கொடுப்பவை.

இந்த வடிவப்போக்கில் அவர் எழுதுவது, அவருக்கு இயல்பாய் அமையும். இத்தகைய கதைகளை அவர் தொடர்ந்து எழுதி, நமது அனுபவத்தை விரிவுபடுத்த உதவ வேண்டும். மொத்தத்தில் பஷ்டிரின் தீர்ணாற்றல், இந்தத் தொகுப்பு மூலமும், பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

- ‘நிலைங்களின் வலி’ (2005)  
நாலுக்கான முன்னுரை.

□□□

13



## சாந்தனின் உலக இலக்கிய நூல்

உலக இலக்கியம் என்று வரும்பொழுது அது ஒரு சமுத்திரம். இருபதாம் நூற்றாண்டை எடுத்துக் கொண்டாலும், உடனிகழ்கால இலக்கியங்கள் பற்பல மொழிகளில், பல்வேறு நாடுகளினின்றும் பரிமளித்துள்ளன. அத்தனையையும் ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் படித்துச் சூவப்பது சாத்தியமானதொன்றல்ல. எனவே தான் ஒரு தேர்வு முறையிலான வகைப்படுத்தல் அவசியமாகிறது. அந்தத் தெரிதலுக்கு இணங்க நண்பர் ஜயாத்துரை சாந்தன் தாம் படித்தவற்றுள் சிலவற்றைத் தேர்ந்து அத்தியாவசிய விபரங்களுடன், சிறு குறிப்புகளை ஓரளவு திறனாய்வு அடிப்படையில் நமக்குத் தந்திருக்கிறார்.

உலக இலக்கியங்களை இவ்வாறு இதுவரை யாரும் தொகுத்து அறிமுகம் செய்திருப்பதை நான் அறியேன். தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவரும் மறைந்தவருமான க.நா.சுப்பிரமணியம் படித்திருக்கிறீர்களா? I, II ஆகிய நூல்களையும், உலகத்துச் சிறந்த பத்து நாவல்கள் என்ற நூலையும் தந்துள்ளார். உலக இலக்கியம் தொடர்பாக எழுத்து என்ற சிற்றேட்டிலும், கல்கியிலும் சில கட்டுரைகளை அவர் எழுதியதாக ஞபகம். அவை நூல்களாக வெளிவந்தனவா என்று தெரியவில்லை.

இப்பொழுது நமக்கு ஐ.சாந்தனின் ‘இருபதாம் நூற்றாண்டு உலக இலக்கியம்’ என்ற பெறுமதியான நூல் கிடைத்திருக்கிறது. ‘பெறுமதியான’ - ஏனெனில், வேறு எந்த நூலும் இம்மாதிரியாக நமக்குக் கிடைக்காததால், தமிழ் மட்டுமே தெரிந்த நம்மவர்களில் பலருக்கு, இந்நூல் சிறிய அளவில் பெரிய எழுத்தாளர்கள் பற்றிய விபரங்களை அறிந்து பயன்பெற நமக்குப் பெரிதும் உதவும்.

சாந்தன் இப்பணியைச் செய்துள்ளதால் அவருக்கு நமது பாராட்டுதல்களையும் நன்றியையும் செலுத்துவோம். சாந்தன் ஓர் ஆக்க இலக்கிய எழுத்தாளர் என்பது பலருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம்.

தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் அவர் எழுதி வெளியிட்ட நூல்கள் அவர் ஆற்றலைப் பறை சாற்றும். இலங்கையில் மட்டுமல்ல, தமிழ்நாட்டிலும், உயர்மட்ட ரசனையுடைய வாசகர்கள் சாந்தனின் நுண்ணிதான் பார்வைகள் அவருக்கே பிரத்தியேகமானவை என்பதனையும், தமிழ் மொழிக்கே மிகவும் அழர்வமானது என்பதனையும்

அறிந்து வைத்திருப்பர்! சாந்தனின் தனித்தன்மையான எழுத்து வன்மைக்குக் காரணம் அவர் ஓர் விஞ்ஞானித்தியான பட வரைஞர் மாத்திரமல்லர், மொழியின் சிறப்புகளை அறிந்து வைத்து தக்க இடத்தில் தக்க சொல்லைப் பயன்படுத்தித் தனது வெளிப்பாட்டுத்திறனை நமக்கு உணர்த்தி நம்மைப் பரவசப்படுத்துபவராக அவர் இருப்பதனாலுந்தான். அது மாத்திரமல்ல, அவர் ஓயாது, சிறந்தவற்றைச் சிறுவயது முதலே தேர்ந்தெடுத்து வாசிக்கும் பழக்கமுடையவருமாவர்.

இதற்கு ஓர் உதாரணம் : திஜானகி ராமன் நினைவு குறு நாவல் போட்டியில் கலந்து கொண்டு பரிசுக்கதையாக அவர் எழுதிய ‘தேடல்’ கதையைக் குறிப்பிடலாம். அறிவுப்பசி, தேடல் முயற்சி, சிறந்தவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்தல், படித்தனுபவித்தல் நமக்கெல்லாம் அவசியம் என்பதை நம்மில் பலர், குறிப்பாக இளைய பரம்பரையினர் உணர்ந்து செயற்படத் தவறிவிடுகிறோம். மிகவும் சுவாரஸ்யமான முறையில் சாந்தன் தன் சொந்த அனுபவத்தையே, படிக்கத்தவறிவிட்ட குறிப்பிட்ட சில நாவல்களைத் தேடும் முயற்சி பற்றி இக்கதையில் விபரித்திருக்கிறார். அவசியம் படித்துப் பாருங்கள்.

இனி, ‘இருபதாம் நூற்றாண்டு உலக இலக்கியம்’ என்ற இந்த நூலுக்கு நாம் வருவோம். சாந்தனின் தேர்வு முறையில் நின்று பார்க்கும் பொழுது அவர் சார்பு எத்தகையது என்பதை நாம் விரைவிலேயே அறிந்து கொள்கிறோம். இடதுசாரி சார்பான் இலக்கியங்களுக்கும், போராட்டங்களைச் சித்திரிக்கும் படைப்புகளுக்கும்

அழுத்தம் கொடுக்கும் விதத்தில் அவர் தேடலும், நாட்டமும் இருப்பதை நாம் அவதானிக்கிறோம். அதே சமயம், பிறவகையிலான எழுத்துக்கள் பற்றிய தனது பார்வை சார்ந்த தீர்ணாய்வுக் குறிப்புடன் கூடிய அறிமுகத்தையும் அவர் செய்யத் தவறவில்லை.

இந்நாலில் அவர் எழுதிய ‘ஒருவரி’ என்ற எழுத்துப் பதிவைப் படித்துப் பாருங்கள். பின்னர், நாம் நூலுக்குள் நுழைந்தால் சோவியத் இலக்கியம், சீன இலக்கியம், வியட்னாம் இலக்கியம், அண்மைக்கால ருஷ் இலக்கியம் போன்றவை பற்றிய முன்னுதாரணங்களை நமக்குக் காட்டிப் பின் பிற தொடர்பான விபரங்களைத் தருகிறார்.

ஜேர்மனி, கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள், அமெரிக்க மாநிலங்கள் போன்ற இடங்களைச் சேர்ந்தவர்களின் முக்கியத்துவம் குறித்து விளக்குகிறார். பின்னர், கறுப்பர் இலக்கியம், செவ்விந்தியர் இலக்கியம், இலத்தின் அமெரிக்க எழுத்தாளர்கள், ஸ்பானிய எழுத்தாளர்கள், பிரெஞ்சு எழுத்தாளர்கள், போர்த்துக்கேய எழுத்தாளர்கள், இத்தாலிய எழுத்தாளர்கள், ஹங்கேரி எழுத்தாளர்கள், யூத எழுத்தாளர்கள், பலஸ்தீன எழுத்தாளர்கள் என்றெல்லாம் எழுதி அறிமுகங்களையுடைய ஆபிரிக்க, தென்னாபிரிக்க எழுத்தாளர்களுக்கு வருகிறார்.

கியுபா, கரிபிய தீவுகள், அண்மைக்காலப் புதிய நாடுகள் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களையும் அவர் விட்டு வைக்கவில்லை. கிழக்கே, ஐப்பானிய மற்றும் ஆஸ்திரேலிய, நியூசிலாந்து, தென்கொரியா, இந்தியா, மலேசியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளின் முக்கிய

எழுத்தாளர்கள் பற்றியும் அவர் அறிமுகங்களைத் தருகிறார்.

சில கவிதைகளை அவர் தமிழில் தந்திருப்பதும், அவை பற்றிய தனது பார்வையை வெளிப்படுத்தி யிருப்பதும் தமது நோக்கம் என நாம் இலகுவில் அறிந்து கொள்கிறோம்.

உண்மையைச் சொன்னால் நான் இதுவரையறிந்திராத பல செய்திகளை சாந்தனின் இந்த நூல் மூலம் அறிந்து கொண்டேன். அவருடைய பார்வை பரந்து விரிந்ததொன்று. கடந்த சில வருடங்களாக நான் ஆக்க இலக்கியங்களைத் தீவிர்த்து அவ்வகையில் அல்லாத ஆய்வறிவு நூல்களையே படித்து வந்ததனால், உலக ஆக்க இலக்கியங்கள் பற்றியறிந்திருந்தாலும், அவற்றைப் படிக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றிலேன். எனவேதான் தமிழிலேயே உலக இலக்கிய வலத்தை மேற்கொள்ள சாந்தனின் இச்சிறு நூல் எனக்குப் பெரிதும் பயனளிக்கிறது.

இந்த நூலில், பிறமொழிப் பெயர்கள் தமிழ்நாட்டு ஆங்கில உச்சரிப்பில் எழுதப்பட்டு இருப்பது எனக்குச்சற்று இடைஞ்சலாக இருந்தது. தமிழ்நாட்டு வாசகர்களையும் மனதில் வைத்து அவர் அவ்வாறு, சரியான உச்சரிப்புக்கு இணங்காமல், எழுதினாரோ தெரியவில்லை.

இன்னொன்று ரால்ஹிப் எவிஸன் என்ற முக்கிய அமெரிக்க கறுப்பு எழுத்தாளர் எழுதிய ‘இன்விலிபின் மான்’ என்ற அற்புதமான நாவலைப் பற்றி எழுத மறந்தாரோ அல்லது அக்கதையின் கதைப்பொருளை

ரிச்சட் ரைட்டின் கதையாக மாற்றிக் கூறினாரோ தெரியவில்லை.

இவை தவிர, இந்த நூல் எனக்குப் பெரும் பயனை அளிக்கிறது. இதன் தாற்பரியத்தை நீங்களே அறிந்து கொள்வீர்கள்.

- ‘இருபதாம் நூற்றாண்டு உலக இலக்கியம்’  
நூலின் (March 2005) முன்னுரை.

□□□

14

## மலைகளிடையே முட்டம் கலைகிறது

பிரிட்டிஷார் இலங்கையை ஆட்சி செய்த காலத்திலே (1789/1815-1947), கோப்பி பயிர்ச் செய்கையை பெருந்தொட்டத் தொழிலாக மேற்கொண்டனர். இந்த விலை தரும் விளைபொருள் பொருளாதாரத்தை முழுமையாகக் கட்டி எழுப்பத் தமது உடல், பொருள், ஆவியைத் தியாகம் செய்தனர் தமிழ் நாட்டிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட, குறைந்த வேதனம் வழங்கப்பட்ட மக்கள். அவர்களே தோட்டத் தொழிலாளர்கள். அவர்களுடைய சோகக் கதைகளை நாம் அறிவோம். நமது எழுத்தாளர்கள் எடுத்துக் கூறியுள்ளனர். பேரினவாதம் தலைவிரித்தாடும் பொழுது இந்த மலைநாட்டுத் தமிழ் பேசும் மக்களே பெரும்பாலும் அந்தந்தப் பகுதிகளில் பலியாகியும், பாதிக்கப்பட்டும் வருகிறார்கள் என்பது அண்மைக்கால வரலாறு.

எழுபதுகளின் பின் தொழிற் சங்க ரீதியான உணர்வு அவர்களிடையே வளர்ந்து வந்தாலும், தீவிர அரசியலில் அவர்கள் அதிக அக்கறை காட்டவில்லை என்றே கூற வேண்டும். இலங்கையின் வடபகுதி அரசியலில் அவர்கள் ஈடுபடவில்லை. ஆயினும் ஜம்பதுகளிலும் அறுபதுகளிலும் அவர்கள் தி.மு.க. அரசியலின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டிருந்தனர். சர்வதேசப் பிரபல்யம் பெற்ற இலங்கைப் பத்திரிகையாளரான டென்சில் பீரிஸ், சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் பல தொடர் கட்டுரைகளை எழுதியது இங்கு நினைவுகூரத் தக்கது.

மலைநாட்டிலே புதிய பரம்பரையினர் எழுபதுகளின் பின் ஓரளவு இடதுசாரி அரசியலில் நாட்டங்காட்டத் தொடங்கினர். இனரீதியான அரசியல் அவர்களிடம் செல்வாக்குப் பெறவில்லை. ஆயினும் எண்பதுகளில் பெரும்பாலான தோட்ட வாழ் மக்கள் அமைச்சர் தொண்டமானின் அரசியல் சாணக்கியத்தை வரவேற்ப தாய்த் தெரிகிறது. மலை நாட்டு மக்கள் குழுக்களிடையே தமிழ்பேசும் தோட்டத் தொழிலாளர் தாக்கப்படுவதற்கான காரணம் பெரும்பான்மை மக்களின் வாழ்க்கை வசதிகள் பாதிக்கப்படுவதுதான் என்று சில பேரினவாதிகள் கூறுகின்றனர்.

இந்த நாட்டை ஒரேயின நாடாக வைத்திருக்க விரும்பும் பேரினவாதிகள் ஒன்றை மறந்து விடுகிறார்கள். இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக இந்தத் தமிழ்பேசும் தோட்டத் தொழிலாளர்களே இருக்கிறார்கள்.

நமது எழுத்தாளர்கள் பலர் துன்பக்கேணிக் கதைகளைச் சிறுகதைகளாகவும், நாவல்களாகவும், நாடகங்களாகவும், திரைப்படங்களாகவும் தந்துள்ளனர்.

கே.கணேஷ், சி.வி.வேலுப்பிள்ளை, எஸ்.கிருஷ்ண சாமி, திருச்செந்தூரன், வாமதேவன், நந்தி, கோகிலம் சுப்பையா, தெனிவத்தை ஜோசப், பென்டிட் பாலன், என்.எஸ்.எம்.ராமையா, சி.சுதந்திரராஜா, தி.ஞானசேகரன், புலோவியூர் கே.சதாசிவம், சக்தி அ.பாலையா, மாத்தளை கார்த்திகேசு, மாத்தளை சோமு, மாத்தளை வடிவேலன், மலரன்பன், ஏ.வி.பி.கோமஸ், அந்தனி ஜீவா, சாரல் நாடன், பண்ணாமத்துக் கவியராயர், முரளிதரன், குறிஞ்சித் தென்னவன், வி.பி.கணேசன், ரீடா செபஸ்தியன் இன்னும் பலர் எழுதிய படைப்புகளை நாம் படித்திருக்கிறோம். படமாகப் பார்த்திருக்கிறோம்.

தோட்ட ‘லைன்’களில் அநாகரிகச் சூழலில் வாழும் மக்களின் நாளாந்த வாழ்க்கைத் தோட்ட முதலாளித் துவம் அவர்களை எவ்வாறு சுரண்டுகிறது, முகாமைத் துவத்தினரின் அடிவருடிகள் எவ்வாறு நடத்துகிறார்கள், தோட்டத் தொழிலாளிகள் எவ்வாறு கடுமையாக கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் உழைக்கிறார்கள், ‘கள்ளத் தோணி’ என்று கூறிக்கொண்டே சமூக ரீதியில் குறைந்த சாதியினர் என்று அவர்களை அழைத்துக்கொண்டே, அத்தோட்டப் பெண்மணிகளைக் கற்பழிக்கிறார்கள் போன்றவற்றை எல்லாம் இந்த எழுத்தாளர்கள் எடுத்துக் கூறியுள்ளனர்.

\*\*\*\*\*

‘வீரகேசரி’ நிறுவனத்தினர் நடத்திய மலைநாட்டு நாவல் போட்டியிலே, வடபகுதியிலுள்ள புலோவியைச் சேர்ந்த வைத்தியர் க.சதாசிவம் பரிசு பெற்றார். அவர் எழுதிய நாவலின் பெயர் ‘மூட்டத்தினுள்ளே (1977)’ இந்த எழுத்தாளர் மலைநாட்டிலே நீண்டகாலம் வாழ்ந்து வருபவர். எனவே நேரடி அனுபவங்களை பெற்றிருக்கிறார் எனலாம்.

1961ஆம் ஆண்டு முதல் எழுதி வரும் இவர் சாகித்திய மண்டல பரிசு, வர்த்தக கப்பற்றுறை அமைச்சுப் பரிசு போன்றவற்றைப் பெற்றுள்ளார். ‘யுகப்பிரவேசம்’ (சிறுகதைத் தொகுதி) ‘நாணயம்’ (நாவல்) ஆகியவற்றின் ஆசிரியரும் புலோவியூர் கே.சதாசிவம் அவர்களே. வாளெனாலி நாடகங்களும் எழுதுவார். இவருடைய கதை ஒன்று சிங்களக் கதைத் தொகுப்பு ஒன்றில் இடம் பெற்றுள்ளது.

ஊவா மாகாணத்திலுள்ள தோட்டம் ஒன்றிலே மனிதர் வாழ முடியாத சூழல்களின் மத்தியில், தோட்டம் வாழ குடும்பம் ஒன்றின் அவல நிலையான வாழ்க்கையை இந்நாவல் சித்திரிக்கிறது.

சமூக நீதி, மனித உரிமைகள், தொழிற்சங்கப் பயிற்சி காரணமாக ஒழுங்கு முறை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தம்மை அழிக்கவரும் சக்திகளுக்கு எதிராகத் தம்மை தற்பாதுகாத்துக் கொள்கின்றனர் இந்த நாவலில் வரும் இளஞ் சமூகத்தினர். அதே சமயம் இனம், வர்க்கம் போன்ற தடைகளையும் மீறி மனிதப் புரிந்துணர்வு செயற்படுவதையும் நாவல் காட்டுகிறது. பேரினவாதிகள்

தம்மைத் தமது பிரதேசங்களிலிருந்து விரட்டியடிக்க முற்பட்டாலும், இந்நாட்டைச் சேர்ந்த ஏனையோரைப் போலவே தாழும் இந்நாட்டு மன்னர் என்று பிரலாபம் செய்யும் துணிவையும் ஒற்றுமையையும் இந்த இளைய பரம்பரையினர் பெறுவதை நாவல் வலியுறுத்துகிறது. தமது பிராந்தியத்தில் கவிழும் கறுத்த மேகங்களும், பளிப் புகார்களும் விரைவில் கலைந்து விடும் என்று அவர்கள் நம்புகின்றனர். தொழிலாளர் வர்க்கச் சிங்களப் பெண் நாவல் நாயகன் மீது காதல் கொண்டு, நம்பிக்கையை வலியுறுத்தும் விதத்தில் அவளை மணம் முடிக்கிறாள்.

தோட்ட வாழ்க்கையின் அவல நிலையை ஏற்கனவே பல புளை கதைகள் எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றன. ஆயினும் இந்த நாவல் 1977 இனக் கலவரத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டதனால் மிக அன்மைக்கால சமுதாய சித்திரிப்பை உள்ளடக்கியுள்ளது.

இந்த நாவலிலே இலட்சியக் கதாநாயகன் கிடையாது. பெருமாள் என்ற பாத்திரம் உண்மையிலே 'எதிர் கதாநாயகன்' (Anti-hero) ஆவான்.

தமிழரிடையே தம்மையே அர்ப்பணிக்கும் பாத்திரங்கள் இருப்பது போல, சிங்களரிடையேயும் மாணிக்கங்கள் இருக்கின்றன. எந்தவொரு சமுதாயத்திலும் நல்லவர்களும், கெட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள். வெள்ளையர்களுக்குப் பதிலாகப் பதவியேற்ற சிங்கள பெரிய துரைகளையும், சின்னத் துரைகளையும் சமன் ரீதியில் நாவலாசிரியர் சித்திரித்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஓர் எழுத்தாளர் இந்த நாவலை எழுதியிருப்பதும் பாராட்டுக்குரியது.

- கொழுந்து, மே, 1990.

## 15



# எனக்கு வயது பதின்மூன்றா

அ.ஸ.அப்துஸ் ஸமது அவர்கள் நாடறிந்த எழுத்தாளர். சுமார் கால்நூற்றாண்டாக எழுதி வருகிறார். அவர் ஒரு சமகால இலக்கியப் படைப்பாளியாக இருப்பதுடன் 'சீரா இன்பம்', 'சலைமான் பலசில்', 'இலக்கியப் பொய்கை', 'இலக்கிய விளக்கத்துணை', 'இஸ்லாம் வழிகாட்டி' ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியருமா வார். இவருடைய 'முற்றத்து மல்லிகை' என்ற தொகுப்பில் 57 ஈழத்து முஸ்லிம் கவிஞரின் கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவர் இஸ்லாமிய கலாசாரத்தில் ஈடுபாடு உடையவர் என்பது இவருடைய எழுத்துக்களிலும் ஒலி பரப்புக்களிலும் இருந்து அறிய முடிகிறது. ஆசிரியர் ஒரு தமிழ்ச் சிறப்புப் பட்டதாரி. கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்தவர்.

அ.ஸ.அப்துஸ் ஸமது பத்திரிகைகளில் எழுதி வெளியிட்ட பத்துக் கதைகளினதும் மற்றுமொரு கதையினதும் தொகுப்பே மதிப்புரைக்கு உட்படுகிறது.

1961ஆம் ஆண்டிற்கும் 1976ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இவர் கதைகள் சிலோன் ஓப்ஸேவர் (இது மொழிபெயர்ப்பாக இருக்கலாம் என்றெணக்கிறேன்), தினகரன், வீரகேசரி, சிந்தாமணி, மலர், தேன்மலர், இன்ஸானியா ஆகிய பத்துரிகைகளில் வெளிவந்தன. இந்தக் கதைகள் பற்றிப் பார்க்குமுன்னர் ஆசிரியரது கோட்டபாடு, தத்துவநோக்குகள் ஆகியன பற்றிச் சிறிது பரிச்சயம் செய்து கொள்ளல் அவசியமாகிறது.

“... மனித உணர்வுகள், தேவைகள் என்பன பொருளியல் நோக்கு ஒன்று மட்டும் உடையனவல்ல. மனித இயல்புகளின் பல்வேறு உந்தல்கள் - வாழ்க்கை அனுபவங்கள் - நம்மையும் மீறி நிற்கும் நியதிகள், நம்பிக்கைகள் என்பனவற்றையும் அவை பெரிதும் பிரதிபலிப்பன. அத்தோடு சமுதாய மரபு நெறித் தாக்கங்கள் என்பனவும் அவர்களது வாழ்வின் அமைப்பைத் தீர்மானிக்கின்றன. என் சிறுகதைகள் என் சமுதாயத்தை, என் சூழ்நிலையை யதார்த்த பூர்வமாக சித்திரிக்கும் கலை வடிவங்களாக விளங்க வேண்டும் என்பதை நான் அவ்வக் காலகட்டங்களில் நினைவுகூரத் தவறவில்லை. இது எம் கதைகளில் ஒர் இலட்சியத் தாக்கத்தை இயல்பாகவே ஏற்படுத்தியிருந்தது... என் சிறுகதைகள் என் சமுதாயம், நான் பிறந்த மண் என்னும் இரண்டையும் பிரதிபலிப்பதாக அமைய வேண்டும் என்பதில் நான் எப்பொழுதுமே அக்கறை கொண்டு வந்துள்ளேன்... சமுதாய நடைமுறைகள் போக்குகள் என்பனவற்றிற்கு கலை வடிவம் கொடுக்கும் போது தனிமனித சயாதீனத்திற்கு ஏற்படும் தடைகளை மீறி

தன் நம்பிக்கையோடு முன்னேறும் பாத்திரங்கள் பலவற்றை நீங்கள் இக்கதையில் சந்திக்கலாம். தனிமனித உணர்வுகள் மதிக்கப்படத் தக்கன. அத்தகைய சயாதீனங்களும் உணர்வுகளும் சமுதாயத்தினால் அழிக்கப்படக் கூடாதென்பது என் கருத்து.”

ஆசிரியரின் கூற்றுக்கள் சில மேற்கண்டவை. இந்தப் பின்னணியிலேயே நாம் அவருடைய கதைகளை அணுகுதல் வேண்டும்.

இலங்கையின் இரண்டாவது சிறுபான்மை சமூகத் தினர்களாக முஸ்லிம்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களில் 90 சதவீதத்திற்கும் அதிகமானோர் தமிழ் பேசுகின்றனர். தமிழை நேசிக்கின்றனர். மதத்தால் இஸ்லாமியர்களாகவும் இனத்தால் முஸ்லிம்களாகவும் முச்சால் தமிழர்களாகவும் அவர்கள் வாழ்கிறார்கள் என்பது சிறிது மிகையாகத் தென்பட்டாலும் அதில் பெருமளவு உண்மையும் இருக்கிறது. ஈழத்து முஸ்லிம்களில் முன்றில் ஒரு பகுதியினர் கீழ்க்கு மாகாணத்தில் குறிப்பாக மட்டக் களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களில் வாழ்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட இந்த முஸ்லிம்களின் வாழ்வில் அப்பகுதி தமிழர்கள் வாழ்வின் சாயல் இருப்பதைக் காண முடிகிறது. இது இயல்பே.

சமுத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் முஸ்லிம் மக்களின் பங்கு விதந்துரைக்கத் தக்கது. சமுத்து முதல் தமிழ் நாவலாசிரியர் என் முழுத்தமிழ் நாவல் பரப்பிலும் கூட முதல் நாவலாசிரியர் எனக் கருதப்படும் சித்தி வெப்பை முதல் இன்றைய எண்ணற்ற ‘புதுக்கவிதைக்’

காரர்கள் வரை பலரும் பற்பல விதங்களில் தமது பதிவேடு களை அளித்துள்ளனர். வரலாற்று ஆசிரியர்கள் தொகுத் தும் வகுத்தும் பகுத்தும் காட்டும்போது இந்த உண்மை தெரியவரும். அக்காலம் வரும்வரை கிடைக்கும் தொகுப்புகளைக் கொண்டு, மனப்பதிவுகளாக சில அவதானிப்புகளை மாத்திரமே தெரிவிக்க முடியும். அத்தகைய ஒரு அலுவலையே இங்கு நான் செய்ய முற்படுகிறேன்.

சிறுக்கைகளைப் பொறுத்தமட்டில் அ.ஸ.அப்துஸ் ஸமதுவின் இந்தத் தொகுப்பே ஈழத்து முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கைப் பகைப்புலத்தில் எழுதப்பட்டதாக இருக்கிறது. ஏனைய எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் இன்னும் தொகுப்பாக வெளிவரவில்லை.

'எனக்கு வயது பதின்மூன்று' என்ற தொகுப்பில் இடம்பெற்று உள்ள இக்க்கைகள் லேசான உணர்வுகளை மேல்ல எழுப்புவன். இவை சாமான்யமான கதைச் சம்பவங்களை அல்லது உணர்வுகளைச் சித்திரிப்பனவாக மேலெழுந்தவாரியாகத் தோன்றினாலும், உள்ளுணர்வில் சிறிது இத்தை அல்லது சஞ்சலத்தைத் தோற்றுவிப்பவை. அதுவும் ஒரு கலையழகுதான். அத்தகைய கதைக்கு ஓர் உதாரணமாக 'நெருஞ்சிமுள்'ளைக் காட்டலாம். உண்மைச் சம்பவம் ஒன்றிற்குக் கற்பனை மெருகிட்டு ஒருவித தார்மீக உணர்வை ஆசிரியர் புலப்படுத்த முற்படுகிறார். இருந்த போதிலும் கதை நிகழும் இடம் தவிர்ந்த, கலப்புப் பண்புகள் கொண்ட கொழும்பு போன்ற நகரங்களில், கதாமாந்தர், இக்க்கையில் வரும் கழர் போன்று சித்திரிக்கப்படுவாரா என்பதும் ஆராயத் தக்கது.

இக்கையில் நெருஞ்சிமுள் ஒரு குறியீடாகவும் இரட்டை அர்த்தம் உடையதாகவும் வருகிறது. கழரின் நெர்சிலும் ஒரு நெருஞ்சிமுள் போல அந்தப் பெட்டைக் குருவியின் மாண்ட நிலை இருக்கிறது. 'சமுதாயம் என்பது கிணறுக்குள் விழுந்த செம்மறியாட்டு மந்தையின் கதை போன்றதே' என்ற உவமை கதைக்குப் பொருத்தமாகவே அமைகிறது.

ஆசிரியரின் உவமைகள் நயக்கத்தக்கவையாக இருக்கின்றன என்பதற்கு மற்றுமோர் எடுத்துக்காட்டு 'தங்கை' என்ற கதையில் வரும் ஆரம்ப பந்திகளாகும். கிழக்கிலங்கைத் தமிழில் நல்ல பரிச்சயமுள்ளவர்களுக்கு இந்தக் கதையில் இடம்பெறும் சாதாரண பேச்சுவழக்கு - குறிப்பாக அப்பகுதி முஸ்லிம்களின் தமிழ் - கதாபாத்திரங்களுக்கு இடையிலான உண்மையான, நேர்மையான உறவை யதார்த்தபூர்வமாகக் காட்டுகின்றது. சிறுக்கைக் குரிய இலட்சியங்களில் ஒன்று எதிர்பாராத முடிவு என்பர் சிலர். அதற்கேற்றவாறு சிறிது திகைப்படிட்டும் முடிவு கதைக்கும் கவர்ச்சியூட்டுகிறது. இக்கையே 1961ஆம் ஆண்டு சிலோன் ஒப்ஸேவர் பத்திரிகையில் வெளியாகியது.

'மசக்கை' என்ற கதையில் பக்கீர்மாரின் வாழ்க்கைக் கோலங்களை வெகு அனாயாசமாகக் காட்டுகிறார் ஆசிரியர். உண்மையில் முன்பின் இது பற்றிக் கேள்விப்படாத எனக்கு, கதையில் வரும் சம்பவங்களை உணர்வால் அனுபவிக்க முடிந்தது. இது ஒரு சுவையான கதைமட்டுமன்றி உட்பொருள் கொண்டதாகவும் வாசகரின் கற்பனைக்கு வேலை வைக்கும் முடிவைக்

கொண்டதாகவும் இருக்கிறது. இந்த விதத்தில் அப்துஸ் ஸமது சிறுக்கை நுட்பங்களை நன்கு தெரிந்து அறிந்தவர் என்பது தெரியவருகிறது.

ஆசிரியர் வெறும் உருவவாதியல்லர். முற்போக்கான சிந்தனைவாதி என்பதற்கு விளக்கமாக 'சாணைக்கூறை' என்ற கதை அமைந்துள்ளது. இந்தக் கதையில் வரும் சுபைதாவின் கடிதம் இலக்கிய நயமும் சிந்தனைத் தெளிவும் பண்பான போக்கும் கொண்ட ஒரு நவீன மூல்லிம் பெண்ணின் எழுத்து என்பதை அறிமுகம் செய்கிறது. அதில் இழையோடும் ஒருவித இரக்கபாவம், அதனை அந்த உணர்ச்சி மேலீடாகச் செல்லாமல் ஆசிரியர் பார்த்துக் கொண்டார். மனதில் ஒருவித அரிப்பை, துழாவும் பண்பை இக்கதை ஏற்படுத்தி விடுகிறது.

தொகுப்புத் தலைப்புக் கதை, ஆசிரியர் கூறியிருப்பது போன்று 'தற்றுணிபுள்ள கதாபாத்திரம்' ஒன்றைக் கொண்டது. வரவேற்கத்தக்க கதை. கிழக்கிலங்கை மூல்லிம்களின் கிராமியச் சுவையை அறிய இக்கதையைப் படித்துப் பார்க்கலாம். அதுமட்டுமல்ல. காணிச் சிரிக்குத்தம் என்ற பெயரில் இடம்பெறும் சில தில்லு மூல்லுகளையும் கதை சொல்லாமல் சொல்கிறது. கூடவே யதார்த்த நிலையில் உணர்ச்சிகளின் சலனங்களையும் காட்டுகிறது.

'சாவின் எல்லை' என்ற கதை தாம்பத்திய உறவின் நெருக்கத்தையும் பொருளாதார அவல நிலையையும் மனச்சாட்சியின் கிளறல்களையும் காட்டி நிற்கிறது.

இந்தத் தொகுப்பில் இடம் பெற்ற பல கதைகளில் முக்கிய பாத்திரங்களாக பெண்களே வருகின்றனர். பெண்களின் மனோத்துவத்தை ஆசிரியர் உளவியல் ரீதியில் பகுத்தாராய்ந்திருப்பவர் என்பதை உணர்த்தும் விதமாக நடமாட விட்டிருக்கும் பாத்திரங்களின் கட்டுக்கோப்பு அமைந்துள்ளது. 'வர்ணபேதம்' ஒரு காவிய நயம் செறிந்த ஒரு பெண்ணின் சிருங்காரக்கதை. 'இதயக்கதவு', 'மனவடிவு' ஆகியவற்றையும் அப்படியே விபரிக்கலாம். ஆனால் இக்கதையின் முடிவு சிறிது அதீத நாடகப் பண்பு வாய்ந்ததாக இருக்கிறது.

இறுதியாக "மனிதன் உண்மையை அடைவதற்கு மாயை அவனை எவ்வளவு தூரம் உழலச் செய்கிறது. தெய்வ அருள் இல்லாமல் அவனை விட்டும் நீங்காது" (ஆசிரியர் விளக்கம்) என்பதை வலியுறுத்தும் 'அவனும் நானும்' என்ற கதையும் 'சர்ப்பு' என்ற கதையும் சமயச் சார்புடைய தத்துவக் கதைகளே.

ஆசிரியர் நான் முன்னர் கூறியது போன்று சிக்கலான சித்திரிப்புகளில் ஈடுபடாமல், இலேசான சம்பவங்களை அலட்டிக் கொள்ளாமல் சித்திரித்துக் காட்டும் முயற்சியில் கதைகளை எழுதுகிறார். அதுவும் ரசிக்கத்தக்கதே.

- 'இனிமை' ஜெவரி, 1978.

□□□

16

## சிந்தனைச் சர்க் கவிதைகள்

(7-22 கவிதைகளுக்குரிய மதிப்பீடு)

“துமிழிலக்கிய வளர்ச்சி நெறிகளை ஆங்கில மொழி வாசகர்களுக்கு எடுத்துக் கூறும் முக்கிய பணியினைச் செய்துவரும் K.S.சிவகுமாரன், பெயர் விமர்சக ஆய்வாளர்களுள் சேர்க்கப்படுதல் அவசியமாகிறது.” -டாக்டர்.கா.சிவத்தம்பி (சமுத்தில் தமிழ் இலக்கியம் - பக்கம். 139)

‘சிந்தனைச் சர்க் கவிதைகள்’ என்ற தலைப்பில், இலங்கையில் பிறந்து, கண்டாவில் வாழ்ந்த மறைந்த செல்வராஜகோபால் என்ற அறிஞர் எழுதிய நூலிலே, கவிஞர் மேற்கோள் காட்டிய பகுதி இது.)

கவிதை : 7

பெரும்பாலான கவிதைகள் காவியங்களாகவும் கற்பனைகளாகவும் இருப்பதுடன் பல எழிலைப் பாடுவதாகவும் இருக்கின்றன என்றும் ஆனால் பாட்டாளி தரமுயர்த்தக் கவிதைகள் இல்லை என்றும் கருத்துப்பட மரபமைதியில் முதற் பகுதி அமைகிறது.

இரண்டாவது பகுதியில் கவிதையில் மயங்காமல் நன்று நோக்கமாகிய ‘சமத்துவம்’ நிறைவேற உழைப்ப நாகவும் கவிஞர் பறைசாற்றுகிறார். ‘விழலுக்கு உழைத்தெவரும் இளைக்க ஏவேன்’ எனும் வரிகள் நன்கு விழுந்துள்ளன.

இரண்டு பகுதிகளையும் ஒருங்கு சேர்த்துப் படிக்குங்கால் கவிஞரிடத்து எழுந்த உள்ளத்துணர்ச்சிகள் தங்கு தடையின்றி வெள்ளமெனப் பெருக்கெடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. கருத்துக்கள் வரவேற்கப்படுமாயினும் எதுகை மோனைச் சிறப்புக்காகவே வரையப்பட்டதாக இக்கவிதை அமைகிறது என்பேன்.

கவிதை : 8

இயற்கையையும் ஜீவராசிகளையும் ரசித்துக் கவிஞர் பாவோதுவது மரபு. ஆனால் இங்கு கவிஞர் தனக்குப் பசியென்று வந்த பொழுது தான் வியந்தவையே தனக்குப் பசி தீர்க்க வேண்டும் என்று கூறுகிறான். அந்த அளவிற்கு தொழில் தேடித் துவண்டு பசியால் அவன் வாடுகிறான். இங்கு கசப்புணர்ச்சி அவனுக்கு மரபுக்கு எதிராகச் செல்லத் தூண்டுகிறது. அந்த அளவில் இது ஓர் புதுமைக் கவிதையே. இருந்த போதிலும் கையாண்ட சொற்கள் எடுத்துக் கொண்ட பொருளுக்கேற்ப வீறு கொண்டவையாக இல்லை. சம்பிரதாயச் செயற்கையாய் இருப்பதனால், (உதாரணமாக : ‘மான்காள்’ ‘ஆகா சுவையே’ ‘கதிரோன் ஒளியில்’) கவனத்தை ஸர்க்கத் தவறுகிறது.

**கவிதை : 9**

இழிவரலாக எதுகை மோனெக்குக் கவன்ஞ் செலுத்தி சற்றே ஒத்திசை சரிய எழுதப்பட்ட கவிதை. சமூக நையாண்டி தெரிய வருகிறதுதான் ஆயினும் சொல்ல வந்ததை இன்னும் இறுக்கமாகச் சொல்லி யிருக்கலாம். உவமான உவமேயங்களை உள்ளடக்கிய படிமங்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம்.

**கவிதை : 10**

'கற்பு' என்பதற்குப் புது விளக்கமும், உளவியல் சார்ந்த பார்வையும், சமுதாய நிலை, ஏளனமும் நன்கு வரப்பெற்ற கவிதை.

**கவிதை : 11**

மற்றுமொரு புதிய பார்வை: நடைமுறைக்கொவ்வாத முட நம்பிக்கைகளைக் கையுதற விரும்பும் பார்வையிது.

**கவிதை : 12**

வெறுமனே கண்முடித்தனமான தமிழ்ப் பற்று என்று கூறமுடியாது இக்கவிதையை. தமிழ் மொழியினதும், இலக்கியத்தினதும் அருமை பெருமை எல்லாம் உலகத்தார் முன்னரைக் காட்டிலும் கூடுதலாக அறிய வருகிறார்கள் என்பது மெய்யே.

**கவிதை : 13**

மற்றுமொரு நையாண்டிக் கவிதை. கற்பனை நயமுண்டு.

**கவிதை : 14**

இதுவும் சமுதாய நிதர்சனங்களைக் கூறுகிறது. தொனிக்கும் கிண்டல் நன்றாகவே வந்து விழுந்துள்ளது.

**கவிதை : 15**

ஏனைய கவிதைகளிற் போலவே இக்கவிதையில் கிண்டலும் நடைமுறைச் சித்திரமும் உள்ளன.

**கவிதை : 16**

உள்பபாங்கையும் சமூக நிலையையும் எடுத்துக் காட்டும் கவிதை. விதவையின் நிலைமை இரங்கற் றொனியில் கூறப்படுகிறது.

**கவிதை : 17**

மணமாகாப் பெண்களின் நிலைமையையும், தாங்கள் புதுமைப் பெண்ணாக மாறவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தையும் சுட்டிக் காட்டுகிறது. புதுச் சிந்தனை.

**கவிதை : 18**

அரசியற் - காவியத்தின் மையப் பொருளுடன் ஒப்பிட்டுச் சொல்லும் பாங்கு மேலானது.

**கவிதை : 19**

கவிதை சுட்டும் சம்பவமும் ஆனால் பரிச்சியமில்லை. ஆயினும் 'தாழ்த்து' என்ற பிரயோகமும் தொனியும் ரசிக்கத் தக்கனவே.

கவிதை : 20

வெடிக்கையான கற்பனையுடன் சூடிய கவிதை.

கவிதை : 21

அக்காலப் பாணர் பற்றியும் இக்காலப் பாணர் பற்றியும் ஒப்பிட்டுப் பேசுங் கவிதை. இக்காலத்தில் உள்ள எல்லாரையும் பண்பாடற்ற பாணர் என்று கூற முடியா விட்டாலும் கவிஞரின் கூற்றில் நியாயமிருக்கிறதுதான்.

கவிதை : 22

அரசியல்வாதிகளின் பேச்சு குடிகாரன் பேச்சுப் போல என்று உருவகஞ் செய்கிறார். எனவே வாக்காளர் ஆராய்ந்து வாக்கைச் செலுத்த வேண்டும் என்கிறார்.

பொதுவாக இக்கவிதைகள் அனைத்தும் சமுதாயப் பார்யையும் சமூகப் பணியை நிறைவேற்றவும் நேரக்கண் கொண்டவை. யாவும் மரபு வழி சார்ந்ததாகவும், செழுமையானதாகவும் இருக்கின்றன. பாரதிதாசன் - பாரதி செல்வாக்கே அதிகம் காணப்படுகிறது. இத்தொகுதி நல்ல அறுவடை என்றே கூறலாம்.

- 'சிந்தனைச் சரம்' - பாரதி நூற்றாண்டு வெளியீடு - 01.08.1981.

□□□

17



## சிட்டுக்குருவிகளும் வானம்பாடியும்

அங்கையன் கயிலாசநாதன் அவர்கள் 1942 முதல் 1976ஆம் ஆண்டு வரை. இலங்கையில் பிறந்து வாழ்ந்து அகால மரணமடைந்த திறமைசால் எழுத்தாளர். இவருடைய எழுத்துக்கள் இவர் மறைவின் பின்னரே வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன. இதற்காக இவருடைய துணைவியார் இராசலட்சுமி அம்மானுக்கு நாம் நன்றி தெரிவித்தேயாக வேண்டும்.

1960களில் தமிழ் மொழி மூலம் பல்கலைக்கழகப் பட்டம் பெற்ற புதிய எழுத்தாளர்கள் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக்கு வளம் சேர்க்கத் தொடங்கினர். இவர்களுள் சிலர் இன்று உடனிகழ்கால ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்துவகைகளை முன்னணிச் சிற்பிகளாகத் திகழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களுள் மூன்று நான்கு பேர் முகிழ்ந்து களியுமுன்னரே இவையதில் காலமானார்கள்.

செ.கதிர்காமநாதன், ‘அங்கையன்’ என்ற புனை பெயரில் எழுதி வந்த கயிலாசநாதன், க.நவசோதி, கலா பரமேஸ்வரன், இன்னும் ஓரிருவர் இவர்களுள் அடங்குவர்

இவர்களுள் கயிலாசநாதன் சிறிது வித்தியாச மானவர். இவர் தமிழ் இலக்கிய உலகுடன் மாத்திரம் தமது பரிச்சயத்தை மட்டுப்படுத்தவில்லை. அதற்கும் மேலாக பிறமொழிக் கலை இலக்கியங்கள் தொடர்பான தேடல்களையும் மேற்கொண்டார். ஆங்கில மொழியிலும் தேர்ச்சி பெற முயன்றார். இது காரணமாக புற உலகப் பார்வைகளும், அக உலக நுழைபுலங்களும் இவர் ஆளுமையைப் பன்முகப் பாங்காக வளரத் துணை புரிந்தன. இருந்த போதிலும் இவர் ஆற்றல்களை இவர் வாழ்ந்த காலத்திலேயே ஆற அமர இருந்து நம்மால் கணிக்க முடியாமற் போய்விட்டது. அவசர உலகிலே, உதிரி, உதிரியாகப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த இவர் ஆக்கங்களையோ, வாளைவி மூலமான பங்களிப்புக் களையோ அவ்வப்போது அவதானித்தோமேயன்றி, கனதியான கணிப்புக்கு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

இந்தப் பகைப்புலத்தின் பின்னணியில் ‘சிட்டுக் குருவிகளும் வானம்பாடியும்’ என்ற இவருடைய குறு நாவலில், ‘கயிலாசநாதன் காணும் சமுதாயம்’ தொடர் பாகச் சில அவதானிப்புக்களை இங்கு பதிவு செய்வோம்.

முதலிலே ‘சமுதாயம்’ என்ற சொல் பற்றிய ஒரு விளக்கம். தலைசிறந்த தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர்களுள் ஒருவரான ஜெயகாந்தன் அவர்கள் ‘சமூகம் என்பது நாலு பேர்’ என்றொரு நாவல் எழுதியிருப்பது இங்கு நினைவுக்கு

வருகிறது. இங்கு நாம் சமுதாயம், சமூகம், தோழமை, சமதருமம், கூட்டு வாழ்வு போன்ற தமிழ்ச் சொற்கள் உணர்த்தி நிற்கும் கருத்துப்படி மக்களையும் மனதிலிருத்த வேண்டும்.

இவற்றின் அடிப்படையிலே நாம் நோக்குகையில் ‘சமுதாயம்’ பற்றிய ஒருவரின் விளக்கம் ஒரே சீரானதாக, ஒரே வாய்ப்பாடு கொண்டதாக அமையாமலும் இருக்கலாம். ஏனெனில் ‘சமுதாயம்’ என்பது பல தனிமனிதர்களை உள்ளடக்கியது. இருந்த போதிலும் தேவை கருதி, ஒருமைப்பாடு கொண்டதாகச் சமுதாயம் பெரும்பாலும் செயற்படுகிறது. சமுதாய நீரோட்டத் தினின்று விடுபட்டு எதிர் நீச்சல் மேற்கொள்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். புதுப்பாதைகளை அமைத்துக் கொடுக்கும் தனிமனித ஆளுமை கொண்ட கலைஞர்களும் எழுத் தாளர்களும் சம்பிரதாயங்களை மீறிய படைப்பாளிகளாக விளங்கியிருக்கின்றனர்.

இவர்களுடைய நோக்கில், சமுதாயப் பார்வை இருவிதமாக அமையலாம். ஒன்று : பிரத்தியட்ச வாழ்வு தொடர்பான இவர்களுடைய நோக்கு. இது புற உலகம் சம்பந்தப்பட்டது. இரண்டு : இவர்களுடைய அக உலகம். இந்த அக உலகத்தில், இவர்கள் காணும் சமுதாயம், புற உலகத்தினின்றும் வேறுபட்டதாக அமையக் கூடும்.

அங்கையன் கயிலாசநாதனிடம் 1970களில் வலியுறுத்தப்பட்டு அனேகமாக எல்லா ஈழத்தாளர்களிடையேயும் வேறுள்ளிய சமூகப் பிரக்ஞா இருந்தமை எதிர்பார்க்கப்பட்டதொன்றே.

எழுத்தாளரே, கலைஞரே சமூகத்தினின்று முற்றாகவே தனிமைப்பட்டு விளிம்பு மனிதராய் இருக்க முடியாது. யாவருமே சமூகத்தின் தாக்கங்களுக்கு உட்பட்ட விளை பொருள்களே. ஆயினும், சாமான்ய மானவர்கள் போல கலைஞர்களும், எழுத்தாளர்களும் சாதாரணமானவர்கள் அல்லர். இவர்கள் சற்று வித்தியாசமாக இருப்பதனாலேயே இவர்களுடைய படைப்புகள் மூலம் புதுப் பரிமாணம் கொண்ட அறிவையும், அனுபவத்தையும் நுகர்வோர் பெறுகின்றனர்.

இந்த இடத்திலே, ஒரு விஷயத்தை நாம் ஒதுக்கி வைக்க முடியாது. நாகரிகம் என்ற போர்வையில் நமக்குள் சில ஒழுக்க சீலங்களை நாம் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். அதனால் அந்த விஷயம் பற்றி நாம் அதிகம் பேசுவதில்லை. அதுதான் பால் இயல்புக்கம் எனப்படும் Sex Instinct. இணைவிழைச்சு எழுச்சி எனப்படும் Sex Urge Libido எனப்படும் இந்தப் பாலுணர்ச்சியில் உந்துதல் அக்காலம் தொடக்கம் இக்கலாம் வரை சகல கலைஞர் களிடமும் எழுத்தாளர்களிடமும் இருப்பதும் அவர்கள் படைப்பாளிகளாயிருப்பதற்குச் காரணம் எனலாம். ஆனால் ஒன்று காமஞ்சார்ந்த படைப்புகள் நேர்த்தியாக வடிவம் பெறும். இதனை Erotic Literature என்பார்கள். அதேசமயம் இழிபொருள் இலக்கியமும் உண்டு. இத்தகையவை ஆபாசமான வருணனை கொண்டவை. இதனைத்தான் Pornography என்கிறார்கள். பின்னையது கண்டிக்கத்தக்கது. முன்னையது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது.

கயிலாசநாதன் 1960களின் பிற்பகுதியிலும் 1970களின் முற்பகுதியிலும் உலகெங்கும் இடம்பெற்ற சமூக வாழ்நிலை

மாற்றங்களினால் ஓரளவு கவரப்பட்டவர். Permissiveness எனப்படும் கட்டாய வற்புறுத்தல்களினின்றும் விடுபட்ட தாராளப் போக்கு, திரைப்படங்களிலும், நாடகங்களிலும் உடலின் முற்பகுதிகளை நிர்வாணமாகக் காட்டும் Frontal Nudity போன்றவை மேற்குலகில் சகஜமாக இடம் பெற்ற தொடர்களின்.

தமிழராகிய நாம் நமது பாலுணர்ச்சிகளை மறைத்து, அடக்கி வைக்கப் பழகிக் கொண்ட சமுதாயத்தினர். எனவே, கட்டுப்படுத்தப்பட்ட வரையறைக்குள்ளேயே இத்தகைய பாலுணர்வுகளை வெளிப்படுத்த வேண்டிய வர்களாகவும் இருக்கிறோம்.

அதே சமயம், சமுதாயம் என்பது தேக்க நிலை யிலுள்ள ஒன்றல்ல. Society is not static. It is dynamic இயக்காற்றல் கொண்டது.

கயிலாசநாதனின் இந்தக் குறுநாவலில் ஆசிரியரின் புறவயம் சார்ந்த சமுதாயப் பார்வையையும், அகவயம் சார்ந்த பார்வையையும் நாம் காண்கின்றோம். அதாவது கயிலாசநாதன் காணும் சமுதாயம் இன்னதுதான் என்று நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதத்தில் பொருள் கொண்டு விளங்கிக் கொள்கிறோம். நான் எவ்வாறு பொருள் கொண்டுள்ளேன் என்பதை விளக்க, இக்குறு நாவலிலிருந்து சில எடுத்துக் காட்டுக்களைப் பார்ப்போம்.

இந்த நாலுக்கு முன்னுரை வழங்கிய பேராசிரியர் சி.சிவசேகரம் குறிப்பிட்டுள்ள சில வரிகள் நினைவு படுத்தத்தக்கவை. அவர் கூறுகிறார்:

‘சிட்டுக் குருவிகளும் வானம்பாடியும்’ நாவலில் வருகின்ற மனிதர்கள் நிசமானவர்கள். அவர்களது உணர்வுகள் நிசமானவை. கதைக்குரிய சமூகச்சூழல், தமிழ் நடுத்தர, உயர்தர வர்க்கம் சார்ந்தது.’

இக்கூற்றின்படி இக்கதை யதார்த்தபூர்வமானது எனப் பெறப்படுகிறது. கயிலாசநாதனின் சமுதாயப் பார்வை அக நோக்கிலும், புற நோக்கிலும் அவர் படைத்துள்ள கதை மாந்தர்கள் வழியாகவே வெளிப் படுகிறது.

இக்கதை நிகழும் காலம் 1970கள் எனக் கூற இடமுண்டு. அதாவது, ஏற்ததாழ இன்றைய காலகட்டத் தில் சமூகம் என்பது பெரிதும் மாறுபடத்தொடங்கி விட்டது. முன்னைய சமூக மதிப்புகள், விழுமியங்கள், தலைகீழாகி விட்டன என்று எனது வயதுக்காரர்கள் கூறக்கூடும். ஆகையால் 1975க்குப் பின் உதித்த இளம் பராயத்தினருக்கு இக்கதை மூலம் கதாசிரியர் காட்டும் சமுதாயம் மிகவும் பிற்போக்குத் தனமான உணர்ச்சிக் கனிவு காட்டுவதாகத் தோன்றக் கூடும். நமக்கும் கூட, இது ஒரு Sentimental ஆன Idealistic ஆன Romantic கதை போல தோன்றுவது இயல்பே. சென்றிமென்றால் என்பதை உணர்ச்சிக் கனிவு என்றும் ஐடியலிஸ்றிக் என்பதை இலட்சிய நோக்குடையதென்றும் ரொமானிக் என்பதைச் சிருங்காரப் பாங்கானது என்றும் பொருள் கொள்வோம்.

அப்படியிருந்துங்கூட, இக்குறு நாவல் சித்திரிக்கும் காலப் பகுதியையும், இது எழுதப்பட்ட காலப் பகுதி யையும் நாம் புறக்கணித்து இக்கதையை ஆய்வுக்கெடுத்துக்

கொள்ள முடியாது. ஒரு படைப்பை நாம் அணுகும்பொழுது அதன் Contextஐ குழமைவை கருத்திற் கொண்டே மதிப்பீட்டை வழங்க வேண்டும் என்பது இலக்ஷியத் திறனாய்வு நெறிமுறைகளில் முக்கியமான தென்பதை நாம் அறிவோம்.

இக்கதை நிகழும் காலகட்டத்தில் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பழகிய முறை, யாழ்ப்பாண, கொழும்புச் சமூக நிலைமைகள், ஏற்றத் தாழ்வுகள், நலிந்தோர் வாழ்நிலை, தியாகங்கள் போன்றவற்றை யதார்த்தபூர்வமக ஆசிரியர் சித்திரிக்கிறார் எனவே நாம் கொள்ளல் வேண்டும். அவருடைய சமூக நோக்கு வலியோருக்கும், மெலியோருக்குமிடையே நடைபெறக்கூடிய ஒரு சிறு போராட்டமாகவே வெளிப்படுகிறது. எனவே கயிலாச நாதன் காணும் சமுதாயம் யதார்த்தபூர்வமாக இருக்கும் அதே வேளையில் ஓர் இலட்சியப் பாங்கானதாகவும் இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். ஆசிரியரின் கனவு இலட்சியம் சார்ந்தது. இதனைத்தான் சி.சிவசேகரம் இவ்வாறு குறிப்பிட்டார்:

‘பாத்திரங்களின் பண்பின் சாதகமான அம்சங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள முதன்மை, உத்தமமான பாத்திரங்களே கதையில் உலா வருவதான் ஒரு மயக்கத் துக்கு இடமளிக்கின்றது. கதைக்குரிய குழலுக்கு அப்பாற்பட்டு முழுச் சமூகமும் சார்ந்த ஆசிரியரின் சமூகப் பார்வையை விரிவு படுத்த இப்படைப்பு அதிக இடமளிக்கவில்லை.’

இது சி.சிவசேகரத்தின் கூற்று, உண்மையே ஆயினும், கதாசிரியன் தான் எடுத்துக் கொண்ட பொருளாட்டன்

நின்று விடுவது சிறப்பு என நான் கருதுகிறேன். சிவசேகரம் அவதானிப்பது போல 'மனித நேயம் என்பது கீழ்த்தரமான பொருளியற் கண்ணோட்டத்தை மீறி நிற்க வேண்டும்' என்ற பார்வையை நூலில் பொதுவாகவே நாம் காண முடிகிறது.

கயிலாசநாதன் போன்று பல எழுத்தாளர்கள் அக்காலத்தில் மு.வரதராசன், அகிலன், நா.பார்த்தசாரதி, கல்கி சிருஷ்ணமூர்த்தி, வஷ்மி, அனுத்தமா, ஆர்.வி. போன்ற தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர்களின் இலட்சிய நாவல்களிலும் சாண்டில்யன், எல்.ஆர்.வி. போன்ற சிருங்கார வருணனைகளை எழுதியவர்களின் ஈர்ப்புக்கும் உட்பட்டேயிருந்தனர்.

கயிலாசநாதன் காணும் புறவயச் சமுதாயம் நிதர்சனமாகவும், இலட்சியப் பாங்காகவும் அமைந்த அதே வேளையில் அகவயமாக அவர் கண்ட சமுதாயம், தமிழ் மரபு என்ற கட்டுக் கோப்பை மீறிய உளவியல், உடலியல் பாங்காகவே அமைந்தது. புஷ்பாவும் செந்திலும் (பார்க்க: பக்க.27) கொள்ளும் உடற் ஸ்பரிஸம், அக்காலத்தில் சமுதாய முரண் கொண்டதாக இருந்திருக்கும். அதே போல, செந்தில் - தவம் ஸ்பரிஸம் (பார்க்க: பக்கங்கள் 44-50) செந்தில் - புனிதா உறவுகள் இதனைக் கொடிட்டுக்காட்டுகின்றன.

- 'மல்லிகை' 37வது ஆண்டு மலர். ஜனவரி 2002.
- 'அங்கையன் கயிலாசநாதன்' நூலில் (2010) இடம்பெற்றது.

□□□

## 18



# யாழ்ப்பானப் பெண்ணின் ஆங்கில நூல்

மானிப்பாயில் பிறந்து, கொழும்பில் வாழ்ந்து சிங்கப்பூரில் குடியேறியுள்ள சத்யா இப்பொழுது தமது மகள் தர்ஷணாவின் பல்கலைக்கழகப் படிப்புக்காக தனது சீக்கிய இனத்தைச் சேர்ந்த கணவர் அமெரிகா சிங்குடன் ஆஸ்திரேலிய நகரமாகிய Brisbane இல் தற்காலமாகத் தங்கியிருக்கிறார். இவர் ஓர் ஆங்கில மொழி நாவலாசிரியர். இவர் எழுதிய நூல்கள் பற்றிய விபரங்கள் Amazon இணையத் தளத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவரை சிங்கப்பூரிலும், அண்மையில் கொழும்பிலும் இருத்தவை சந்தித்துள்ளேன்.

இவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய மூன்று நாவல்களா வன: Touched by Jesus Ma. I Promise, Ripples of Love. இவை பற்றி எனது கணிப்புகள் ஆங்கில பத்திரிகைகளில் ஏற்கனவே வெளியாகியுள்ளன. 'அமெஸோன்' இணையத் தளத்திலும் படித்தறியலாம்.

இவருடைய படைப்புகள் ஆன்மீகம் சார்ந்தவை. Felt Experience என்று சொல்லத்தக்க பட்டறிவு, பட்டனுபவம் வெளியிடுபவையாவன கதைப் பொருள் களைக் கொண்டவை. இவருடைய கதைகள் அனைத்துமே இங்கிலாந்து சம்பந்தப்பட்டவையாகும். பாத்திரங்களும் ஆங்கிலேயராவர். இங்கிலாந்து போன்ற பிற நாடுகளில் வசித்து வந்த சத்யா அமெரிக்கிங், தனது சொந்த ஆன்மீக அனுபவங்களைத் தமது நாவல்கள் மூலம் தொட்டுக் காட்டுகிறார்.

இவருடைய எழுத்துக்கள் ஆன்மீக வெளிப்பாட்டை வெளிபடுத்தும் அதே வேளையில், ஆக்கபூர்வமான யதார்த்தம் நிரம்பிய புனைகதைகளாகவும் மினிர்கிள்றன. ஆங்கில மொழியில் இவர் பெற்றிருக்கும் தேரச்சியும், கதை எழுதும் நுட்பங்களைத் தெரிந்துகொண்டு வாசகர்களை கவர்ந்திமுக்கும் ஆற்றலும் இவரை உலகளாவிய எழுத்தாளராகக் கணிக்கச் செய்கிறது.

உள்ளெலாளி மூலம் நாம் இறைவனுடன் உறவாட வாம் என்ற கருத்தை நேரடியாக இல்லாது விட்டாலும் கூட, தமது ‘மெய்யுள்’ என்ற நாவில் மறைந்த மு.தளையசிங்கம் குறிப்பிட்டிருப்பதை இந்த இடத்தில் நான் நினைவுட்ட விரும்புகிறேன்.

சத்யா தமது சொந்த தெய்வ தரிசனங்களைத் தமது பாத்திரங்கள் வாயிலாக, தமது இலகுவான கதைப் பின்னல் நுட்பத்துடன் எழுதியிருப்பது மிகவும் பாராட்டத் தக்கது.

இவருடைய மூன்று நாவல்களினதும் கதைப் பின்னலை (Plots) இங்கு எடுத்துக் கூற முன் வரவில்லை. ஆங்கிலம் தெரிந்த வாசகர்கள் இந்நால்களைப் படித்து தமது அனுபவங்களையும், எழுத்து விருத்தி செய்து கொள்ளும் வாய்ப்பையும் பெறக் கூடும்.

இக்கட்டுரை அவரை நமது வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் எழுதப்பட்ட குறுகிய அவதானிப்புக்களே.

- ‘கொழுந்து’- 30. பெப்ரவரி / மார்ச் 2010.

□□□

முடியாதிருக்கின்றது. தற்காலிகமாகப் போற்றப்படும் ஒரு சிறுக்கை தர்க்கரீதியாகவே இலக்கிய மதிப்பைப் பெற்றுவிட்டது என்ற முடிவுக்கு வர இயலாது.

19

## எழுத்துச் சிறுக்கதைத் திறனாய்வு

எழுத்து உடனிகழ்கால இலக்கிய வரலாறு மிகமிகச் சுருங்கியது. இக்காலத்தில் இங்கு பிரயத்தனமெடுக்கப்பட்டு வளரும் இலக்கிய வகை ‘சிறுக்கதை.’ அங்கீகரிக்கப்பட்ட இலக்கிய வகைகளுள் சிறுக்கதையும் ஒன்று என்ற முறையில், ஈழத்தில் எழுதப்படும் சிறுக்கதைகள் இங்குள்ள விமர்சகர்களினால் பரிசீலிக்கப்படுகின்றன. உடனுக்குடன் தெரிவிக்கப்படும் பகுப்பு முறை அல்லது விளக்க முறை விமர்சனங்களும், மதிப்புரைகளும், ஆய்வுகளும், இரண்டை வெளிப்பாடுகளும் தற்காலிகமானவை. படைப்பாளியை ஊக்குவிக்கு முகமாக எழுதப்படுபவை. அவற்றுள் சில கண்டனச் சாயல் படிந்தவையாயிருந்தால் தவிர்க்க முடியாது. அவை அவ்வாறு எழுதப்பட்டிருக்கலாம். தீர்க்கதரிசனமான, வலுவான, தரமான மதிப்பீடுகளை, ஈழத்து இலக்கிய விமர்சகர்கள், ஈழத்துச் சிறுக்கதைகளைப் பொறுத்த வரையில் தற்பொழுது செய்ய

காலம் என்ற வரையறைதான் முக்கியமாக ஒரு படைப்பின் சிறப்பையும், வாழ்வையும் தீர்மானிக்கின்றது. குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் எழுதப்பட்ட ஒரு கதை ஏனையவற்றிலும் பார்க்கச் சிறிது குறிப்பிடத்தகுந்தது அல்லது பிரமாதமானது என்றால் அது ஏதோ தலைசிறந்தது, மகத்தானது, கலைப் புதையல் என்றெண்ணிய மன மயக்கத்தில் கட்டுண்டிருந்தால் தேக்கந்தான் விளைவாகும். நமது எழுத்தாளர்களிற் சிலர் அப்படியானதொரு போலியுணர்வான நிலையிலிருக்கிறார்கள். சீக்கிரத்தில் விடுபட்டுக் கொள்ளல் அவசியம்.

குறுகிய காலத்தில் நம்மிடையே வளர்ச்சியுண்டு. மறுப்பதற்கில்லை, ஆனால் வளர்ச்சி வேறு, சாதனை வேறு, சிகரத்திற்கே எட்டிச் சென்று விட்டனர் என்றவர்களும், என்றழைக்கப்படுபவர்களும் ககனக்கிளையினின்று மெல்ல மெல்லப் புகார் மண்டலத்தூடாகச் சமநிலைக்குத் தவழ்ந்து வருதல் விரும்பத்தக்கது.

எமது எழுத்தாளர்களின் சிறு கதைகளில் ஆழத்தையும், விஸ்தாரத்தையும், வீச்சையும், தாக்கத்தையும், மெருகையும் எடுத்த எடுப்பிலேயே இக் குறுகிய காலத்தில் எதிர்பார்ப்பதே தவறு. அங்ஙனம் அச்சிறப்புகள் இருக்கின்றன. உலகத்துச் சிறுக்கதைகளுடன் ஒப்பிடத்தக்க அளவிற்கு நமது சிறுக்கதைகள் எல்லாம் பூரணத்துவம் அடைந்து விட்டன என்ற முறையில் ‘இலக்கிய

விமர்சனஞ்' செய்ய முனைவது செயல் முறையில் நடைபெறக்கூடியதொன்றல்ல; நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொண்டு குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டுவதை ஒக்கும்.

பிரக்ஞரு பூர்வமாகவோ, அல்லாமலோ நமது ஈழத்துச் சமூகம் தூரிதகதியில் மாற்றமடைந்து கொண்டு போகின்றது. சூழ்நிலைகள், பிரச்சனைகள், மதிப்புகள், வேகங்கள், தாக்கங்கள், மனவிகாரங்கள், தொடர்புகள் அனைத்திலுமே மாற்றம். சிக்கலுக்குள் சிக்கல், தெளிந்த நீரோடை போன்ற சமூக நிலைகள், அரசியற் தாக்கங்கள், வெளியுலகின் அமுக்கம் போன்ற பற்பல கொந்தளிப்பு களிடையேயும், கோமளாஹம்ஸ கவர்க்க வாழ்வுகளிடையேயும் உள்ள மாற்றத்தினாடாக எமது எழுத்தாளர்கள் சிற்சில போக்குகளைக் காட்டுகின்றனர் தமது கதைகளில். இதை அவர்கள் தாமாகவே அறிந்தோ அறியாமலோ செய்கின்றனர். இந்த நிலையில் அவர்கள் ஆழமாழமாய்ச் சமீயோடி முத்தெடுக்கவோ பரவலாக நீச்சலடிக்கவோ, எதிரிடையாக மிதக்கவோ முடியாது. ஏனெனில் எமது கடல் இன்னும் பெருகவில்லை. குமிறியெழவில்லை. வெள்ளப் பெருக்காகவில்லை. அக்காலம் வரும் வரை நம்மை நாம் மறக்காமல் ஸ்திரமாக, உறுதியாக, நம்பிக்கை யுடன் சமத்து உடனிகழ்கால எழுத்துவகில் பவனி வருவோம். வரலாற்றுப் பார்வை கொண்டு இலக்கிய விமர்சனஞ்' செய்வதற்கும் அப்பொழுது காலம் சாதகமாக இருக்கும். தற்பொழுது இலக்கிய விமர்சனம் உள்ளடக்கும் உட்பிரிவுகளில் கவனஞ்' செலுத்தி வாசக இரஸனையையும், வாசகர் கூட்டத்தையும், தரமான எழுத்தாளர்களையும் உருவாக்கி வருவோம்.

- 'தேனருவி', செப்டம்பர், 1963.



## 20

# மாறிவரும் திறைப்படத் திறனாய்வு முறை

**1994** டிசம்பர் 28 முதல் 1995 டிசம்பர் 28 வரை சினிமா நூற்றாண்டு விழா உலகெங்கிலும் கொண்டாடப் பட்டு வருகிறது. இலங்கையிலும் இது தொடர்பாக ஒரு விழா ஜூலை மாத முற்பகுதியில் நடைபெற்றது.

'சிமைட்டோகிராப்' என்ற கருவியை இரண்டு பிரெஞ்சு சகோதரர்கள், ஒகஸ்டே (1862 - 1954), ஹூயி (1864 - 1948) கண்டுபிடித்தனர். இந்தக் கருவி மூலம், முதல் தடவையாக சினமா என்னும் 'சலனப் படிமம்' உருவாகியது. லுமியே என்ற இந்த சகோதரர்களால், 1895 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 28 ஆம் திகதி, பாரிஸிலுள்ள ஓர் இந்தியச் சிற்றுண்டிச் சாலையில் முதல் தடவையாகத் திறையில் ஒரு சலனக்காட்சி காட்டப் பட்டதும் சினமா வரலாறு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ரயில்

வண்டி ஒன்று ரயில் நிலையத்தை நோக்கி வரும் காட்சியே அங்கு காட்டப்பட்டது.

ஹுமியே சகோதரர்கள் இந்தக் கருவியைக் கண்டு பிடிக்க, முன்னோடியாகச் சிலர் உழைத்தமையையும் நாம் மற்றதலாகாது. இன்று சினமா ‘ஏழாவது கலை’யாகக் கருதப்படுகிறது.

சினமாவுக்கென ஒரு வரலாறு இருப்பது போல, சினமா விமர்சனத்துக்கும் ஒரு வரலாறு இருக்கிறது. அகன்ற திரைக்கும் சின்னத் திரைக்குமாக எடுக்கப்படும் திரைப்படங்களின் மதிப்பீட்டு அனுகுமுறையும் காலத்திற்குக் காலம் மாறுபட்டு வந்திருக்கிறது. ஒளி, நிழல், அசையும் படிமங்கள், ஓலி இவற்றின் கலார்த்தியான நிர்மாணம் சினமா என்பர். கடந்த 30 ஆண்டுகளாக சினமாவும் ஒரு கலை வடிவந்தான் என்று கொரவிக்கப் படும் அளவிற்கு, அதன் தரம் உயர்ந்து வந்திருக்கிறது என்பர் விமர்சகர்கள்.

மேலை நாடுகளிலும் ஆசிய நாடுகளிலும் சினமாவைப் பல்கலைக்கழக மட்ட ஆய்வுக்கு உட்படுத்தும் ஒரு நிலைக்கு நாம் வந்துள்ளோம். பல நூற்றுக்கணக்கான நூல்கள் பல மொழிகளிலும் வெளிவந்து கொண்டிருக் கின்றன. இந்த ஆய்வு நூல்களும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை களும் விமர்சனங்களும் பிரமிக்கத் தக்கவைகயில் இருக்கின்றன.

இந்தியாவிலுள்ள பூனை நகரிலே திரைப்பட / தொலைக்காட்சிப் பயிற்சி நிலையம் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு பிரம்மாண்டமான நூலகமும் இருக்கிறது.

அத்தனையும் சினமா தொடர்பான அச்சிலமைந்த ஆய்வுகள். திரைப்படச் சுவடிகள் நிலையத்திலும் படங்களுடன் நூல்கள், சஞ்சிகைகளும் இருக்கின்றன. 1990ஆம் ஆண்டில் ‘திரைப்பட விமர்சன’ப் பயிற்சிக்காக நான் அங்கு சென்றபொழுது, உலகத் திரைப்படங்கள் ஒரு இருநூற்றைப் பார்த்துப் பயன்டையவும் சில நூல்கள், ஆய்வுகளைப் படிக்கவும் வாய்ப்புக் கிட்டியது.

சம்பிரதாயமான முறையில் ஒரு திரைப்படத்தைப் பார்த்து விமர்சனங்களை எழுதியும் ஒலிபரப்பியும் வந்த எனக்கு இந்தப் பயிற்சி புதுமாதிரியான அனுகுமுறைகளை ஏற்படுத்தித் தந்தது. அந்த முறைகளை நான் பிரயோகிக்கின்றேனா என்பது வேறு விஷயம்.

நாடகம், அரங்கியல், ஓவியம், நாட்டியம், கட்டிடக்கலை, இசை, கவிதை, புனைக்கதை, தத்துவம், கலை இலக்கியக் கொள்கைகள், சமூகவியல், உளவியல் போன்ற துறைகளில் ஓரளவாகுதல் பயிற்சி பெற்றவர்களே, அன்மைக்காலத் தலைசிறந்த உலகக் கலைத்துவப் படங்களைப் புரிந்து அளவிட முடியும் என்ற உண்மை தெரியவந்துள்ளது. அதற்காகவே, அடிப்படைப் பட்டதாரக் கல்வியைப் பெற்ற ஆய்வறிவாளர்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்துத் திரைப்பட விமர்சனப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

உலக நோக்கு விசாலமடையவும் புத்தறிவு பரவலாகப் பிரயோகிக்கப்படவும் உள்ள ஒரு நிலையில் சினமாவை அனுகும் முறை மேலும் நவீனத்துவம் பெறத் தொடங்கியது.

ஜனரஞ்சகக் கலாசாரம், பிரச்சினைகளுக்கான புறக்காரணங்கள் ஆகியன பற்றிய ஆய்வுகளைத் தொடர்ந்து, திரைப்பட விமர்சனம் புதுப் பரிணாமம் கொள்ளத் தொடங்கியதெனலாம்.

சினமாவை ஓர் இழிவான பார்வையில் அனுஞு வதை விடுத்து அதனை (ஜனரஞ்சகமானதோ கலைத் துவமானதோ)ப் பிறிதொரு கலைவடிவாகப் பார்க்கும் பார்வை கலை ஏடுகளில் பிரதிபலிக்கத் தொடங்கியது.

ஜனரஞ்சக சினமாதானே என்று வணிக நோக்குள்ள படங்களை ஒதுக்கித் தள்ளாமல், அவற்றையும் விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தும் பக்குவம் இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ளது. படிமங்கள், காட்சிப் பிரமாணங்களை அர்த்தம் புரிந்து விளங்கப்படுத்தும் பண்பு இக்கால விமர்சனத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் எனலாம்.

கலை, இலக்கிய விமர்சனங்கள் அனுஞுமுறை காலத்திற்குக் காலம் மாறுபட்டு, விரிவடைவது போல், திரைப்பட விமர்சன அனுஞுமுறைகளும் மாறுபட்டு வருகின்றன.

- 'முகில்', செப்-அக், 1995.

□□□

21

## சோவியத் யூனியனில் திரைப்படத் திறனாய்வு

ஒலக திரைப்பட வரலாற்றை நாம் படித்துப் பார்க்கும் பொழுது, திரைப்படத் துறையின் முக்கிய அம்சங்களுள் ஒன்றான திரைப்பட விமர்சனத் துறை பற்றியும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

உண்மையான திரைப்பட விமர்சன முறை சோவியத் யூனியனில்தான் ஆரம்பித்தது எனலாம்.

'தி ஆர்ட் ஒப் த மூவிங் பிக்ஷர்' (வச்சல் விண்ட்ஸே), 'த போட்டோ ப்ளே: எ ஸைக்கலொஜிக்கல் ஸ்டடி' (ற்புகோ மன்ஸ்டர்பேர்க்) ஆகிய இரு நூல்களும் 1917க்கு முன்னர் வெளிவந்த போதிலும், அவை திரைப்படத் துறையை நுண்ணிதாக விமர்சிக்கவில்லை.

மொஸ்கோவிலே அரச திரைப்படப் போதனா நிலையம் ஒன்றை வெவ் குலைய்ஷோப் ஸ்தாபித்தார். அங்கு வி.ஐ.புடோவ்கின், சார்ஜி அய்ஸென் ஸ்டைன் போன்றவர்கள் பயின்று வந்தனர்.

'மொன்டாஜ்' என்பதை மிகவும் அழகாக முதலில் விபரித்து விளக்கியவர் குலெஷ்வோப், அவர் கூறினார் :

'வெஷாட்களை அடுத்தடுத்து இணைத்தல் மொன்டாஜ்'

'முன்கூட்டியே தீர்மானித்த ஒழுங்கின் பேரிலே வெஷாட்களை இணைத்தல் மொன்டாஜ்.'

'சினிமாத் தொடர்பான அம்சங்களை ஒழுங்கு படுத்தல் மொன்டாஜ்'

குலெஷ்வோப் வரித்த திரைப்பட விமர்சனக் கோட்பாடு அடிப்படையில் இன்னும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட போதிலும், சில குறைபாடுகள் அவர் அனுகுமறையில் காணப்பட்டதைப் பிற்கால விமர்சகர்கள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். உதாரணமாக ஒரு வசனத்தில் வரும் சொல் எப்படியோ, 'வெஷாட்' என்பதும் அப்படியே என்று அவர் கூறினார். வசனம் போன்றது 'சீக்குவென்ஸ்' என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். இவை முழுமையான வியாக்கியானங்கள் இல்லை என்றும், உள்ளடக்கத்தை விட உருவத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார் எனவும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

குலெஷ்வோப்பைத் தொடர்ந்து புடோங்கின், 'மொன்டாஜ்' சம்பந்தமான விளக்கங்களை அளித்தார். படத்தொகுப்புத்தான் (எடிட்டிங்) 'மொன்டாஜ்' என்று புடோங்கின் கூறினார். திரைப்படக் கலையின் அடிப்படையே படத்தொகுப்புத்தான் என்பது அவர் விளக்கம்.

அய்சென்ஸ்டென் கருத்துப்படி, 'வெஷாட்' என்பது இன்னொரு 'வெஷாட்' டுடன் மோதல் வேண்டும். இணையக் கூடாது.

இதற்கிடையிலே, மொன்டாஜ், டிசொல்வ், உவைப் போன்ற பிரயோகங்கள் வழக்கத்திற்கு வரவும் திரைப்பட விமர்சன மொழியும் புதிய அர்த்தங் கொள்வதாயிற்று.

ரேமண்ட் ஸ்பொட்டிஸ்வுட் என்பவர் 'எ கிராமர் ஓப் த பில்ம்' என்ற புத்தகத்தை வெளியிட்டார். 52 வருடங்களுக்கு முன் எழுதப்பட்ட இப்புத்தகம் அக்காலத்திலே பொருத்தமுடையதாக இருந்தது.

'பில்ம் எஸ் ஆர்ட்' என்ற புத்தகத்தை ரூடோல்ப் ஆண்ணொலம் எழுதினார். அவருடைய கணிப்பின்படி, புகைப்படம் முழுக்க முழுக்க யதார்த்த பூர்வமானதல்ல. இவர்கள் எல்லாம் மௌனம் படங்களை மனதிற் கொண்ட தமது விமர்சனக் கருத்துக்களை வெளியிட்டனர்.

அந்தே பளின் என்பவர் முக்கியமான திரைப்படக் கோட்பாடுகளை வகுத்தவர். இவர் துரதிர்ஷ்ட வசமாக காலம் வருமுன்னமே 1958ல் காலமானார். திரைப்படப் போக்கிலே இரண்டு விதமான கூறுகள் இருப்பதை இவர் அவதானித்தார். மொன்டாஜ் என்பது ஒன்று. 'மிஸி யோன் ஸேன்' என்பது மற்றொன்று.

'மிஸி யோன் ஸேன்' என்பது நாடகத்துறை யிலிருந்து திரைப்படத் துறைக்கு வந்ததொரு பிரயோகம். மேடை நாடக நெறியாளர் எவ்வளவு நுட்பமாகக் கவனம்

செலுத்துவாரோ, அதேபோன்று திரைப்பட நெறியாளரும் நுட்பமாக ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்பது இப்பதம் குறிக்கும் அர்த்தம். இன்னொரு விதத்தில் கூறினால், நடிப்பு முதல் ‘ஷாட்’ வரை எல்லா அம்சங்களையும் நெறியாளரே முன் கூட்டியே ஒருமுகப்படுத்தி ஒழுங்கு படுத்துகிறார். ஜ்ஞான் ரெனோர் உவில்லியம் உவைலர், ஓர்ஸன் உவெல்ஸ் போன்ற நெறியாளர்கள் இந்த ரகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

படங்கள் யதார்த்த பூர்வமாக அமைய வேண்டும் என்பதே பளினின் விருப்பம். ஆனால் ‘மிலி யோன் ஸென்’ உத்தி முறை போதுமானதாயில்லை. “உப் போக்கஸ்” என்ற உத்தி முறையும் தேவைப்பட்டது. அதாவது ஒரே சமயத்தில் ஒரு காட்சியில் - பகைப்புலமும் முன்னணியும் காட்டப்படுவது ‘உப் போக்கஸ்’.

இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்திற்குப் பின்னர் நவைதார்த்தப் படங்கள் உருவாயின. ரொபர்டோ ரொஸ்லீனியின் ‘ஒப்பின் லிட்டி’, ‘பைஸன்’, விக்டோரியோ டெ விகாவின் ‘த பைஸிக்கிள் திவ்’ ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கவை.

திரைப்படக் கோட்பாளர்களுள் மற்றொருவர்சிக்ப்ரெட் க்ராகெளர் ‘தியறி ஒப் பில்ம்’ என்ற நூலை எழுதினார். இவர் புகைப்படக் கலை பற்றி விரிவாக எழுதிவிட்டு புகைப்படம், கலை என்றும், திரைப்படம் கலையில்லை என்றும் கூறினார். இயற்கையைப் பிரதிபலிக்கையில் திரைப்படம் ‘சினமா’ என்றும், யதார்த்தச் சூழல் இல்லாதவை ‘சினமா இல்லை’ என்றும்

இவர் விளக்கம் கொடுத்தார். வரலாற்றுப் படங்கள், கற்பனைப் படங்கள், புனைக்கதை தழுவிய படங்கள் அனைத்தும் சினமாப் படங்கள் அல்ல என்பது இவருடைய வாதம்.

50களின் பிற்பகுதியில் ‘ஒட்டியேர்’ என்னும் சித்தாந்தம் வலுப்பெறத் தொடங்கியது. நெறியாளரே ஆக்ககாரர் என்ற முறையில், நெறியாளர்களுடன் பேட்டி, அவர்கள் எழுதிய கட்டுரைகள் போன்றவை திரைப்பட விமர்சனத் துறைக்கு வழிகோலின.

இன் பின்னர் நடிகர் நடிகையர் தொடர்பான விமர்சனங்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. பார்க்க டெய்லர் என்பவர் எழுதிய ‘த ஹூாவிலூட் ஹவிஸானென்’ அவ்வாறான புத்தகங்களில் ஒன்று. ‘மஜிக் என்ட் மித் ஒப் த மூவீஸ்’ என்பது இவருடைய மற்றொரு புத்தகம்.

ஸெமியோட்டிக்ஸ்’ என்பது திரைப்பட விமர்சனத் துறையில் மற்றொரு அம்சமாகும். இலக்கிய விமர்சனத்தில் Structuralism இருப்பது போன்று, ஐதீக, புராணத் தொடர்பு கொண்டது இம்முறை. தரமுயர்ந்த இலக்கிய ஏடுகளில் இத்தகைய விமர்சனம் வெளிவரத் தொடங் கியது. படத்தின் அர்த்தம் சைகைகள், மறைபொருள்கள், குறியீடுகள் போன்றவை மூலம் உணர்த்துவிக்கப்படுகின்றன. கற்பிதங்கள் என்ற அடிப்படையில் திரைப்படம் இங்கு ஆராயப்படுகின்றது.

அன்மைக்கால திரைப்பட விமர்சன முறை பற்றிப் பின்னர் பார்ப்போம்.

- ‘மல்லிகை,’ பெப் - மார்ச், 1988.



22



## திரையும் திறனாய்வும்

து மழ்த் திரைப்படங்களை நல்ல முறையில் திறனாய்வு செய்யக் கூடிய எம்.கே.முருகானந்தம், ச.முருகானந்தம், உமா வரதராஜன், ரஞ்சகுமார் போன்ற தரமான எழுத்தாளர்களும், திறனாய்வாளர்களும் நம்மிடையே இருக்கின்ற போதிலும், நமது தமிழ் வார தீத்துகள், தமிழ்நாட்டில் ‘விமர்சனம்’ என்ற பெயரில் வெளிவரும் கட்டுரைகளை அப்படியே வெளியிட்டு வருவது வருந்தத்தக்கது. அங்குள்ளவர்கள் பத்திரிகைகளில் எழுதுபவை கூலிக்கு மாரடிக்கும் பாங்கு போன்ற வழவழாச் செய்திகளையே ‘விமர்சனம்’ என்று கருதி வெளியிட்டு வருகின்றன. அவை Film Criticism அல்ல, வெறுமனே Journalistic Gossplism. இருந்த போதிலும், அங்கு இலக்கியகாரராய் விளங்கும் சிலர் நல்ல திரைப்படத் திறனாய்வாளர்களாகவும் இருந்து வருகிறார்கள். குறிப்பாகச் சொன்னால் அசோகமித்திரன், வெங்கட் சாமிநாதன், தியோடோர் பாஸ்கரன் மற்றும் விலரின் பெயர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

நமது நாட்டு இலக்கிய வளர்ச்சி, திறனாய்வுப் போக்கு, கலாரசனை போன்றவற்றிற்கு ஊறு செய்பவையாகத் தமிழ்நாட்டு சினமா பத்திரிகைகளும், தொலைக்காட்சி நாடகங்களும் இருந்து வருகின்றன.

இது இப்படியிருக்கையில் நான் பெரும்பாலும் உலக சினமாப் படங்களையே அதிகம் பார்த்து மகிழ்கிறேன். முன்னர் வாணொலியிலும், பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் திரைப்படத் திறனாய்வு மூலம் தமிழ்ப் படங்களைப் பகுத்தாய்வும் பணியை ஏனைய நண்பர்களிடம் விட்டுவிட்டு, அவர்கள் அதிகம் கவனம் செலுத்தாத உலகத் திரைப்படங்கள் பற்றியே திறனாய்வு செய்து வருகிறேன். இவை இங்குள்ள ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

எம்.கே.முருகானந்தம் தமது சொந்த வலைப்பதிவில் சில தமிழ், பிறநாட்டுப் படங்களைத் திறனாய்வு செய்து அருமையாக எழுதி வருவதையும் நாம் நினைவுட்ட வேண்டும்.

- ‘ஞானம்’ கலை இலக்கிய சஞ்சிகை -  
மார்ச், 2010.

□□□

23



## திரைப்படத் திறனாய்வு

திரைப்படத் திறனாய்வுக்கு முதலில் தேவைப்படுவன. திரைப்படத்தின் நல்ல அம்சங்களை இனங்கண்டு இரசிக்கத்தக்க மனோபாவமும், விருப்பும் ஆகும்.

திரைப்படம் என்பது நெறியாளர் ஒருவரின் படைப்பு. அதனை நுகர, பார்வையாளர் முனைகிறார். தொடர்பாடலில் இவ்விரு தரப்பினரும் முக்கியமான பங்காளிகள். திரைப்படத் திறனாய்வாளரும் ஒரு பார்வையாளர்தான். ஆயினும் அவர் ஏனைய பார்வையாளரைவிடச் சிறிது வேறுபட்டவர். திரைப்பட விமர்சகரின் குறிப்புரைகளினால் ஏனைய பார்வையாளர்களும், திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களும் பயன்டைகின்றனர். திரைப்படத் திறனாய்வு மூலம் திரைப்படம் ஒரு கலைச் சாதனமாக வளர்ச்சி பெறும் வாய்ப்பும் ஏற்படுகிறது.

திரைப்படத் தயாரிப்பாளர் அல்லது நெறியாளர் ஒரு திரைப்படத்தை உருவாக்குகிறார். அது எளிதிற் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய படமாகவும் இருக்கலாம். ஆயினும் திரைப்பட உருவாக்கம் ஓர் ஆக்கப்பணியாகிறது. கூட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால், திரைப்படம் என்பது பல்வேறு அம்சங்களையும் உள்ளடக்கிய, சிக்கல் நிறைந்த ஓர் ஆக்கம் ஆகிறது. இந்த விதமான சிருஷ்டி ஆக்கத்தின் போது, கேட்கும் அல்லது பார்க்கும் அம்சங்களின் அமைப்பும் உருவாகிறது. இந்த உள்ளார்ந்த அமைப்பின் போது ஒரு கருத்து அல்லது ஓர் உணர்வு அல்லது திரைப்படத்துக்காக எடுத்துக் கொண்ட பொருள் சம்பந்தமான பல்தரப்பட்ட உறவு நிலைகள் திரைப்படம் என்ற வடிவம் மூலம் சித்திரிக்கப்படுகின்றன.

இந்த ஆக்க உருவாக்க முயற்சியின் போது திரைப்பட நெறியாளனின் உள்ப்பாங்கு, உணர்ச்சி, ஆய்வறிவு, மற்றும் தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தும் முறை ஆகியன சம்பந்தப்படுகின்றன. இவ்விதமாக ஒரு கலைப்படைப்பு உருவாகும் பொழுது, கலைஞருக்குக் கூட, தனது கலையாக்கத்தின் தன்மையை விளங்கப்படுத்த முடியாமல் இருக்கலாம். இந்த அம்சங்களைப் பிட்டு பிட்டாக எடுத்துக் கூறவும் அவனால் இயலாமல் இருக்கலாம். கலைஞர்களில் ஒருவன், சில வேளைகளில் இயல்புணர்ச்சித் தூண்டுதலினால் செயற்பட்டிருக்கலாம். தன்னையறியாமலே இவ்வித செயற்பாடு கலைப்படத்தின் உருவாக்கத்தில் இடம்பெற்றிருக்கலாம். இன்னுஞ் சில வேளைகளில் தர்க்கர்தியாகவும், தகுந்த சொற்களினாலும் தன்னை வெளிப்படுத்த முடியாமற் போயிருக்கலாம்.

இன்னுஞ் சில கலைஞர்கள் தமது படைப்பை விளக்கவும் விரும்புவது இல்லை. இங்குதான் தீரனாய்வாளரின் வருகை தேவைப்படுகிறது.

ஒரு நெறியாளனின் சிருஷ்டித் திறனின் விளைவாகத் திரைப்படம் உருவாகிறது. அது திரையில் காட்டப்படுகிறது. அது பொதுச் சொத்தாக மாறிவிடுகிறது. பார்வையாளர் எவருமே அதனைப் பார்த்து மகிழ்ந்து புரிந்து கொள்ளலாம். கலைஞரின் தனிச் சொத்தாக அதனை இனி மேலும் கொள்ள முடியாது. திரைப்படத்திற்கென ஒரு மொழி வடிவம் உண்டு. அந்த மொழி வடிவத்தினாடாக ஒரு கருத்துப் பரிமாறப்படுகிறது. உள்ளார்ந்த அமைப்புக் கூறுகள் ஊடாக இந்த பரிவர்த்தனை இடம் பெறுகிறது. சிருஷ்டியின் போது மர்மமாக விளக்க முடியாததாக இருந்த அம்சங்கள் எல்லாம் இப்பொழுது எவருமே பார்த்துப் புரிந்து கொள்ளும் விதத்தில் திரையில் காண்பிக்கப்படுகிறது.

படம் பார்ப்பவர், உளவியல் ரீதியாகவும், உணர்ச்சி ரீதியாகவும், ஆய்வறிவு ரீதியாகவும் படத்தை அனுகூ கிறார். படத்தைப் பார்த்து மகிழ்கிறார். புரிந்து கொள்கிறார். அல்லது படத்தை அவர் விரும்புகிறாரில்லை. புரிந்து கொள்கிறாரில்லை என்றாகிறது. பார்வையாளரின் உணர்ச்சி, ஆய்வறிவு, பண்பாடு போன்ற பண்புகள் போதுமான அளவு விரிவடையாதிருந்தால், அல்லது திரைப்படத்துக்கேயுரிய மொழியைப் பற்றிய அறிவு அவருக்குப் போதியனவு இல்லாதிருந்தால் படத்தை அவர் அனுபவிக்கவோ, புரிந்து கொள்ளவோ முடியாது.

சில வேளைகளில் நல்ல படங்களின் சிறப்பான அம்சங்களை முதற் பார்வையிலேயே கிரகித்துக் கொள்ளலாம் என்றில்லை. அல்லது பார்வையாளர் படத்தில் போதியளவு உன்னிப்பாக ஊன்றிப் பார்ப்பவராகவும் இருக்கமாட்டார் அல்லது அவர் வெறுமனே வயிப்பின்றிப் பார்ப்பவராக இருக்கலாம். அல்லது படத்தை திரையில் காட்டும் கருவியில் கோளாறு இருக்கலாம். அல்லது படத்தின் PRINT துலக்கமாக அமையாதிருக்கலாம். படத்தின் நெறியாளருக்கும் பார்வையாளருக்குமிடையே உள்ள தொடர்பு முறை சரியான முறையில் இடம் பெறாதிருக்கலாம்.

இப்படியான சந்தர்ப்பங்களிற்றான் திரைப்படத் தீரனாய்வாளன், பொருள் கொண்டு விளக்குபவனாகவும், ஆசிரியனாகவும் செயற்படும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. எனவே தீரனாய்வாளனின் முதற்பணி, எடுத்துக் கொண்ட கலைப் படைப்பை ஏனையோருக்கு விளங்கப் படுத்தி எடுத்துக் கூறலாகும்.

திரைப்பட விமர்சகர்கள் என்று கூறிக்கொள்பவர்கள் இரு வகையினர். ஒரு சாராரர் திரைப்பட நடிக நடிகையர் பற்றியும், வளர்ந்து வரும் படங்கள் பற்றியும் பிரசார தொனியில் எழுதுபவர்கள். இன்னொரு சாரார், உண்மையிலேயே திரைப்படங்களைப் பொருள் கொண்டு விளங்க வைத்து, விமர்சன அளவு கோல்களைப் பயன் படுத்துபவர்கள். ஆனால், உண்மையிலேயே திரைப்படத் தீரனாய்வாளர்கள் திரைப்படச் செய்தியாளர்கள் அல்லர்.

திரைப்படத் திறனாய்வு என்பது இலக்ஷியத் திறனாய்வு, நாடகத் திறனாய்வு போன்ற தனியான ஒரு துறையாகும். திரைப்படம் என்றால் என்ன என்பது பற்றி நிறைய நூல்கள் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், ரஷ்யன் போன்ற மொழிகளில் வெளிவந்துள்ளன.

HUGO MUNSTERBERG, BELA BELASZ, SEIGFREID KRACAEUR, SERGEI EISENSTEIN, ANDRE BAZIN, CHRISTIAN METZ போன்றோரின் எழுத்துக்கள் திரைப்படத் திறனாய்வாளருக்கு உதவுகின்றன. அமைப்பியல்வாதிகள், பெண்ணிலைவாதிகள், பின் நவீனத்துவவாதிகள் போன்றோரின் திறனாய்வு நோக்குகளும் திரைப்படத் திறனாய்வாளருக்குப் பயனளிக்கின்றன.

இதே போல, சில நெறியாளர்களின் திரைப்பட அனுகு முறைகளும் திரைப்படத் திறனாய்வாளருக்குப் பயனளித்துள்ளன. உதாரணமாக, GRIFFITH, FLAHERTY EISEN STEIN, CHAPLIN, JEAN RENOIR, ORSON WELLES, KURUSOWA, FELLINI, SATYAJIT RAI இன்னும் பலரைக் குறிப்பிடலாம்.

மேற்குலகில் திரைப்படத்துறை பல்கலைக்கழகம் மட்டத்தில் ஆராயப்படுகிறது.

திரைப்படத் திறனாய்வு எனும் பொழுது நாம் திரைப்பட வரலாறு, திரைப்படத் திறனாய்வு அனுகு முறைகள், திரைப்பட அழகியல் ஆகிய அம்சங்களுடன் திரைப்படத் தொழில் நுட்ப அனுகுமுறைகளையும் நாம் கருத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. சினமா தொடர்பான தொழில் நுட்ப அம்சங்கள் பற்றித்

திறனாய்வாளன் அறிந்திருப்பது அவசியமாகிறது. திரைப்படம் என்பது ஓர் உத்தி. பல்வேறு அசையும் ஒளிப்படங்களைத் துண்டு துண்டாக ஒளிப்பதிலுக் கருவி பதிலு செய்கிறது. அதே மாதிரி ஒலி வாங்கி பல்வேறு ஒலிகளின் கூறுகளை ஒலிப்பதிலு செய்கிறது. இவ்வாறான பல்வேறு துண்டுகளை ஓர் ஒழுங்கு முறையில் படத் தொகுப்பாளர் அமைத்துக் கொடுக்கிறார். அதற்கு முன்னதாகவே, படக்கதையின் மையக்கருத்து புலப்படும் படியான விதத்தில் திரைப்படப் பிரதி எழுத்தாளர் திரைக்கதையை அமைத்துக் கொடுத்து விடுவார். நெறியாளர் படத்தைக் கலைப்படைப்பாக உருவாக்க இவர்களுடைய பணிகள் உதவுகின்றன.

திரைப்பட உத்திகளை, உத்திச் சிறப்புக்காக மாத்திரம் பயன்படுத்துவதில்லை. அந்தப் பயன்பாட்டுக் காக அந்த அந்த உத்திகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதாவது உத்திகளைப் பயன்படுத்துவதனால், ஓர் அர்த்தம் ஏற்படுகிறது. படத்திலும் ஓர் அர்த்தம் தொனிக்கிறது.

கதை சார்ந்த திரைப்படம், மனிதர்களையும், மனிதர்களிடையேயுள்ள உறவுகளையும் கூறும் ஒரு கலைப்படைப்பு. மனித உறவுகள் என்று வரும் போது உடன் நிகழ்வாகவே பயன்மதிப்புகள் அல்லது விழுமியங்கள் பற்றிய எண்ணக்கருவும் ஏற்பட்டு விடுகிறது.

கூறப்படுவதும், கூறப்படும் முறைமையும் பிரித்துப் பார்க்க முடியாதவை என்பது மனித உறவுகளின் தொடர்பாடல் சம்பந்தப்பட்ட ஒன்றாகும். நெறியாளர்

வெற்றுத் திரையில் ஒரு கதையைச் சூறுகிறார் என்று மாத்திரம் கூறிவிட முடியாது. அவர் கதையைக் கூறுவதற்கு சில உத்திச் சாதனங்கள் தேவைப்படுகின்றன. திரைப்படத்தை, திரைநாடகப்பிரதி, ஒளிப்பதிவு நுண் அம்சங்கள், நடிப்பு, ஒளியமைப்பு, படத்தொகுப்பு, ஆய்வுக்கூட வேலைகள், இத்யாதி இவற்றில் அடங்கும்.

குறிப்பிட்ட ஒரு SHOTஐ எடுக்க, கமராவை எங்கு நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்று தீர்மானிப்பது தொழில் நுட்பம் சார்ந்த ஒரு தீர்மானமாகும். அதே வேளையில், அது சமூகவியல் துறைத் தீர்மானமும் கூட.. ஏனெனில் இரு பாத்திரங்கள் தமக்கிடையே ஓர் உறவை ஏற்படுத்துவதை முன்னர் அவ்வாறு உறவு இல்லாதிருந்த வேளையில் கமரா முன்னிலையில் ஒரு படிமம் இந்த SHOT மூலம் ஏற்படுகிறது. அவ்விதமான படிமத்தைக் காட்டும் பொழுது, அந்த உறவை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி நெறியாளர் பார்வையாளரைக் கேட்டுக் கொள்கிறார் எனலாம். எனவே ஒரு SHOTன் உள்ளே அமைவது தொழில் நுட்பப் பயன்பாட்டினால் எழுவது. அதே வேளையில் அது விழுமியம் சம்பந்தப்பட்டதாகவும் அமைகிறது. இதே போன்று படத் தொகுப்பும் தொழில் நுட்பம் சார்ந்ததாக அமையும். அதே வேளையில், இரண்டு படிமங்களை ஒன்றாகத் தொகுத்து விட்டால், அங்கும் விழுமியம் சார்ந்த நிகழ்வே ஏற்படுகிறது. இவ்வாறே படத்தயாரிப்பிலுள்ள ஏனைய அம்சங்களுமாகும்.

திரைப்பட உருவாக்கத்தின் உத்தி முறைகள் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை அலசி ஆராய்வதும் திரைப்படத் திறனாய்வின் முக்கிய பணியாகும். அந்த அடிப்படையிலேயே படத்தின் ஏனைய விழுமியங்கள் எவ்வாறு கலையைப் பரிவர்த்தனை செய்கின்றன என்பதை அறிவதும் திரைப்படத் திறனாய்வாகும்.

- 'கலைக்குரல்கள்' (மே, 1999) நூலில் இடம்பெற்ற வாணோலிப் பேச்சு.

□□□

24



## பார்க்கவேண்டிய பிறமொழிப் படங்கள்

நாம் பார்த்துப் பயன்டையக் கூடிய பல பிற மொழிப் படங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றுள் சிலவற்றைப் பட்டியல் போட்டுத் தருகிறேன்.

சரான், இன்று திரைப்படத் துறையில் நன்கு வளர்ச்சி பெற்ற நாடு. சரானியத் திரைப்படங்கள் இங்கு காட்டப்பட்டுள்ளன. ஜான் மாத மத்தியில் சரானியத் திரைப்பட விழாவொன்று கொழும்பில் இடம் பெறவிருக்கிறது.

மொஹ்சென் மக்ஹமல்பாப் என்ற நெறியாளர் உலகப் புகழ் பெற்றவர். இவருடைய படங்களுள் உழக்குபவன், இரு சில்லுமிதிப்பாளன், கஜார் வம்சத்தின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட படிமங்கள், காதலுக்கு ஒரு வேளை, சலாம் சினிமா, கம்பளியிலான தரைவரிப்பு, அறியாப் பருவத்தின் ஒரு கணம் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன.

1997 ல் திருவனந்தபுரத்தில் நான் பார்த்த படங்களுள் சில மறக்க முடியாதவை. இவற்றை நீங்கள் விடியோவில் பார்க்க நேர்ந்தால், எனது கூற்றை ஏற்றுக் கொள்வீர்கள். எஞ்சியவை ஒரே தரத்தனையுடைய தாகவும் இருக்கவில்லை.

படங்களின் பெயர், அடைப்புக் குறிக்குள் நெறி யாளரின் பெயர், எந்நாட்டுக்குரியது என்ற விபரங்கள் கீழே தரப்படுகின்றன.

காமமும் பழிக்குப்பழியும், (போல் கொக்ஸ், அவஸ்திரேவியா), டானிஸ் சார்மினின் சம்பவங்கள் (மைக்கல் க்ரைஹ்ஸல், ஓஸரியா), லாலு (ஸ்ரீநிவாஸ் கிருஷ்ணா, கனடா), செஞ்செரி (யேயிங் சினா), ஆண், பெண், பாவனையாளர் கையேடு (க்ளெர்ட் லெறுாச், பிரான்ஸ்), கனவுகளின் கிராமம் (ஹிகாஷி யொய்ச்சி, ஜப்பான்), மலைகளின் சிறைக்கைதி (சார்ஜி பொட்டரோவ், கஸாக்கிஸ்தான்), குற்றவேளை (ஜோர்ஜ் ஸ்லூய்ஸர், நெதர்லாந்து), இளைய சகோதரி (ரொபர்ட் யான் வெஸ்டிஜிக், நெதர்லாந்து), வீட்டுக்கு விரையத் துடிப்பு (ஜோர்ஸ் ஸ்லூய்ஸர், கார்டோங் டா சில்வா, நெதர்லாந்து, போர்த்துக்கல்), டாக்ஸி (கார்லோய் ஸெஸ்ரோ, ஸ்பெயின்), கலைந்த மௌனம் (ஊல்ப்காங் பனஸர், ஸ்விட்ஸர்லாந்து), இரகசியங்களும் பொய்களும் (மைக்லேய், ஐக்கிய ராச்சியம்), மரித்த மனிதன் நடக்கிறான் (டிம் ரொயின்ஸ், அமெரிக்கா), பெருக்கம் (ஹரலட் ராமிஸ், அமெரிக்கா), மறைவுலகிலிருந்து சில குறிப்புகள் (கரிவோல்கெள, அமெரிக்கா).

நான் பார்க்கத் தவறிய படங்கள் சில. அவற்றைப் பார்த்தவர்கள், சில நன்றாயிருந்தன என்றார்கள்.

**திட்டமிட்ட கொலை, கண்ஸாஸ் மாநகரம், பிரஜெ ரூத், பஸ்கியாட், புனித வாரம், சிற்றின்பச் சார்பான் கதைகள்.**

ஆசியாவிலிருந்து பல படங்கள் காட்டப்பட்டன. சினாவிலிருந்து அந்நியச் சந்திரன் பீச் மலர்ச்சி, இந்தோ ன்ஸியாவிலிருந்து மூனும் ஆடுகிறாள், ஈரானியிலிருந்து பாரி, மலேஷியாவிலிருந்து தீ கொழுத்தியவன், பிலிப்பீன்ஸிலிருந்து ப்ளோர் கொண்டெம்ப்ளோஷனின் கதை, சிங்கப்பூரிலிருந்து நூடின்ஸ் விற்பவன், தென் கொரியாவிலிருந்து உற்சவம், மூன்று நண்பர்கள், தாய்வானிலிருந்து ஆசங், தெற்கே விடைபெறுகிறேன், தாய்லாந்திலிருந்து மயில் இல்லம், துருக்கியிலிருந்து கரப்பொத்தான், வியட்னாமிலிருந்து தாயக ஏக்கம்.

**இலத்தின் அமெரிக்கப் படங்கள் சிலவும் குறிப்பிடத் தக்கவை.**

பொளவியாவில் இருந்து நம்பிக்கைக்குரிய விஷயம், ப்ரொஸியிலிருந்து நால்வர், கொலம்பியா, மெக்ஸிகோ, வெனிஸாவேலா நாட்டுத் தயாரிப்பான கறைகளின் கப்பல் வெனிஸாவேயிலிருந்து தோட்டம் பழங்களுடன் நிர்வாண மும் இப்படங்களாகும்.

தென்னாபிரிக்காவிலிருந்து ஜெமினாவும், ஜோனியும், போஸ்மனும், லேனாவும், ஓர் கனவு, ஃபியல்லாவின் பிள்ளை, சத்கரங்களும் சச்சரவுகளும், பீனா, நண்பர்கள், ஆசியன காட்டப்பட்டன.

மறைந்த இத்தாலிய நடிகர் மார்செல்லோ மஸ்ரோய்யான்னி நடித்த மூன்று வாழ்வுகளும் ஒரு மரணமும் என்ற படம் அவரை நினைவு கூரக் காண்பிக்கப்பட்டது.

அதே போல, மறைந்த போலந்து நெறியாளர் க்ரிஸிஸ்டேஃப் கியஸ்லோவ்ஸ்கி நெறிப்படுத்திய பின்வரும் படங்களும் 1997ல் திருவனந்தபுரத்தில் இடம் பெற்ற அனைத்துலகத் திரைப்பட விழாவில் காட்டப்பட்டன.

லொட்ஸ் மாநகரிலிருந்து நான் ஒரு போர்வீரனாய் இருந்தேன். எக்ஸ்குதிர் ஆளுக்குரிய முக்கிய விபரத்திரட்டு, மறுகரும்பலகை, வைத்தியசாலை, இராக்கண் காணியின் பார்வையில், எனக்குத் தெரியாது. வெவ்வேறு பருவப் பெண்கள் எழுவர். ஓளிப்பதிவுக் கருவியின் சாகஸம், ரயில் நிலையம், கதைக்கும் தலைகள், குருட்டு வாய்ப்பு, முடிவு இல்லை, தசாம்சக் கதைகள், கியோஸ்லோவ்ஸ்கி பற்றிய நான் இன்னார்.

**சிலி நாட்டு நெறியாளர் மிகுவெல் விட்டின் நினை வாக கற்பற சேதம் என்ற அவரது படம் காட்டப்பட்டது.**

**பி.ஏ.பக்கீர் என்ற மலையாளப் பட நெறியாளரும் நினைவு கூரப்பட்டார். அவ்வாறே ஸ்மிதா பட்டேலும்.**

துபன் சின்ஹாவின் கதாம்யினி, அபாக்கி, சம்பியா ஆசிய மூன்று வங்காளப் படங்கள் அடங்கிய இந்துநாற்றாண்டின் புதல்விகள் படமும் நெறியாளர் நினைவாகக் காட்டப்பட்டன.

மலையாளப் படங்களின் மீட்டல் காட்சியாகப் பின்வரும் படங்கள் காட்டப்பட்டன.

மார்த்தாண்ட வர்மா, செம்மீன், இருட்டின்டே ஆத்மாவு, ஓலவும் தீர்வும், நிர்மாலயம், எலிப்பத்தயம், ருக்மிணி, அனுபவங்கள் பலிச்சாக்கால், 1921 தினக்கலாழ்ச நல்ல திவசம், மஞ்சசித்ரதழை. பிறவி, ஓர் மகள் உந்தயிரிரக்கணம், அம்மா அறியேன், ஒரு வடக்கன் வீரகத்தாமக்கிப். தெய்வத்தினர் விகரிதிக்கள், உப்பு, அஸ்வத்தமவு, எஸ்தப்பன், நியூஸ்பேப்பர் போய், நீலக்குயில், அடமின்ட் வாரியேல்லூ, ஒரோ தூவல், கழுவுகோம், உன்னிக்கிட்டனு ஜோவிகிட்டி, குமார சம்பவம், கிஞக்கம், அமரம், பார்க்கவி நிலையம், சுக்ருதம், சம்மோளுமை.

இந்தப் படங்களின் திறனாய்வுக் குறிப்புகள் இதில் இடம் பெறவில்லை. வெறும் பட்டியலே. பட்டியல் மூலமாகுதல் வாசகர்கள் சில படங்களின் பெயர்களையாகுதல் அறிந்து வைத்து, பின்னர் இப்படங்களை விடியோ மூலமாகுதல் பார்க்கக் கூடும் என்பதற்காகவே இந்தத் தொகுப்பு.

இப்படங்கள் அத்தனையுமே கலைப்படங்கள் என்பார்கள். ஆனால் ஒரு சில மக்தானவை.

1990-1997 காலப்பகுதியில் நிறைய அனைத்துலகத் திரைப்படங்களை இந்தியத் திரைப்பட விழாக்களில் பார்த்து மகிழ்ந்தோம்.

- 'மல்லிகை' - ஜூன், 2001.



25

## ாலெய்ன் ரெனை (ALAIN RESNAIS) படங்கள் இரண்டு

குறிப்பிட்டதோரு நெறியாளரின் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட படங்களை அனைத்துலகத் திரைப்பட விழாக்களில் பார்த்தறியும், மகிழும் வாய்ப்பு நமக்குக் கிடைப்பதுண்டு. அத்தகைய சந்தர்ப்பம் 2008 இல எனக்குக் கிடைத்தது. கேரள அனைத்துலகத் திரைப்பட விழா அம்மாநிலத்தின் தலைநகரான திருவனந்தபுரத்தில் இடம்பெற்றது. Retrospective எனப்படும் நினைவுட்டலாக பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு முக்கிய நெறியாளரின் பல படங்கள் அங்கு காட்டப்பட்டன. அவருடைய பெயரின் உச்சரிப்பு அலெய்ன் ரெனை எனப்படும். பிரெஞ்சு/ஆங்கில மொழிகளில் அவர் பெயர் இவ்வாறு எழுத்துக்கூட்டப்படும் : ALAIN RESNAIS.

இந்த நெறியாளர் பிரான்ஸ் நாட்டின் உடன் நிகழ்காலச் சிறந்த நெறியாளர்களுள் ஒருவராகக் கருதப் படுகிறார். அண்மைக்கால திரைப்பட நெறியாளர்கள்/ இயக்குநர்களுள் இவரும் பேசப்பட்டு வருகின்றார். இவர் நெறிப்படுத்திய படங்களுள் பின்வருபவை திரைப்பட விழாவிலே காட்டப்பட்டன.

LAST YEAR AT MARIENBAD, HIRO SHIMA MON AMOUR,  
GUERNICA, EVEN STATUES DIE, NIGHT AND FOG, MURIEL,  
STRAVINSKY, SAME OLD SONG COEURS.

இவற்றுள்ளே இரண்டு படங்கள் பற்றிய சில திறனாய்வுக் குறிப்புகளைச் சிறிது பார்ப்போம். நினைவில் நின்றவற்றைத் தொகுத்துப் பார்க்கையில், கதைப்பின்னல் பற்றி மாத்திரம் இங்கு குறிப்பிடுவோம்.

அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் வெளிவந்த ரெனேயின் படம் ‘மாரியன்பாடில் கடந்த ஆண்டு’ என்பதாகும். பிரெஞ்சு மொழியில் பரிசோதனை எழுத்தாளராகக் கருதப்பட்ட அலெய்ன் ரொபே-க்ரிலே (ALAIN ROBBE-GRILLET) எழுதிய நாவலைன்றைத் தழுவி எடுக்கப்பட்ட இந்தப் படத்தின் திரைக்கதை வசனத்தை எழுதியிருப்பவரும் இந்த நாவலாசிரியர்தான். சுமார் 40 வருடங்களுக்கு முன் கொழும்பிலே இப்படத்தைப் பார்த்த பொழுது அந்நேரம் இப்படம் எனக்குப் புதிராக இருந்தது. பரிசோதனை எழுத்துக் களிலோ, திரையாக்கங்களிலோ பரிச்சயம் குறைவாக விருந்த காலம் அது.

குறிப்பிட்ட இந்தக் கதையின் போக்கு எப்படி விருந்தது என்றால்...

முன்னைய வருடத்தில் மாரியன் பாட் என்ற இடத்தில் ஓர் ஆணும் பெண்ணும் சந்தித்து உறவு கொண்டிருந்தனர். அந்தப் பெண்ணுக்கு ஏற்கெனவே ஒரு காதலன் இருந்தான். அவன் தன்னிடம் இருந்து அவள் பிரிந்து செல்வதை விரும்பவில்லை - அவ்வளவுதான். பின்னர் நெறியாளர் கையாண்ட உத்திமுறைகளினால் கதை வேறு உத்தி முறைகளைக் காட்டுகிறது.

அடுத்த ஆண்டிலே அந்த ஆண் மீண்டும் அவளைச் சந்தித்து உறவை நீடிக்க விரும்பினான். ஆனால் அவனுக்கோ முன்னைய உறவு நினைவுக்கு வருவதா யில்லை. அவள் நினைவெல்லாம் பிறிதோர் காலத்திலும் இடத்திலும்தான் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இது அவனுக்குக் குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகிறது. நமக்கும்தான். அவள் நினைவில் என்ன கோளாறு ஏற்பட்டது என்பதற்கு விளக்கமில்லை. அது அவ்வாறு இருக்க படத்தின் ஒளிப்பதிவு பிரமாதமாக அமைந்ததைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

அடுத்த படம் ‘ஹீரோவிமாவில் காதல்’ என்ற மற்றொரு ஆண்-பெண் உறவுப்படம். இந்தப் படத்தின் ஆரம்பத்திலேயே, இரண்டாம் உலகப் போரின் போது ஐப்பானிய நகரமாகிய ஹீரோவிமாவில் அணுகுண்டு போடப்பட்டதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகளைக் காட்டும் கதைசாரா விவரணப்படம் (Documentary) காட்டப்படுகிறது. இந்தப் படத்தில் ஓர் இளம் பிரெஞ்சு நடிகை, யுத்த எதிர்ப்புப் படம் ஒன்றை (anti-war film) எடுத்து வருவது காட்டப்படுகிறது. அது ஒரு புறமிருக்க இடது சாரிப் போக்குடைய நெறியாளரான அலெய்ன் ரெனே

தமது கோட்பாடான வன்செயல் கண்டிப்பு, துயர்தரும் நிகழ்வுகளைச் சித்திரிப்பதில் நாட்டமுடையவர் என்பதை நாம் கண்டு கொள்கின்றோம். ரேனே குடியேற்ற வாதத்தை, யுத்த வெறுப்பை ஆண் - பெண் உறவின் நுட்பமான பகுதிகளைச் சித்திரிப்பதில் முதன்மையாள ராக இருந்து வந்திருக்கின்றார் என்பதையும் நாம் கண்டு கொள்கின்றோம்.

அந்தப் படத்திலே, உத்திச்சிறப்புக்களின் நேர்த்தியையும், நேரிய நடிப்புத்திறனையும் நாம் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

இந்தப் படமும் யுத்தப் பின்னணியைக் கொண்ட ஒரு காதல் கதைதான்.

ஒரு பிரெஞ்சுப் பெண் இரண்டாவது யுத்தத்தின் போது ஜெர்மானியப் போர் வீரன் ஒருவருடன் உறவு கொண்டிருந்தாள். பின்னர் ஜப்பானில் அவள் படமெடுக்கச் சென்ற பொழுது, ஜப்பானிய கட்டடக் கலைஞர் ஒருவன் இந்தப் பெண் நெறியாளர் மீது மையல் கொள்கிறான். அவளும் இணக்கமாய் நடந்து கொள்கிறான். இருவரும் தத்தமது பழைய காதல் நிகழ்ச்சிகளையும், யுத்த விளைவுகளையும் நினைவூட்டி சஞ்சரிக்கின்றனர். ஒரிரவு இருவருமே ஒன்றாகக் கூடி மகிழ்கின்றனர். அவ்வளவுதான். அடுத்த நாள் காலை அவள் பாரிஸுக்குத் திரும்புகின்றாள்.

இருப்பியல்வாதம் (Existentialism) வெகுவாக கலை, இலக்கியங்களில் இடம்பெற்ற கால கட்டத்தில் ரேனே, அத்தத்துவ நோக்கிலே அநித்திய சம்பவங்களை வலியுறுத்

தும் படங்களை எடுத்தார் என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

சமூகவியலாளர்களும் பகுப்பாய்வாளர்களும் உவகை கொள்ளும் விதத்தில் ரேனே தமது படங்களை ஆக்கித் தந்துள்ளார் எனக் கூறலாம்.

இங்கு முழுமையான திரைப்படத் திறனாய்வை நான் மேற்கொள்ளவில்லை. கோடிகாட்டுவதற்காகச் சில செய்திகளைக் கூறிச் சென்றேன். அலெய்ன் ரெனே இருதடவை மனம் முடித்தவர். இவருடைய முதல் மனைவி ஓண்ட்ரே மோல்ரூ (ANDAREI MALRUX) என்ற பிரபல பிரெஞ்சு எழுத்தாளரின் மகளாவார். பின்னர் சபீன் அளீமா என்ற பெண்ணை மனம் புரிந்தார்.

நல்ல திரைப்படங்கள் என்று கூறப்படுவற்றைப் பார்க்க விரும்புவார்கள் ரெனேயின் படங்களையும் பார்த்து மகிழலாம். அவர் பற்றிய மேலும் தகவல்களை அறிய இணையங்களில் தேடுதலை மேற்கொள்ளலாம்.

- 'ஜீவநதி' - 32 - வைகாசி 2011.

□□□

26



## இங்மர் பேர்க்மன்

(14.07.1918 - 30.07.2007)

-மனித மன ஆழங்களை ஊடுருவித் தேடிய திரைக்கலைஞர்-

கடந்த ஆண்டில் (2007) மறைந்த தலைசிறந்த திரைப்பட நெறியாளர்களுள் ஒருவராகிய இங்மர் பேர்க்மன் என்ற ஸ்வீடன் நாட்டுக் கலைஞருக்கு அஞ்சலி செலுத்து முகமாகக் கடந்த டிசம்பரில் இடம்பெற்ற அனைத்துலகத் திரைப்பட விழா ஓன்றிலே அவர் நெறிப்படுத்திய படங்கள் திரையிடப்பட்டன. இந்தத் திரைப்பட விழா இந்தியாவின் கேரள மாநிலத் தலைநகரான திருவனந்தபுரத்தில் டிசம்பர் 07 முதல் 14 வரை இடம்பெற்றது.

அவ்வாறு திரையிடப்பட்ட இங்மர் பேர்க்மனின் படங்களுள் இரண்டை நான் மீண்டும் பார்த்தேன். அவையாவன்: Autumn Sonata (இலையுதிர் காலத்தில் இருவர் மீது மாறி மாறிவரும் உருவாக்கப்பட்ட சிலவழி இசைப்பா) என இப்படத்தின் அடிநாதத்தை நாம் பொருள் கொள்ளலாம். அடுத்த படம் Through a Glass

Darkly (இருள்மயமான கண்ணாடியூடாக). இவ்விரு படங்களையும் தவிர இந்த நெறியாளரின் ஏனைய படங்களும் காட்டப்பட்டன. அவையாவன்: The Seventh Seal (ஏழாவது முத்திரைச் சில்லு), The Virgin Spring (கன்னி நீரூற்று), Fanny and Alexander (ப்ருனியும் அலைக்ஷான்டரும்), Wild Strawberries (காட்டின் ஸ்டோபரிகள்).

இங்மர் பேர்க்மன் பற்றிய சில குறிப்புகளை முதலில் அறிந்து கொள்வோம். தமது 89ஆவது வயதில் கடந்த ஆண்டு ஜூலை மாதம் 30ஆம் திகதி இவர் உயிர்நீத்தார். திரைப்படத்துறை மாத்திரமல்ல நாடகத்துறையும் இவர் மூலம் செழிப்புற்றது.

பல உலகத் திரைப்பட நெறியாளர்கள் இங்மர் பேர்க்மனின் திரைப்பட இயக்கத்தினால் கவரப்பட்டவர் கள் என்று கூறப்படுகிறது. இது உண்மைதான். ஏனெனில் பின்வருபவர்களின் படங்களை நாம் பார்க்கும் பொழுது இங்மர் பேர்க்மனின் செல்வாக்கை நாம் அறிந்து கொள்கிறோம். காட்சியமைப்பு, உடையலங்காரம், ஓளிப்பதிவு, படத்தொகுப்பு அனைத்தும் படக்கதை நிகழும் காலத்தை ஓட்டியதாய் அமைந்து, நல்ல ‘சினமா’வைத் தேடிச் சென்று பார்க்கும் ரசிகனைப் பரவசப்படுத்திக் களிப்பூட்டுகிறது.

இங்மர் பேர்க்மனின் படங்களுள் எனக்குப் பிடிக்காத படமாக, மனச்சோர்வை ஏற்படுத்தும் படமாக Through a Glass Darkly என்ற படம் இருந்தமை, நெறியாளரின் குறைபாடல்ல, மாறாக ஸ்வீடன் நாட்டின் இருள்மயமான

பின்னணியை நான் அதிகம் அறிந்திருந்ததாக இருக்கக் கூடும்.

ஆகஸ்ட் ஸ்டின்ட்பேர்க் (August Strindburg) இன் நாடகத்தைத் தழுவியதாக இப்படம் அமைகின்றதோ என்று எனக்கொரு சந்தேகம்.

இந்தப் படத்தில் அளவுக்கும் அதிகமான வைதீக மறைக் குறிப்புகள் (Allusions) இருந்தமையும் எனது புரியாமைக்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

இந்தப் படத்தின் கதை என்ன கூறுகிறது என அறிய முனைந்தால், இவ்வாறு இனங் காணலாம்.

மனநோய்ச் சிகிச்சை விடுதியிலிருந்து சுகமாய் திரும்புகிறாள் கரீன் என்ற மணமாகாத பெண். இவளுடன் சேர்ந்து மொத்தமாக நான்கு அங்கத்தவர்கள் கொண்ட குடும்பம் தூரத்துத் தீவு ஓன்றில் விடுமுறையைக் கழிக்கச் செல்கின்றனர்.

கரீனின் தமிபி வளரிளம் பருவ நாடகாசிரியன். அவன் பெயர் மினஸ். அவனுக்கு சிறிது மனக்கோளாறு இருக்கிறது போல் தெரிகிறது. இவர்களுடைய தகப்பனின் பெயர் டேவிட். இம்மூவருடன் இன்னோர் எழுத்தாளரும் சேர்ந்து கொள்கிறார். தனது மகளின் உளத் தேய்வை அவதானித்து வரும் டேவிட் அவற்றின் அடிப்படையில் மாபெரும் இலக்கியப் படைப்பை உருவாக்க முற்படுகிறார். மகள் மீது பச்சாதாபங் கொள்வதை விடுத்து அவளின் துயர் கண்டு விகாரமாய் மகிழ்வு காணும் ஒருவராக டேவிட் தென்படுகிறார்.

இந்த டேவிட் குடும்பத்தோடு ஒட்டியவராகக் காணப்படவில்லை. ஒதுங்கி நின்று பிறத்தியான் போல் நடந்து கொள்கிறார். இதற்கிடையில் மகளுக்கு விரகதாபம், காம உணர்வு ஏற்படும் பட்சத்தில் தனித்து ஒதுங்கி சுய மைதுனம் செய்கிறாள்.

அவனுக்கும் அவள் தம்பிக்குமிடையில் பொருந்தாக் காமம் இருப்பது போல் உணர்த்துவிக்கப்படுகிறது.

ஒரேயாரு தடவை டேவிட் தனது மகனிடம் வாய் திறந்து உரையாடியபோது, மனம் புளகாங்கிதமடைகிறான்.

இதற்கிடையில் கரீனின் மனநோய் காரணமாக அவள் விசித்திரமான காட்சிகளையும், படிமங்களையும் காணகிறாள். அவற்றினாடாக அவள் இறைவனை நேரில் சந்திக்கப் போவதாகக் கனவு காணகிறாள். அவளின் தேடவின்போது, அவள் நிதர்சனமாகக் கண்டது கடவுள்ள, ஒரு பெண்ணாம் பெரிய சிலந்தியைத்தான்.

கரீன் இறக்க நேரிடுகிறது. உயிருடன் இருக்கும் பொழுதுதான் நாம் கடவுளைத் தரிசிக்கிறோம். இருண்ட கண்ணாடியூடாகப் பார்க்கும் பொழுது கடவுளை மனிதர்கள் புரிந்து கொள்கிறார்கள். இந்த பின் இந்த தரிசனம் மறைந்து விடுகிறது என்பது கதை உணர்த்தும் செய்தி போலும்.

கரீன் பாத்திரத்தில் தத்ருபமாக ஹரியட் அன்டர் ஸன் நடிக்கிறார். எனக்கோ இந்தப்படம் அறவே பிடிக்கவில்லை.

- ‘சரிநிகர்’ ஜனவரி - பெப்ரவரி 2008.

27



## இளம் ஈரானியப் பெண் நெறியாளர்

‘அவமதிப்பால் புத்தர் தலை கவிழ்ந்தார்’ (Buddha Collapsed out of shame) எனும் தலைப்பில் ஒரு திரைப்படம் சராண்டுகளுக்கு முன் ஈரானில் வெளியாகியது. இது இஸ்லாமிய சார்புப்பட்டமோ, பெள்த எதிர்ப்புப் படமோ அல்ல என்பதை வாசகர்கள் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்.

ஹனா மக்ஹமல்ப(ப)ப(ஏ) இயக்கியது இந்தப்படம். இந்தப் பெண் நெறியாளரின் தந்தை உலக சினிமாவில் பெரும்புள்ளி என்பதை விபரமறிந்த வாசகர்கள் அறிவீர்கள்.

முதலில் ஹனா (Hana Makhmalbaf) பற்றிச் சிறிது அறிந்து கொள்வோம். இவருக்கு 24 வயது இருக்கலாம். சராண் தலைநகரான தெஹரானில் (Teheran) திரைப்படக் கல்லூரியை இவருடைய தந்தையார் நடத்தி வருகிறார். அங்கே ஹனா திரைப்படக்கலையைக் கற்றார்.

குறிப்பிட்ட இந்தப் படத்தைத் தவிர குறும்பட மொன்றையும் கதைசாரரா விவரணம் சார்ந்த உண்மையான விபரங்களாடங்கிய (காட்சியிலும் விவரணையிலும்)-அதாவது Documentary படமொன்றையும் தந்துள்ளார்.

ஹனா ஒரு கவிஞரும் கூட. அதனாற் போலும் கதைசார்ந்த சித்திராம்சங்கன் கொண்ட (Feature Film) இந்தப் படம் யதார்த்தக் கலையம்சங்கொண்ட படமாக (Realistic Artistry) அமைந்தது.

இவருடைய கவிதை நூலின் பெயர் ‘ஒரு கணநேரத்துக்கான நாட்டுப் பிரவேச அனுமதி’ (Visa for one moment) என்று அறியமுடிந்தது.

உலகத் திரைப்பட விழாக்களில் இவருடைய படங்கள் காட்டப்பட்டு அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளன.

இது தவிர, கோடாக் (Kodak) நிறுவனத்தினரால் அவர்களுடைய வேலைத் திட்டமொன்றிற்கு உதவுமாறு ஹனாவும் கேட்கப்பட்டுள்ளார்.

அது என்னவெனில் நன்கறியப்பட்ட கோடாக் ஓளி/ நிழற்படக் கருவி உற்பத்தியாளர்கள் மேற்கொண்ட ஒரு வேலைத்திட்டமாகும். ஜப்பான் டோக்கியோ (Tokyo) நகரில் இடம் பெற்று வரும் திரைப்பட விழா அமைப்பாளர்கள், தமது தலைநகரை எவ்வாறு புகழ்பூத்த திரைப்பட நெறியாளர்கள் நோக்குகிறார்கள் என்றறிந்து அவர்கள் பிடித்த நிழற்படங்கள் கொண்ட ஒரு பாரிய நூலை வெளியிடத் தீர்மானித்தனர். அதன் விளைவாகவே ஹனா ஜப்பானுக்கு வரவழைக்கப்பட்டார். இதிலிருந்தே

இந்த சராணியப் பெண்ணின் திறனாற்றலை வாசகர்கள் புரிந்திருப்பீர்கள்.

இந்த விபரங்கள் எல்லாம் எனக்கு எப்படித் தெரியும் என்று நீங்கள் கேட்கக்கூடும்.

கேரளத் தலைநகர் திருவனந்தபுரத்திற்கு நான் வருடாவருடம் ஆண்டின் இறுதியில் செல்வதுண்டு. அங்கு இடம்பெறும் அனைத்துலகத் திரைப்படங்களைக் கண்டு கற்று அறிவுதற்காகவே நான் அங்கு செல்வதுண்டு.

அந்த வகையில் 2007 ஆம் ஆண்டுத் திரைப்பட விழாவிற்கு ஹனாவும் தமது படத்தைக் காண்பிக்க வந்திருந்தார். அவருடன் உரையாடும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்காவிட்டாலும் அவர் நடத்திய இதழியலாளர் சந்திப்பின்போது அவர் கருத்துகளையும் தகவல்களையும் கேட்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அப்படத்தைப் பார்த்த பின்னரும் ஹனாவின் கூற்றுக்களைக் கேட்ட பின்னரும் ஏற்பட்ட விளைவுதான் இந்த இரசனைக் கட்டுரை.

இனி சம்பந்தப்பட்ட படத்திற்கு வருவோம். இந்தப் படம் எதனைக் காட்டுகிறது என்றால் ஆப்கானிஸ்தானின் பெணியன் (Banian) என்ற பகுதியிலே 2001 ஆம் ஆண்டு தலிபான் (Taliban) இயக்கத்தினர் செய்த நாசகார அட்டேழியங்களின் விளைவாக ஏற்பட்ட உள்பாதிப்பு களை இப்படம் சித்திரிக்கிறது.

அப்பாவி மக்களுக்கேற்பட்ட சொல்லொணாத் துயரங்களை இப்படம் படிமங்களாகச் சித்திரிக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் காணப்பட்ட புத்தர் சிலையின்

அடிவாரத்தில் இப்படம் பிடிக்கப்பட்டது. நடந்தேறிய வன்செயல்களையும், மக்களின் அவஸ்தைகளையும் கண்டு புத்தர்சிலையும் துயரம் தாங்காது மனமுடைந்து போனது என்பதுவே படத்தின் தலைப்பு என ஹனா விளக்கினார்.

அங்குள்ள புத்தர் சிலைகளை தலிபான் இயக்கத் தினர் இடித்துடைத்தனர் என்பது நினைவு கூரத்தக்கது. இந்தப் படத்தைப் பார்த்ததும் நமது யுத்த காலச் சூழலும், பேரழிவுகளும், இன்றும் தொடரும் சிற்சில அவஸ்தை களும் நமக்கு நெஞ்சிலொரு முள்ளாய் குத்திநிற்கும்.

ஒரு சிறுமியை மையமாகக் கொண்டு இப்படத்தின் கதை நகருகிறது.

இப்படத்தை விழாவில் முதலிலே பார்க்க முடியாது போனாலும், பின்னர் இந்தியாவிலேயே விடியோ (Video) ஊடகம் மூலம் பார்த்தேன் என்பதையும் இங்கு கூறிவைக்க விரும்புகிறேன்.

சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் நீங்களும் பாருங்கள்.

- 'ஜீவந்தி' - 26, கார்த்திகை 2010.

□□□

28

## சுவிட்ஸலாந்திலிருந்து ஒரு தமிழ்ப்படம்

கூடந்த நொவம்பரில் ஐரோப்பிய திரைப்படவிழா இடம்பெற்றது. காட்டப்பட்ட படங்களிலொன்று தமிழும் ஜூர்மன் மொழியும் பேசும் படமாகும். படத்தின் பெயர் MADLY IN LOVE (காதலில் பைத்தியமாதல்). 2009 இல் தயாரிக்கப்பட்ட இந்தப்படம் ஆங்கில உப தலைப்பு களைக் கொண்ட வசனங்களைக் கொண்டது. தமிழ், ஜூர்மன், ஆங்கிலம், ப்ரெஞ்சு மொழிகளில் உரையாடல் கள் இடம்பெறுகின்றன. மூன்று பேரைத் தவிர ஏனையோர் யாழ்ப்பானைத் தமிழராவர். வழக்கமாக ஈழத்துத் தமிழ்ப்படங்களில் யாழ்ப்பாணப் பேச்சை விரைவாக உச்சரிப்பார்கள். அதனால் வசனங்களின் அர்த்தம் சரியாக விழுவதில்லை. ஆனால் இந்தப்படத்தில் ஆரவாரமின்றி அழகாக மெதுவாகப் பாத்திரங்கள் தமிழை உச்சரிக்கின்றன.

ANNALUIF (அனாலூயிஃப்) என்பவர் படத்தை நெறிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

சுவிட்ஸலாந்தின் கவின்மிகு இயற்கைக் காட்சிகள், அமைதியான வாழ்க்கை முறை போன்றவற்றின் பின்னணியில் நேர்த்தியான தொழில் நுட்ப சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி ஒரு சாதாரண பொழுதுபோக்குப் படத்தை நெறியாளர் தந்திருக்கிறார்.

தென்னிந்திய மசாலாப் படங்களினின்றும் வேறு பட்ட பொழுது போக்குப்படமாக இது அமைந்தாலும் இந்தியத் தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்கள், நடிகர்கள் போன்றவற்றை refer பண்ணும் விதத்தில் இப்படம் ஒரு spoof ஆக வெற்றிகரமான முறையில் தயாரிக்கப் பட்டுள்ளது. வண்ணக் காட்சிகளும், இசையமைப்பும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

கதை என்று புதிதாக ஒன்றும் கூறுவதற்கில்லை. மெல்லிய காதற்கதை இது. ஒரு தமிழ்ப் பையனுக்கும் ஒரு சிறுவனுக்குத் தாயான் ஒருத்திக்கும் இடையே ஏற்படும் காதல் இது. அவள் கணவன் அவளை விட்டுப் பிரிந்தவன். அவளும் அழிய இளம்பெண். கடைசிக் கட்டங்களில் ஒருவித மிக நாடகத்தள்மையை (melodrama) அவதானிக்கலாம்.

இவை தவிர யாழ்ப்பானைத் தமிழ்ச் சமூகம் மேலை நாடெடான்றில் தமது பழைய சம்பிரதாயங்களைப் பேணுவதாக ஒரு மயக்கம் இருப்பதை இப்படத்தின் மூலம் உணர்கிறோம். இதில் சாதி, இனவெறுப்பு

போன்றவையும் அடங்கும். அந்த விதத்தில் இது ஒரு Satire (அங்கதப்படம்).

எனக்கு அலுப்புத்தட்டவில்லை Amused ஆகப் படத்தை ரசித்தேன்.

இந்தப் படத்தில் விசேஷம் என்னவென்றால் ஒரு தமிழ் வாலிபன் ஜெர்மன் மொழி பேசி நன்றாக நடிப்பது தான். அவன் சுவிட்ஸலாந்து நகரில் ஒரு Store(?) வைத்து நடத்தும் அளவுக்கு வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற்றவனாக இருக்கின்றான். இப்படத்தின் கதைபற்றி நான் ஒன்றும் கூறுவதற்கில்லை. ஐரோப்பிய திரைப்பட விழா யாழ்ப்பாணத்திலும் இடம் பெறும் என்றறிகிறேன். பார்த்து நீங்களே மதிப்பிடுங்கள்.

இந்தப் படத்தில் கதாநாயகனாக முரளி பெருமானும், கதாநாயகியாக Laura Tenkeயும் நடிக்கிறார்கள். இயற்கையான நடிப்பு.

இவர்களை விட சுகிதா ஸ்விட்டுபைதி, அன்பன் பொன்றாஜா, Yannik Fischer சிவராகசிங்கம் மூர்த்தி மங்கையற்கரசி சுப்பிரமணியம் செல்லையா, கிறிஸ்போப், ஓஸ்பல்ட், சிதா லஸ்மி நடராசா ஆகியோரும் அடக்கமாக நடிக்கின்றனர்.

இப்படியான படங்களும் நன்றாக அமைந்தால் களிப்பூட்டல் சாத்தியமாகிறது.

- 'ஜீவநதி' -27 - மார்கழி 2010.

□□□

29

## ரெனை உவிலியம்ஸின் நாடகங்கள் இரண்டு

அமெரிக்காவின் தென்பகுதியிலுள்ள மிஸிலிப்பியில் 1911ஆம் ஆண்டு பிறந்து 1983ல் மறைந்த உலகப் புகழ்பெற்ற நாடகாசிரியர் ரெனை உவிலியம்ஸ் (Tennessee Williams) ஆவார். கட்டுரை, கவிதை, கதைகளும் எழுதியுள்ளார். முழுநீள நாடகங்களாக முப்பதும், ஏராளமான குறு நாடகங்களையும் எழுதியுள்ள இவர் இரண்டு கவிதைத் தொகுப்புகளையும் ஐந்து கட்டுரைத் தொகுப்புகளையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

1947ல் 'ஆசை எனும் வீதி வண்டி' (A Street Car Named Desire) என்ற நாடகத்துக்கும், 1955ல் 'தகிக்கும் தகரக் கூரையில் ஒரு பூளை' (A Cat on a Hot Tin Roof) என்ற நாடகத்துக்குமான புலிட்ஸர் விருது (Pulitzer Prize) இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. இந்த இரு நாடகங்களும் பல்கலைக் கழகங்களில் பாடப் புத்தகங்களாகப்

பயன்படுத்தப்படுவதிலிருந்தே இவற்றின் முக்கியத்துவத்தை நாம் அறியலாம்.

“அமெரிக்க மொழியிலே தலைசிறந்த நாடகம்சார் கவிதை” என இவருடைய நாடகங்களைத் திறனாய்வாளர் ஒருவர் விபரித்திருக்கிறார். இந்த நாடகங்கள் இரண்டு பற்றிய திறனாய்வு சார்ந்த சில குறிப்புகளை நாம் தருமுன்னர், ரெனஸி உவிலியம்ஸின் குடும்பத்தினர் பற்றிய ஒரிரு தகவல்கள்:

இவருடைய தாயார் மூர்க்க குணமுள்ளவராக இருந்திருக்கிறார். இவருடைய தந்தையார் குடும்பத்தினருடன் நெருங்கிய உறவுகொள்ளாது சற்று ஒதுங்கியே வாழ்ந்த, அடிக்கடி வெளியூர்ப் பயணங்களை மேற்கொண்ட ஒரு விற்பனையாளர். இவருடைய மூத்த சகோதரி மனநோயால் பீடிக்கப்பட்டவர். இவருடைய தம்பியாருடன் இவர் பழகுவதைத் தவிர்த்து வந்தார். இவருடைய தந்தையாரின் செல்லப் பிள்ளையாக இளைய சகோதரரே இருந்து வந்தார்.

இத்தகைய சாதகமற்ற குடும்பப் பின்னணியில் வாழுமேரிட்ட ரெனஸி உவிலியம்ஸ் சங்கோஜியாகவும், நோய்வாய்ப்பட்டவராகவும், மனக்குழப்பமடைந்த வராகவும் இருந்ததில் வியப்பில்லை. இவருடைய நாடகங்கள் இந்தக் குணவியல்புகளைப் பிரதிபலித்தன.

உதாரணமாக, இவர் எழுதிய ‘ஆசை எனும் வீதி வண்டி’ என்ற நாடகத்தை எடுத்துக் கொள்வோம்.

காம உணர்வுகள் காரணமாக விரக்தி, வன் செயல்கள், மனவிகாரங்கள் போன்றவற்றை இந்நாடகம் கதைப்பொருளாகக் கொண்டிருந்தது. அமெரிக்க நகரமாகிய நியூ ஓர்லின்ஸில் (New Orleans) நாடகக்கதை நிகழ்கிறது.

இந்த நாடகத்தின் முக்கிய நாடக மாந்தருள் ஒருவர் ப்ளோஞ்சே டுபோ (Blanche Dubois). இந்தப் பெண் கனவுலகில் மிதக்கும் கலைமெருகு நாட்டங்கொண்ட பெருவாழ்வுக்காக ஏங்கும் ஒரு ஜீவன்.

இப்பெண்ணின் சகோதரியின் கணவன் பெயர் ஸ்ரான்லி கொவால்ஸ்கி (Stanley Kowalski). இவன் விலங்குகளுக்குரிய சபாவும் கொண்டவன். அடிப்படையெனக் கொள்ளத்தக்க காம உணர்வுகள் இவனிடம் மேலோங்கி நிற்கும். இந்தப் பண்பை உணர்ந்து கொண்ட ப்ளோஞ்சே இவனிடம் மயங்குகிறாள் என்றாலும், அவன் நடத்தைகளைக் கண்டு அசூசைப்படுகிறாள். உண்மையிலேயே கொவால்ஸ்கியின் இயல்பு காரணமாக ப்ளோஞ்சேயின் கனவுலகம் தகர்க்கப்படுகிறது.

இந்த இருவரினதும் ஆளுமையின் மோதலில் நாடகம் பிறக்கிறது. இந்த இருவரும் முதற் தடவையாகச் சந்திக்கும் நாடகத்தின் முதல் அங்கத்திலிருந்தே இவர்களிடையே காணப்படும் பரபரப்பும், நெருக்கடி நிலைமையும், மிகையான காம வேட்கையும் மெல்ல மெல்லக் கட்டியெழுப்பப்படுகிறது.

ஸ்ரான்லி கொவால்ஸ்கி ஆணின் வலிமையைப் பறைசாற்றும் ஒரு பெருங்குடிகாரன். கண்பார்வை

மூலமே கன்னியரை அளந்திடும் காமுகன். மனைவி பெயர் ஸ்ரெலா (Stella). இவள் ப்ளாஞ்சேயின் மூத்த சகோதரி. அழகு குன்றிவரும் நொதுமையானவள் இவள்.

ப்ளாஞ்சே அழகியலை நிராகரிக்கும் நிதர்ஸன் உலகினின்று தப்பியோட விழையும் ஒரு பெண். அதே வேளையில் வாழ்க்கையின் பிடிப்பை, மெருகற்ற ரீதியில் காட்டி நிற்கும் ஸ்ரான்லியின் குணவியல்புகளில் கண்டு புத்துயிர் பெறுகிறாள் எனலாம். உளவியல் பாங்கிலும், உடலியல் ரீதியாகவும் உறங்கிக் கிடந்த உணர்வுகள் அவள் விழிப்படைய உதவுகின்றன.

காமம், சமூகம், கிறித்துவத் தார்மீகம் ஆகியன வற்றின் மோதல்கள் நாடகத்தன்மைக்கு உதவுகின்றன. அரை நூற்றாண்டுக்கு முன் இருந்த ஒரு நிலைமையை இந்நாடகம் சித்தரிக்கிறது என்பதை நாம் மறக்கலாகாது.

ஸ்ரான்லிக்கு ஒரு சிளேகிதன். பெயர் மிற்ச். அவனுடன் சிருங்கார உறவை வைத்துக் கொள்ள ப்ளோஞ்சேக்கு விருப்பம் தான். ஆயினும் அவனுடைய பழைய வரலாற்றைக் கூறி ஸ்ரான்லி மிற்ச்சை எச்சரித்து விடுகிறான். கடைசி அங்கத்தின் கடைசிக் காட்சியில் அவள் படுதோல்வியடைவதாக நாடகாசிரியர் காட்டுகிறார்.

**ப்ளோஞ்சே கூறுகிறாள்:** ஸ்ரான்லி தன்னை வன்முறையாகப் பாலுறவுக்குப் பாவித்ததாக. ஆனால் யாருமே அதனை நம்பத் தயாராயில்லை. வலோத்கார மான புணர்ச்சியைத் தொடர்ந்து ப்ளோஞ்சே நல்வாழ்வு நிலையமொன்றுக்கு அனுப்பப்படுகிறான். முன்பின்

அறிந்திராத வைத்தியரும், தாதியும் அவளுடன் கூடவே செல்கின்றனர். அவர்களின் கருணையினாலும் தயவினாலுமே அவள் வாழ்வதா, மாய்வதா என்பது தெரியவரும்.

சிதைந்த கனவுகளையும் புதிய புரிந்துணர்வுகளையும் காட்டி நிற்கும் ஒரு நாடகமாக ‘ஆசை எனும் வீதி வண்டி’யை நாம் கருதிக்கொள்ளலாம். ‘வீதி வண்டி’, ‘ஆசை’ ஆகியன குறிப்பாலுணர்த்தும் சின்னங்கள் (Symbols).

எதிர்பார்த்தவற்றிற்கு மாறாகவே நடந்து முடிந்து போன இக்கட்டான நிலைமைகளில் இரு சகோதரிகள் அனுபவிக்கும் உணர்ச்சிகரமான கட்டங்கள் நாடகத்தில் இடம்பெறுகின்றன. இவற்றை எவ்வாறு அவர்கள் சமாளிக்கிறார்கள் என்பதும் நாடகத்தில் புலனாகிறது.

இறக்கும் தறுவாயிலிருந்த பெற்றோரைப் பராமரிக்க வேண்டிய பணியை ப்ளோஞ்சேயிடம் விட்டு விட்டு ஸ்ரெலா தப்பியோடிச் சென்றதனால் ப்ளோஞ்சேயின் பொறுப்பு அதிகமாயிற்று. பெற்றோர் மறைந்த பின் வாழ்வு நிலைத்திருக்க ப்ளோஞ்சே விலைமகளாக மாறுகிறாள்.

வயது முதிர்ந்தாலும் தற்பெருமை கொண்டவள் ப்ளோஞ்சே. வாழவே முடியாத நிலையில், மனவிரக்தி யுடன் அவள் தனது சகோதரியான ஸ்ரெலாவைச் சந்திக்கவே நியூர்லின்ஸ் வந்திருந்தாள். ஆனால் சகோதரியின் குடும்ப வாழ்வு சிறப்பாய் அமைந்திருக்க வில்லை. ஓர் அறை வீட்டில் மிகவும் சிரமத்துடன் ஸ்ரெலா வாழ்ந்து வந்தாள்.

எந்தவிதமாக ஒருவர் நடந்துகொள்ளக்கூடாதோ அத்தனையையும் ஸ்ரான்லி பின்பற்றினான். அதனால் இரு சகோதரிகளுக்கும் அவன்மேல் வெறுப்பு ஏற்படுகிறது. கனவுலகுக்கும் நிதர்ஸன் உலகுக்குமிடையே பெரும் தூரமுள்ளது என்பதை எடுத்துக்காட்ட ரெனலி உவிலியம்ஸ் இந்நாடகத்தை எழுதினார் எனலாம்.

இந்த அம்சத்தைத்தான் அவர் அவருடைய மற்றொரு நாடகமாகிய, ‘தகிக்கும் தகரக்கூரையில் ஒரு பூணை’ என்ற நாடகத்திலும் வெளிப்படுத்த முனைகிறார்.

சந்தோஷம் என்பது நமுவிவிடும் ஒன்று என்பதனை நாடகாசிரியர் காட்ட முனைகிறார்.

ஆயினும் மகிழ்ச்சியை அடைந்தே தீரலாம் என்ற வேட்கை இருக்கத்தான் செய்கிறது என்பதும் நாடகத்தில் இனங்காட்டப்படுகிறது.

திருப்தியின்மை, பொறாமை, பொய்ம்மை பேரன்ற குணாம்சங்கள் நாடகத்தில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

இது உணர்ச்சியிகு நாடகம் எனலாம்.

இந்த நாடகத்தில் மகி (Maggie) என்ற நாயகி வருகிறாள். அவளே தகிக்கும் கூரையில் தத்தளிக்கும் பூணைக்கு ஒப்பிடப்படுகிறாள். அவளது கணவன் பெயர் பிரிக் (Brick).

இருவர் மனவாழ்வும் போராட்டம் மிகுந்ததாய் அமைகின்றது. இருவருமே ஒருவரையொருவர் காதலிக்க முற்படினும் முடியாமல் இருக்கிறது.

ஆயினும் அவர்களிடையே பிழையாகப் புரிந்து கொள்ளலும், வஞ்சனையும், ஏமாற்றும் கைங்கர்யமும் இருந்து வருகின்றன.

தம்பதிகளிருவரிடையேயும் நிகழும் உள்மனப் போராட்டங்கள் வெளியுலக நடப்புகளிலும் பிரதி பலிக்கவே செய்கின்றன. இருவரும் தத்தம் அளவில் அவநம்பிக்கைக்கும், தகுதியின்மைக்கும் எதிராகப் போராட்டம் நடத்துகின்றனர்.

பிரிக் தன்னினச் சேர்க்கையில் நாட்டமுடைய வனாகக் கருதப்படுகிறான். ஆயினும் இது தன்னின உடலின்பம் சம்பந்தமான நாடகம் எனவும் கொள்ள முடியாததொன்று. பெண்களுடன் கொண்ட உறவுகள் வெறுப்பைத் தருவதனாலேயே அவன் மாற்று வழியைக் கையாண்டான் எனவும் நம்ப இடமுண்டு.

குடும்பத்தினரிடையே உள்ள தனி மனித உறவுகளை வெளிக்கொண்டிரும் நாடகம் என இதனை நாம் கொள்ள முடியும்.

ஆயினும் ஆரவாரமின்றி, மென்மையாக நாடகத் தின் மூலம் உணர்த்துவிக்கப்படுகிறது.

தொடர்ச்சியாகவும், அடிக்கடியும் மனத் தாங்கல் களும், சோகமும் நாடகச் செயல்கள் மூலம் உணர்த்து விக்கப்படுகின்றன.

எனவேதான் இதனை ஒரு யதார்த்த நாடகம் என நாம் கூற முடிகிறது.

2001ஆம் ஆண்டில் இந்த நாடகங்கள் - நாடகக் கதைப் பொருள்கள் / பழையமைப் போக்கானவை என்று நாம் கருதினாலும் கூட, உலகளாவிய சில உண்மைகளை இவை சொல்லி நிற்பதால் இன்றும் துடிப்புள்ள உணர்ச்சியலைகளை எழுப்பும் நாடகங்களாக ரெனஸி உவிலியம்சின் நாடகங்கள் அமைகின்றன.

- 'அழுது' ஊற்று, ஒகஸ்ட் 2001.

□□□

## 30 இதழியல்

Journalism என்று ஆங்கிலத்தில் அறியப்படுவதைத் தமிழில் 'இதழியல்' என்கிறார்கள்.

இதழியல் என்பது எழுத்து வடிவிலான ஆக்கங்களைப் பொதுவாகக் குறிப்பிடுகிறது என்றாலும் அது இரு வகைப்படும்.

அச்சு ஊடகத்தைப் பயன்படுத்தும் எழுத்து வகை ஒன்று. மற்றைய வகை மின்னியக்கச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி வாய்மொழி மூலமும், காட்சிப் படிமங்கள் மூலமும் இடம்பெறும் எழுத்து. இரண்டு வகையுமே இப்பொழுது அங்கீரம் பெற்றுள்ளன.

இவற்றை Print Journalism என்றும் Electronic Journalism என்றும் ஆங்கிலத்தில் வகைப்படுத்துகின்றனர்.

பொதுவாக பொது மக்களுக்குத் தகவற் பரி வர்த்தனையைச் செய்ய வானொலி, தொலைக்காட்சி,

கணனிவலயம், தளங்கள், எஸ்.எம்.எஸ்., தொலைபேசி, செய்மதி போன்றவை எல்லாமே இப்பொழுது ஊடகங்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

எனவே இதழியல் என்னும் பொழுது நாளிதழ், வார இதழ், மாத வெளியீடுகள், காலாண்டிதழ்கள், ஆண்டு மலர்கள், பருவகால ஏடுகள் ஆகியவற்றில் வரும் எழுத்துக்கள் மாத்திரமன்றி, இதர வெகுசன ஊடகங்கள் மூலம் பயன்படுத்தப்படும் எழுத்தும் இதழியலில் அடங்கும் என்பது தவிர்க்க முடியாததாகிறது.

இதழியலுக்கும் இலக்கியத்திற்கும் இடையில் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. அண்மைக்கால இலக்கியங்களின் வளர்ச்சிக்கு இதழியலும் பெரும் பங்காற்றுகிறது என்பது வெளிப்படை.

இது இவ்வாறிருக்க, இங்கு அச்சு வாகனம் மூலம் பதிவாகும் இதழியல் பாங்குகளை அவதானிப்போம்.

இன்றைக்கு முப்பத்திரெண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் இதழியல் தொடர்பான Diploma படிப்பை நான் மேற்கொண்டபோது எனது விரிவுரையாளர்கள் போதித்த சில அனுசரணைகளை இங்கு நினைவுட்டுகிறேன். அவை உங்களுக்கும் பயனளிக்கும் என்ற வகையில் சிலவற்றை இங்கு தருகிறேன்.

முதலிலே, இதழியலில் ஈடுபட விரும்புபவர்கள் விடாமல் திறனாய்வுக் கண்ணோட்டத்துடன் வாசிக்க வேண்டும். திறமையால் இதழியலாளர் காலத்தின் சமூக, அரசியல், பொருளாதார, கலை இலக்கியம் போன்றவை

பற்றி நிறைய அறிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். தனது மூளையில் பல தகவல்களைப் பதிவு செய்யுமளவுக்குத் தீவிர வாசகனாக இருக்க வேண்டும். கண்டது கற்றால் பண்டிதனாவான் என்று சொல்வது போல, தரமுடைய வையையும் தரமற்றவையையும் வாசித்து அறிந்து, அன்னப்பட்சிபோல, தரமற்றவையை ஒதுக்கித் தரமுடையவையை ஆழமாகப் பதிவு செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, Contact எனப்படும் சமூகத்தின் பல தளங்களிலுள்ள வேறுபட்டவர்களுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதழியலாளர் இடைவிடாது தேடல் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு எவ்வாறு தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்கிறானோ அதே போல முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்களுடன் அடிக்கடி தொடர்பை ஏற்படுத்தி தனது தகவற்களாஞ்சியத்தை நிரப்பிக் கொள்ள வேண்டும்.

இதழியலாளர் உற்சாகமுடையவராகவும் ஊக்க முடையவராகவும் தொடர்ந்து இருக்கும் பட்சத்திலே தனது தேடல் முயற்சிக்கு குறிப்பிட்ட வாயில் முடப்பட்டிருக்குமாயின் மற்றைய இரண்டாம், மூன்றாம், நான்காம் வாயில்கள் தனக்காகத் திறந்து வைக்கப்படும் விதத்தில் சுலபமாக மட்டத்தினருடனும் தொடர்பை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இதழியலாளர் பொறுமையை இழக்கக் கூடாது. முயற்சி பலிதமாகும் என்ற திடமான நம்பிக்கையுடன் தனது தேடலையும் பதிவுகளையும் செய்து கொள்ள

வேண்டும். சோம்பல் மிகக் கெடுதியாகையால் எப்பொழுதுமே மலர்ந்த சிரிப்புடன் செயற்பாடுடைய வராக விளங்க வேண்டும். தோல்வி மனப்பான்மை கூடாது. எக்கட்டத்திலும் பொறுமையை இழக்கக் கூடாது.

புளைக்கதை எழுத்தாளனிற்கும் இதழியலாளனுக்கும் ஓரளவு கற்பனைத்திறன் இருப்பதும் நல்லது. வரப் போவதை முன்கூட்டியே எதிர்பார்த்து, சமயத்துக்கிணங்க தனது எழுத்துக் கூர்மையை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இதழியலாளனும், பெரிய எழுத்தாளர்கள் எவ்வாறு இயங்குகிறார்களே அதே போன்று எழுத எழுத, எழுத்தும் நேர்த்தியாய் அமையும். தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டேயிருத்தல் பயிற்சித்திறனும் தேர்ச்சி நலமும் வாய்க்கப் பெறும். எழுதுவதெல்லாம் முத்துக்களாக இருக்கமாட்டாது.

பெரும்பாலானவற்றை சுயவிமர்சனம் மூலம் நிராகரிக்க விருந்தாலும் கூட நீண்டகால எழுத்துப் பயிற்சி காரணமாக எழுத்து செப்பனிட்ட படிமங்களாக மாறிவிடக் கூடும்.

சிறந்த இதழியலாளர்கள் நிறைந்த நீடித்த பயிற்சி காரணமாகவே முன்னுக்கு வந்துள்ளனர்.

இதழியலாளர் தனது செய்தியையோ, கட்டுரையையோ, கதையையோ எழுதிய பின்னர், அதனைத் தானே பகுப்பாய்வு செய்து, திறனாய்வுக் கண்ணோட்டத் தில் திருத்தி, மறு சீரமைப்பது நன்று.

Journalism is Literature in Haste என்பார்கள். அதாவது, இலக்கியத்தன்மை கொண்ட பத்திரிகைக் கட்டுரையும் கூட அவசர கோலத்தில் எழுதப்படுவத னால், இலக்கியத் தன்மையை இழக்கிறது என்பர்.

ஆகையால், நன்று சிந்தித்து, மெதுவாக எழுதத் தொடங்கி, ஒவ்வொரு வாக்கியத்தையும் தொடர்களையும் செப்பனிட்டு எழுதுவது சிறப்பாய் அமையும்.

சிந்தனைத் தெளிவு ஏற்படும் பொழுது, உள்ளத்தில் ஒளி உண்டாயின் வாக்கினிலும் ஒளியுண்டாகும் என்பது போல, சிந்தனைத் தெளிவு காரணமாக எழுத்திலும் தெளிவு ஏற்படும்.

எனவேதான், ஊடகத்துறையினர்களுக்கு நாள் தோறும் பயிற்சியும் நுட்பத் திறனாற்றலும் அவசியமாகிறது.

கிடைக்கும் ஓய்வு நேரத்தை வாசிப்பதற்கும் ஒதுக்குவதனால் மொழி வளமும் சொற்பெருக்கமும் புத்தறிவும் புத்தனுபவமும் பெற வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

ஊடக மொழி என்னும் பொழுது எந்த எந்த ஊடகத்திற்கு எந்த எந்த மொழி உகந்தது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

சாதாரண பேச்ச மொழி, எழுத்து மொழி களினின்றும் வேறுபட்டது என்பதை நாமறிவோம். மொழி என்பது பண்பாட்டின் ஒரு கூறு என்பதையும் நாமறிவோம். நாகரிக வளர்ச்சிக்கு உகந்த, காலத்துக்குரிய மொழி நடையும் அவசியமாகிறது.

எனவே, 21ஆம் நூற்றாண்டில் ஊடகத்துறையில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு அன்மைக்காலப் புதுப்புதுப் பிரயோகங்கள், கலைச் சொற்கள் போன்றவற்றில் பரிச்சயம் இருக்க வேண்டியதும் அவசியமாகிறது.

பழைய சொற்கள் சில நெந்து போனவையாகவும் அவற்றுள் சில புதிய அர்த்தங்களில் பயன்படுத்தப் படுவதையும் நாம் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. மொழி உள்ளடக்கும் சொற்களின் உச்சரிப்பு, இலக்கணம், வாக்கிய அமைப்பு போன்றவற்றிலும் கூட மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருவதை நாம் அறிவோம்.

சில சொற்கள் சில துறைகளுக்குப் பிரத்தியேகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதேபோல குறிப்பிட்ட துறையில் குறிப்பிட்ட சில சொற்கள் குறிப்பிட்ட அர்த்தத்தைத் தரும். அதே வேளையில் அதே சொற்கள் வேறு துறைகளில் வேறு விதமான அர்த்தங்களைக் கொண்டிருக்கும்.

Style is the Man என்பார்கள். ஒருவருடைய எழுத்து நடை குறிப்பிட்ட அவரின் ஆளுமையின் வெளிப்பாடாக அமைவதுண்டு.

இதழியல் தொடர்பாகச் சில அவதானிப்பையும் சிந்தனைகளையும் பகிர்ந்து கொண்டேன்.

கல்விக்கு எல்லை இல்லை. நாள்தோறும் நாமாகவும் பிறர் மூலமும் கற்று வருகிறோம். இதழியலாளர்கள் தொடர்ந்து கற்பது நல்லது.

- 'ஞாயிறு' தினக்குரல், மே 22, 2011.



**31**

## எஸ்வொன் சௌஜாவும் டைம்ஸ் பாலாவும்

இலங்கையில் முன்னர் மிகவும் உயர்ந்த கட்டிடமாக 'டைம்ஸ்' (Times Building) கட்டிடம் இருந்து வந்தது. அங்கிருந்து 'டைம்ஸ் ஓப் சிலோன்' என்ற மாலை ஆங்கிலத் தினசரியும், 'சன்டே டைம்ஸ்' என்ற ஞாயிறு வெளியீடும், 'டெய்லி மிரர்' என்ற காலை ஆங்கிலத் தினசரியும் வெளியாகி வந்தன. இப்பத்திரிகைகள் சிறிது காலத்திற்கு முன்னர் நின்று போய்விட்டன.

பின்னர், ரஞ்சித் விஜெயவர்த்தனவின் விஜெய நியூஸ் பேப்பர்ஸ் லிமிட்டெட், இப்பொழுது 'சன்டே டைம்ஸ், டெய்லி மிரர்' ஆகிய ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளையும் 'லங்காதீப்' என்ற சிங்களத் தினசரியையும் வேறு சிறிய பத்திரிகைகளையும் வெளியிட்டு வருகிறது.

அதே காலப்பகுதியில் ‘சன்டே டெட்மஸி’ன் சிறப்புச் சித்திராம்சு ஆசிரியராக (Features Editor) எஸ்.முத்தையா (தமிழ்நாடு, நாட்டுக்கோட்டுச் செட்டியார் பரம்பரையினர்) பணிபுரிந்து வந்தார். அருமையாக ஆங்கிலத்தில் எழுதுவார். ‘டெட்மஸ் அனுவல்’ ஆண்டு மலரை அற்புதமாகக் கொண்டு வருவார். பின்னர் இவர் சென்னையிலிருந்து வெளியாகிய ‘எஸைட்’ (Aside) சஞ்சிகை ஆசிரியர் குழுவில் இடம் பெற்றார். இவருடைய மேற்பார்வையில் மலாய்ரான எஸ்ஹான் சௌஜாவும், பறங்கியரான ரொட்டிகோவும் உதவி ஆசிரியர்களாகத் திறம்படச் செயற்பட்டு வந்தனர். நமது நாட்டுத் தமிழ் எழுத்தாளர் மறைந்த கே.டானியலின் ‘டானியல் கதை’களுக்கு நான் எழுதிய மதிப்புரைக்கு விவிலியத்துடன் சம்பந்தப்படுத்தி ‘Daniel’s Judgement’ என்ற தலைப்பிட்டவர் உதவி ஆசிரியராக விளங்கிய ரொட்டிகோ.

‘டெட்மஸி’ல் வெளிநாட்டுச் செய்தி உதவி ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து வந்தவர் அனைத்துலக கவனத்தையும் பெற்ற ரி.ராமநாதன். 20 ஆம் நூற்றாண்டின் மிக முக்கிய பிரிட்டிஷ் ஆங்கிலக் கவிஞரும், திறனாய்வாளருமான ஸ்டேபன் ஸ்பெண்டர்க்ரும் (Stephen Spender) மேர்வின் ஜே.லஸ்கியும் ஆசிரியர்களாக விளங்கிய என்கவுண்டர் (Encounter), ஆய்வறிவு ஏடு நடத்திய ஆசிரியர்களுக்கான ஆங்கிலச் சிறுகதைப் போட்டியில் நமது ரி.ராமநாதன் முதற் பரிசைப் பெற்றார். இவர் எழுதிய கதையின் பெயர், ‘The Census’ (குடிசனமதிப்பு). நன்றாகத் தேவாரம் பாடக்கூடிய திறமைசார்ந்த ராமநாதன், ‘ராமா’ என்பதை

அடிதலையாக மாற்றி ‘AMAR’ என்ற புனைபெயரிலும், அருமையான ஆங்கிலத்தில் பத்திகளை எழுதி வந்தார். இவர் இப்பொழுது நம்மிடையே இல்லை.

ராமநாதன் ‘என்கவுண்டர்’ சிறுகதைப் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற பொழுது, நான் பல்கலைக்கழகப் புகுழுக வகுப்பு மாணவனாக, மருதானை சென்.ஜோசப் கல்லூரியில் படித்து வந்தேன். திரு.ராமநாதனைச் சந்திக்க ‘டெட்மஸ்’ கட்டிடத்திற்கு முதற் தடவையாகச் சென்றேன். ராமநாதன் மிகவும் சங்கோஜி. பிரசித்தியை விரும்பிய வரல்லர். அவருடன் நட்பைச் சம்பாதித்த பின்னர், ஒருநாள் அவர் என்னை எஸ்.முத்தையாவிடம் அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

ஆங்கில / சிங்கள மொழி இலக்கியங்கள் தொடர்பான விஷயங்கள் ‘சன்டே டெட்மஸி’ல் வருவதை அவதானித்த நான், தமிழ் இலக்கியம் பற்றியும் வெளியிட்டால் நன்றல்லவா என்று முத்தையாவிடமும், ராமநாதனிடமும் கூறிய போது, ‘உம்மால் அவை பற்றி எழுத முடியுமா?’ என்று என்னை இருவரும் கேட்டார்கள். நான் அசட்டுத் துணிவுடன் உடன்பட்டேன். விளைவு:

சாகித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்ற டொமினிக் ஜீவாவின் ‘பாதுகை’ பற்றிய மதிப்புரையை எழுதிக் கொடுத்தேன். இது நடந்தது 1960ல். இதுவே எனது முதல் ஆங்கிலப் புத்தக மதிப்புரை. நல்ல முறையில் display பண்ணிப் பிரசுரித்திருந்தார்கள். இந்த மதிப்புரை வெளியான அன்று என்னை எனது வீட்டில் சந்தித்த மெய்யியல் துறை விரிவுரையாளரும், ‘செய்தி’

பத்திரிகைகளில் சில அருமையான பத்திகளை எழுதி வந்தவருமான நமது காசிநாதன், என்னை வெகுவாகப் புகழ்ந்து சென்றார். (காசிநாதன் இப்பொழுது அவுஸ்திரேவியாவில் வசிப்பதாகத் தெரிய வருகிறது).

அனைத்துவக்க கவனத்தைத் தற்பொழுது ஈர்த்துள்ளவரும், முன்னைய ‘சற்றர்டேரியியு’ என்ற ஆங்கில வார இதழின் ஸ்தாபக ஆசிரியராகவும் விளங்கிய, எஸ்.சிவநாயகம் (எஸ்.டி.சிவநாயகம் வேறொரு மகத்தான பத்திரிகையாளர். இவர் அல்ல அவர்) 60களில் ‘டைம்ஸ்’ நிறுவனத்தினர் வெளியிட்டு வந்த ‘டெய்லி மிரர்’ என்ற ஆங்கில நாளிதழின் உதவி ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து வந்தார். இவர் ‘கார்த்திகா’ என்ற புனைபெயரில் கலை சம்பந்தமான பத்திகளை எழுதி வந்தார். இவருடைய அரசியல் திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் பிரசித்தி பெற்றவை. ஆங்கில எழுத்து நடை பலரின் இரசனைக்கு உட்பட்டது.

எனது மதிப்புரைகள் ‘டைம்ஸ்’ பத்திரிகையில் அடிக்கடி வரத் தொடங்கிய வேளையில், ஒருநாள், அமரர் கே.பாலச்சந்திரன், அவருடைய நெருங்கிய நண்பர் எஸ்ஹான் சௌஜாவைச் சந்தித்து உரையாட அழைத்தார். வளரிளம் பருவ அறியாப் பருவத்தினாக நான் இருந்தேன். இந்தச் சந்திப்பு வெறும் கலந்துரையாடல் களுக்காக அல்ல, மதுவுடன் கூடிய சம்பாஷணையாக அது இருந்தது. மது அருந்துவதில் எனக்கு அப்போதே வெறுப்பு. ஆயினும், நான் மது அருந்தாமல், அந்த விரயமான நேரத்துக்கும் குடிவெறி நாற்றத்திற்குமான செலவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. பின்னர்

நான் அறிந்து கொண்டேன். எனது கட்டுரைகள் ‘டைம்ஸி’ல் வெளியாவதற்கு ‘சம்திங்’ என்னிடம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று. நானும் மெல்ல மெல்ல அப்பத்திரிகைக்கு எழுதுவதினின்று விலகிக் கொண்டேன்.

ஆயினும், ‘டைம்ஸ் பாலாவும்’ நானும் சந்திக்குமிடங்களில் கதைத்துக் கொள்வோம். பகைமை உணர்ச்சி நம்மிருவரிடையேயும் எழவில்லை. எனது திருமணம் 1966 மே 26ஆந் திகதி மருதானை கப்பியாவத்தை கோயிலில் நடைபெற்றது. தனிப்பட்ட அழைப்பை நான் யாருக்கும் அனுப்பவில்லை. ஆங்கிலப் பத்திரிகை ஒன்றில் சிறுவிளம்பரம் மாத்திரம் பொது அழைப்பாக விடுக்கப் பட்டது. இதனைப் படித்துவிட்டு பாலாவும் யோகாவும் கோவிலுக்கு வந்து என்னையும், துணைவியார் புஷ்பாவையும் கொரவப்படுத்திச் சென்றார்கள். சில புகைப்படங்கள் எடுத்துதவவும் செய்தார்கள்.

1980 களின் பிற்பகுதியில் ‘தி ஜெஸ்ட்’ என்ற ஆங்கிலத் தினசரி ஞாயிறு இதழ்களில் சிறப்புச் சித்திராமச்சப் பகுதி இணை ஆசிரியராகவும், ‘கல்ச்சர்’ என்ற பக்கத்தைத் தொகுத்து வழங்கும் ஆசிரியராகவும், ‘கள்ளினிங்ஸ்’ என்ற மகுடத்தில் பத்தி எழுதுபவனாகவும் நான் தொழிற்பட்டேன்.

பழைய ‘சன்டே டைம்ஸி’ல் பணிபுரிந்தவரும், ‘டைம்ஸ் பாலா’வின் மிக நெருங்கிய நண்பருமான எஸ்ஹான் சௌஜா, ‘தி ஜெஸ்ட்’ நாளிதழில் உதவி ஆசிரியராகப் பணிபுரிய வந்தார்.

திறமைசாலியான அவருக்குத் தொடர்ந்து பணியாற்ற முடியாமற் போய்விட்டது. வேலைக்கு வந்த ஒரு சில வாரங்களுக்குள்ளேயே அவர் விலகிச் சென்று விட்டார். பின்னர் சில நாட்களுக்குப் பின் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து சென்று விட்டார்.

சௌஜா இறப்பதற்கு முன்னர் என்னை அவமானப் படுத்தும் முறையில் எனக்கொரு கடிதத்தை அனுப்பி வைத்தார். அக்கடிதசாரம் என்னவென்றால், நான் எனது ஆங்கில எழுத்துக்கள் மூலம் எனக்கு ஆங்கில மொழியில் கொஞ்சமேனும் பரிச்சயமில்லை என்பதை அம்பலப் படுத்தி வருகிறேன் என்றும், கலை, இலக்கிய உலகத்தில் நான் சந்தி சிரிப்புக்கு ஆளாகியிருக்கிறேன் என்றும், எழுத்துத் துறையிலிருந்து நான் ஒதுங்கி விட வேண்டு மென்றும் ஆலோசனை கூறியிருந்தார். அவர் கூற்றுக் களில் உண்மையுண்டோ நான்றியேன். மறைந்த சௌஜா ஏன் என்னிடம் புகைச்சல் கொண்டார் என்று இன்றும் நான்றியேன்.

அமரர் கே.பாலச்சந்திரனுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வேளையில் அமரர் எஸ்தூரான் சௌஜாவின் நினைவை அழிக்க முடியாமற் போய்விட்டது.

- 'மல்லிகை' - ஜூலை 2000.

□□□

## 32



# டொமினிக் ஜீவா

மணிவிழாக் காணும் திரு.டொமினிக் ஜீவா அறுபது வயதுடையவர் என்பதை நம்ப முடியாதிருக்கிறது. அவரைக் காண்பவர்கள் அவருடைய இளமைத் தோற்றத்தைக் கண்டு அதிசயித்து விடுவார்கள். அவருடைய இளமைத் தோற்றம் அவருடைய இளகிய நெஞ்சத்தையும் மனிதாபிமான உணர்வையும் பிரதிபலிக் கின்றன என்றுதான் கூறலாம். திரு.ஜீவா அவர்களுடைய புனைக்கதைகளில் 'பாதுகை' என்ற தொகுப்பில் இடம்பெற்ற சில கதைகளைப் பற்றி மாத்திரம் இங்கு எடுத்துக் கூறலாம் என்று நான் நினைக்கின்றேன். அவர் 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்', 'பாதுகை', 'சாலையின் திருப்பம்', 'வாழ்வின் தரிசனங்கள்' என்ற நான்கு சிறுக்கதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார். ஓவ்வொன்றுமே தனித்தனி விதத்தில் சிறப்பான சிறுக்கதைத் தொகுதிதான். 'பாதுகை' என்ற தொகுப்பில் பதினொரு கதைகள் உள்ளன. திரு.டொமினிக் ஜீவாவின் சிறுக்கதைகள் சிறப்பானவை

என்பதை பழைய பரம்பரையினர் அறிந்திருக்கும் அளவுக்குப் புதிய பரம்பரையினர் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள். ஏனெனில் அவரொரு பத்திரிகையின் ஆசிரியர் என்ற முறையிலேயே பெரும்பாலும் கணிக்கப்பட்டு வருகின்றார். அவருடைய கதைகளில் கலை மெருகு, கட்டுக்கோப்பு, கவிதைப் பூச்சு, அகஉணர்வு சித்தரிப்பு, பொருத்தமான யதார்த்தப் படப்பிடிப்பு, பாத்திரத் தன்மைக்கேற்ற நிகழ்ச்சிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து வளர்ச்சிக் கிரமத்தில் கோவைப்பட்டுத்துதல் போன்ற உருவ அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன.

உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அவர் சாதாரண மனிதனைத் தனது கதைகளில் பாத்திரமாக்கி வாழ்வின் ஏற்றத் தாழ்வுகளைச் செம்மையாகச் சித்திரிக்கிறார். ‘பாதுகை’ என்ற கதைத் தொகுதியிலே நான் மிகவும் ரசித்தது ‘வாய்க்கு அரிசி’ என்ற கதையாகும். இதில் ஒரு மனிதாபிமான அடிப்படையில் உலகியல் வழக்கை வெகு துல்லியமாக ஆசிரியர் விளக்க முன்கிறார். திரு.டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் ஒரு எழுத்தாளனாக இன்னும் சரியாகக் கணிக்கப்படவில்லை. அவர் ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியனாகவும், ஓர் மனிதாபி மானியாகவும், ஒரு வெளியீட்டாளனாகவும் கருதப்படு மளவுக்கு இளைய பரம்பரையினர் அவருடைய சிறுகதை முயற்சிகளை, பணிகளை இன்னும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்றே நாம் கூறலாம். அவருக்கு இந்த நன்னாளில் எமது வாழ்த்துக்கள்.

- ‘டொமினிக் ஜீவா கருத்துக்கோவை’ நூலில் இடம்பெற்ற வாரெனாவி உரை. செப்டம்பர் 1987.

□□□

## 33



# புலோலியூர்

## மு.இரத்தினவேலோன்

அண்மைக் காலமாக, கலை, இலக்கியம் தொடர் பான் பத்திரிகைகளைத் தினசரி, வார இதழ்களில் எழுதி வரும் புலோலியூர் ஆ.இரத்தினவேலோன் புதிய பரம்பரை ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளிகளுள் மிக முக்கியமான ஒருவர் என்பதை அவருடைய தொகுப்புகள் காட்டுவன.

அதே வேளையில், படைக்கும் ஆற்றலுடன் படைப்பு நுட்பங்களையும் அறிந்து வைத்திருக்கிறார். அதனாலேயே, தீர்ணாய்வு சார்ந்த பத்தி எழுத்துக்கள், அவர் கைவண்ணத்தில் மெருகும், ஆழமும், எழுத்து நேர்த்தியும் கொண்டு காணப்படுகின்றன.

புதிய பரம்பரை இலக்கியப் பத்தி எழுத்தாளர்களுள் நன்பர் ஆ.இரத்தினவேலோன் முன்னணியில் நிற்பதற்குக் காரணம் 1990களில் வெளிவந்த பல சிறுகதைத்

தொகுப்புகள் தொடர்பாக வேறு யாரும் எழுதாத அளவிற்கு அவர் எழுதியிருப்பதும், மரபுவழித் திறனாய்வு அனுகுமுறைகளை ஆழமாகவும், எளிதில் யாவரும் புரிந்து கொள்ளும் விதமாக எழுதியமையும் தான்.

கன்னித் தமிழ் அவரிடம் சேவை செய்கிறது.

பல்கலைக்கழக மட்டத்திற்கு வெளியே நின்று திறனாய்வு சார்ந்த பத்தி எழுத்துக்களை எழுதும் புலோவியூர் ஆ.இரத்தினவேலோன் திறனாய்வுத் துறையில் முக்கியமானவராக புதிய சகத்திரத்தில் விளங்கப் போகிறார் என்பதற்குக் கட்டியம் கூறுகிறது அவருடைய இந்தத் தொகுப்பு.

- 'புதிய சகத்திரப் புலர்வின் முன் ஈழச் சிறுக்கதைகள்' நூலுக்கான பின்னுரை - 25.12.1999.

□□□

## 34



# தனித்துவமிக்க தயாபரன்

சில வருடங்களுக்கு முன் நண்பர் தயாபரனை முதற் தடவையாகக் கட்டுநாயக்க விமான நிலையத்தில் சந்தித்தேன். அவரை முன்பின் நான் சந்தித்துவில்லை என்று நினைக்கிறேன். வெளிநாட்டுப் பயணமொன்றின் பின் தாயகம் திரும்பிய போது, சங்கத் திணைக்களாப் பரிசோதகராக எனது பொதிகளை செக் பண்ணவிருந்தார். சட்ட விரோதமான பொருள்கள் பாக்கில் இல்லை என்று அவரிடம் கூறியதும் அவர் அழகாகப் புன்முறுவல் செய்து, “பரவாயில்லை! எங்கே போட்டு வாறியள்?” என்றார்.

“Film Festival புதுதில்லியில் நடைபெற்றது. அதற்குப் போய்விட்டு வாரேன்” என்றேன். அவர் என்னுடன் பேசிய தோரணையைப் பார்த்தால், அவர் ஏற்கனவே என்னை அறிந்து வைத்திருந்தார் என ஊர்ஜிதப்படுத்திக் கொண்டேன்.

அவருடைய கவர்ச்சி முகம், புன்சிரிப்பு, பேசும் முறை, சிலேடையின்றி நேர்மையாகவே தமது கருத்துக் களைத் துணிந்து கூறல் போன்றவை எல்லாம் என்னை வசீகாரித்தன.

சில வேளைகளில் சிலரை எமக்கு உடனடியாகவே பிடித்து விடுகிறது. அவர் என்னை விட வயதில் பன்மடங்கு குறைந்தவராயினும், அவருடன் நட்புக் கொள்ள விழைந்தேன்.

‘பரன்’ என்ற பெயரில் எழுதி வந்தவர் தயாபரனே என்பது பின்னர் தெரியவந்தது. அவருடைய பள்ளிக்கூட விஷமத்தனங்களைப் படித்ததும், அவருடைய இளமைக்கால அநுபவங்களுடாக அவர் எவ்வளவு தூரம் இப்பொழுது வளர்ந்து விட்டார் என்பதையறிய முடிந்தது.

தயாபரனின் குடும்பப் பின்னணியும், அவர் ஆளுமைக்கு அரண் செய்துள்ளது என நம்பலாம். அவருடைய பெற்றோர், அவருடைய துணைவியார் (வசந்தி), அவருடைய மாமனார் (மறைந்த, மதிப்புக்குரிய ராசையா மாஸ்டர்), அவருடைய சகோதரி (மனோன்மணி), அவருடைய மைத்துனர் (பேராசிரியர் சண்முகதால்) இவர்களின் செல்வாக்கு ஓரளவு இவரிடம் பரிமளித்தாலும், தன்னியல்பான ஆளுமை காலக்கிரமத் தில் இவரிடம் உருவாகிற்று எனக் கூறலாம்.

தயாபரனின் இலக்ஷியப் பங்களிப்புகள் பற்றி விரிவாக நான் அதிகம் சொல்வதற்கில்லையாயினும், இவருடைய எழுத்து நடை பற்றி விசேஷமாகச் சொல்ல வேண்டும்.

தேர்ந்தெடுத்த சொற்களை உரிய இடத்தில் பயன்படுத்துவது நல்ல எழுத்து நடைக்கு அத்தியாவசிய மானது (Right word at the Right place) என்பர். இந்தப் பண்பை ‘பர்’னின் எழுத்திலும் பேச்சிலும் நாம் பரக்கக் காணலாம்.

அதிகம் புழக்கத்திலுள்ள சொற்களைத்தான் அவர் பயன்படுத்துவதனால் இலகுவான எளிய நடை, அவருக்கு வாய்த்திருக்கிறது.

கனதியான விஷயங்களையும் எளிதில் எவரும் புரிந்து கொள்ளும் விதத்தில் தெளிவாகவும், வாசகருடன் உரையாடுவது போன்றும் அவர் எழுதுகிறார்.

எல்லோராலும் நகைச்சவையாக எழுதமுடியாது. ஆனால், தயாபரனின் எழுத்தில் உயர்ந்த பண்பிலமைந்த நகைச்சவை குடி கொண்டிருக்கும். புதுமைப் பித்தன், மு.வரதராசன், ஏர்ஸலைட் தெஹிங்கே, மார்க் டுவெயின், ஆர்னல்ட் கெட்டில், ரெஜி சிறிவர்த்தன, மேர்வின் டி சில்வா போன்றோரின் எழுத்து நடை எனக்கு அதிகம் பிடிக்கும். இவர்களுடைய எழுத்துகள் பெரும்பாலும் சிறிய சிறிய வசனங்களைக் கொண்டவை. தர்க்கர்த்தியான ஆற்றொழுக்கு நடை அவர்களுடையது. அவ்விதமான நடைபோன்றே தயாபரனின் எழுத்து நடையும் அமைகிறது என்று கூற முடியும்.

தயாபரன் அவருடைய துணைவியார் போன்றே நிறைய வாசிப்பவர் என நினைக்கிறேன். ஆங்கில மொழியிலும் சிங்கள மொழியிலும் சரளமாக அவர்

உரையாடுவார். இதுவும் அவருக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம் என நினைக்கிறேன்.

சுங்கத் தினைக்களத்தில் தற்சமயம் உயரதிகாரியாகப் பணிபுரியும் தயாபரன் தமது தனியாற்றலினால் (Individual Talent) மேலும் உயர்ச்சி பெற முதியவனாகிய நான் வாழ்த்தி மகிழ்கிறேன்.

- 'மஸ்லிகை' - நவம்பர் 2010.

□□□

35



## ஹாழிம் ஓமர்: தவிர்க்க முடியாத பரோபகாரி

வட இந்திய மேமன் இன வம்சத்தைச் சேர்ந்த இல்லாமியர் ஓருவர் - தமது இளமைக்காலத்திலிருந்து இலங்கையராக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர் - பரோபகாரியம் புரவலருமான ஹாழிம் ஓமர் அவர்கள். கொழும்பிலே முக்கிய வணிகத் துறையினரில் ஒருவராகத் திகழும் அவர், நமது நாட்டினர் அனைவருக்கும் குறிப்பாகத் தமிழ்பேசும் முஸ்லிம், தமிழ் மக்களுக்கு, அதுவும் சிறப்பாகக் கலைஞர் - எழுத்தாளர்களுக்கு விளம்பரம் இல்லாமலும் விளம்பரத்துடனும் அளப்பரிய நிதியுதவிகளையும் ஏனைய பணம் சம்பந்தப்படும் உதவிகளையும் செய்திருக்கிறார். தொடர்ந்தும் இப்பணிகளை மனமுவந்து செய்வது நமக்கு தென்பையளித்து வருகிறது.

இத்தகைய பரோபகாரிகளைக் காண்பது அரிது. ஹாஸிம் ஓமர் பெரிய செல்வந்தராயிருந்த போதிலும் சாதாரணர் போலவே எவருடனும் பழகுவார். வசதிபடைத்தவர்கள் பலரிடம் ஒரு மிடுக்கு இருக்கும். அது அவரிடம் இருக்கிறதுதான். ஆனால் அது அவரது ஆளுமையின் ஓரம்சம்.

நெடிதுயர்ந்த கம்பீரமான உருவம். அகன்ற நெற்றி, மூக்குக் கண்ணாடி, ஸ்லாக்ஸ், வெளியில் விடப்பட்ட மெல்லிய புஷ்வேஷர்ட், ஷவரம் செய்யப்பட்ட முகம். லேசான புன்னகை வதனம். நகைச்சுவை குடிகொண்டிருக்கும் உளப்பாங்கு. எல்லோரும் வாழுவேண்டும் என்ற மனப்பாங்கு. அடிமட்டத்திலிருந்து அனுபவம் பெற்றதனால் பயனுறும் முதிர்ச்சித்தன்மை.

இத்தகைய குணநலன்களைக் கொண்ட ஹாஸிம் ஓமர் தொடர்பாக ‘புரவலர் - சில பதிவுகள்’ என்ற நூல் வெளிவந்திருக்கிறது. கலைஞர் கலைச்செல்வன் இந்த 156 பக்கப் புத்தகத்தைத் தொகுத்துத் தந்திருக்கிறார். புரவலரின் அரிய பங்களிப்புகளை வெளிப்படுத்தும் வகையில் நிறைய படங்களும் கட்டுரைகளும் இதில் உள்ளடங்கியுள்ளன.

முன் அட்டையில் தடித்த மீசையும் கறுத்த தலை மழிருங்கொண்ட அவரது புன்னகை பூத்த முகம் காட்சியளிக்கிறது. பின் அட்டையில் புரவலரின் பேரன் பேந்திகளின் (12) இளமைப் படங்கள் காட்சியளிக்கின்றன.

புரவலர் தனது அன்பு மனவியை அண்மையில் இழந்து விட்டார். செல்வந்தர்கள் வாழும் கொள்ளுப்

பிட்டிப் பகுதியில் தனது புதிய துணைவியாருடன் வசதியாய் வாழ்ந்து வருகிறார்.

இப்புத்தகத்தை வெளியிட்டிருப்பவர்கள் ‘இலக்கிய முற்றம்’, 46, ப்பெடரிக்கா ரோட், கொழும்பு 06. முன் அட்டையை வடித்தவர் கலைஞர் கலைச்செல்வன் ஆவார். இந்தத் தொகுப்பு மர்ஹுசம் (ஹாஜியானி) கலைஹாஹாசிம் ஓமர் அவர்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. அவரது வண்ணப்படமும் இணைக்கப் பட்டிருக்கிறது. பதிப்பகத்தார் உரை, தொகுப்பாசிரியர் உரை, பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா உரை ஆகியன் நூலின் முன் பக்கங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பின்னர் ‘முத்துக்கள் பத்து’ என்ற தலைப்புகளுள் மின் வருபவை அடங்கியுள்ளன: புரவலர் பூர்வீகம், புரவலரைப் பற்றிய தமிழ் - சிங்கள - ஆங்கில ஆக்கங்கள், புரவலரும் புகைப்படங்களும் (அல்பம் செய்திப் படங்கள், அமரர்கள்) புரவலருடனான நேர் காணல்கள், புரவலருக்காகச் சில கவிதைகள், புரவலரின் மார்க்க சிந்தனைகள், புரவலரின் மேடைப் பேச்சுக்கள், புரவலரின் மறுபக்கம், புரவலரின் அரசியல் கருத்துக்கள்.

ஒரு பதிவுக்காகக் கட்டுரையாளர்கள், கவிதையாளர் கள் போன்றோரின் பெயர்களை இங்கு தருவதும் பொருத்தமுடையது. எஸ்.எச்.நிர்.மத், எஸ்.ஐ.நாகூர்களி, மொழிவாணன், எஸ்.ஐ.கனி, கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ், ஏ.எஸ்.எம்.நவாஸ், எம்.எஸ்.அமீர் ஹீசன், அருள் சத்தியநாதன் சத்யா, கவிஞர் கணிமொழியான், எஸ்.எம்.முஸாதிக், மித்திரன் நேர்காணல் (A.S.M.நவாஸ்),

எம்.பி.எம்.அஷ்வர், பத்திரிகையாளர் சந்திப்பும் ஹாசிம் உமரின் பதில்களும் (A.S.M.நவாஸ்) நேர்காணல், (A.S.M.நவாஸ்) நேர்காணல் (லோரன்ஸ் செல்வநாயகம்) சந்திப்பு (பெ.ஞீகரன்) நேர்காணல், (பெ.ஞீகரன்) சந்திப்பு (எம்.பெளஸர்) நுவன் கன்கதை, கே.எஸ்.சிவகுமாரன், ராணி மொஹமெட், எஸ்.ரேவதி, அருள், ஹயார் அருள் சத்தியநாதன், அந்தனி ஜீவா, சத்யா, ஹீஸ்னியா யாகூப், பொன்.பூபாலன், வெலிமடை ரபீக் ஹாஸ்னியாகூப், ஹாஸிம் ஓமர், பூ.யோகநாதன், ஹாஜி ம், M.P.M. அஷ்வர், இளைய அப்துல்லா மஹ்ருப் கறிம்.

இந்த நூல் இலக்கிய அபிமானிகள், எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், தீவிரகனதியான வாசகர்களிடையே இருந்தல் அவசியம்.

நீங்களே படித்துப் பாருங்கள்! இது ஒரு வரலாற்றுப் பதிவேடு. கலைச்செல்வன் பாராட்டுக் குரியவர்.

- 'ஜீவநதி' இதழ் - 21, ஜூவரி 2010.

## குறிப்புகளுக்காக



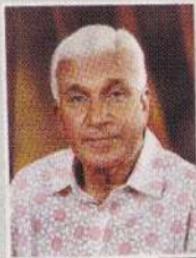
## குறிப்புகளுக்காக



## நெந்நூலாசிரியரைப் பற்றி !

கே.எஸ்.சிவகுமாரன் (75)

இலங்கையின் முன்னணித் திறனாய்  
வாளர்களில் ஒருவர். திறனாய்வு  
சம்பந்தமாக இதுவரை 22  
நூல்களைத் தமிழில்  
எழுதியிருக்கிறார்.



ஏரண்டு நூல்கள் ஆங்கிலத்தில் வெளியாகியுள்ளன.  
'கிருமை' என்ற சிறுகதைத் தொகுதியும் வெளியாகியுள்ளது.  
குறிப்பிட்ட தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர்களும், திறனாய்  
வாளர்களும் கிவருடைய பங்களிப்புகளை அறிவர்.  
மணிமேகலைப் பிரசுரம் கிவரது 9 நூல்களை  
வெளியிட்டுள்ளது.

இலங்கையில் உள்ள 'டெய்லி நியூஸ்', 'தி ஜெண்ட்'  
ஆகிய ஆங்கில நாளிதழ்களிலும், வீரடீகசுரி, நவமணி ஆகிய  
நாளிதழ்களிலும், ஆசிரிய பீடங்களில் உயர் பதவிகளை  
வகித்திருக்கிறார். இலங்கை வாணையில் பிரதம செய்தி  
ஆசிரியராகவும், அறிவிப்பாளராகவும் பதவி வகித்துள்ளார்.  
ஆங்கில சமய சமைய அறிவிப்பாளராகவும் கையங்கி  
யிருக்கிறார்.

ஆங்கில இலக்கிய விரிவுரையாளராக கொழும்பு,  
மாலத்தீவு ஓமன், அமெரிக்கா ஆகிய இடங்களில் செலவை  
செய்திருக்கிறார்.

தற்சமயம் கொழும்பு, சென்னை கோடைஞ்சனல் காலைஜ்  
என்ற நிறுவனத்தின் ஆங்கிலப் பகுதித் தலைவராகவும்,  
ஸண்டன் எடெக்ஸல் / ஆங்கில இலக்கிய மாணவர்களுக்கு  
போதனாசிரியராகவும் தொண்டு செலவை செய்கிறார்.

இலங்கைப் பத்திரிகைகளில் ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும்  
கலை, இலக்கியப் பத்திரிகை எழுதி வருகிறார். திரைப்படத்  
திறனாய்விலும் இவர் ஈடுபோட்டுள்ளார்.

- பதிப்பகத்தார்